

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ภาคผนวก
คำที่มีความหมายกว้างออก

คำที่มีความหมายกว้างออก

การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำในหนังสืออักขราภิธานศรับท์แบบความหมายกว้างออกเป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงความหมายที่พบมากที่สุด ในการนำเสนอคำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออกในบทที่ ๔ ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างคำที่มีความหมายกว้างออกในแต่ละลักษณะไว้เพียงจำนวนหนึ่ง ยังมีคำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายตามลักษณะดังกล่าวอีกเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงรวบรวมคำที่มีความหมายกว้างออกซึ่งไม่ได้นำเสนอในบทที่ ๔ ไว้ในภาคผนวก ดังนี้

ขี้เรื้อน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
ขี้เรื้อน , อาการที่เป่นโรคอย่างหนึ่ง, ถ้าบังเกิดขึ้นแล้ว, ให้ผิวเนื้อตามหน้า, แลใบหู, หน้าเหมือนผิวมะกรูด.	ขี้เรื้อน น. เรื้อน. (ปาก) ว. ไม่มีคุณค่า เช่น คนขี้เรื้อน ของขี้เรื้อน. เรื้อน น. โรคผิวหนังซึ่งติดต่อได้ ทำให้ผิวหนังเป็นผื่น บางที่เรียกว่า ขี้เรื้อน มีหลายชนิด บางชนิดทำให้นิ้วมือนิ้วตีนกุด เรียกว่า เรื้อนกุญแจ ขี้เรื้อนกุญแจ หรือ ขี้ทูต, บางชนิดมีลักษณะเป็นผื่นคัน ทำให้ผิวหนังหนา หยาบ และอาจแตกมีน้ำเหลืองไหลหรือตกสะเก็ดในระยะหลัง มักเป็นตามบริเวณข้อเท้า หัวเข่า หรือที่มือเอื้อมไปเกาถึง เรียกว่า เรื้อนกวาง หรือ ขี้เรื้อนกวาง, บางชนิดทำให้เป็นแผลมีสีขาว เรียกว่า เรื้อนน้ำเต้า หรือ ขี้เรื้อนน้ำเต้า.

คำว่า “ขี้เรื้อน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าโรคผิวหนังอย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าโรคผิวหนังชนิดหนึ่งแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงไม่มีคุณค่าอีกด้วย

ชั่ว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชั่ว, อาการที่คนรูปไม่งาม, ใจไม่ดี, หฤสิงของ ทั้งปวงที่ไม่ดี, ไม่งาม.	ชั่ว น. เรียกผ้าเก่าที่ใช้เช็ดถูเป็นต้น. ว. ไม่สวย, ไม่งาม, บางที่ใช้เข้าคู่กับคำ ชั่วเห่ เป็น ชั่วชั่วเห่.

คำว่า “ชั่ว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม่ดีหรือไม่งามเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่สวยหรือไม่งามแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงเรียกผ้าเก่าที่ใช้เช็ดถูเป็นต้นอีกด้วย

เข้า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เข้า, อนึ่งความที่ไปข้างในว่าเข้าไปเข้าใน.	เข้า ๑ ก. อาการที่เคลื่อนไปข้างในหรือทำให้ เคลื่อนไปข้างใน เช่น เข้าบ้าน เข้าถ้ำ เอาหนังสือ เข้าตู้; เคลื่อนมาสู่ที่, มาถึง, เช่น รถด่วนเข้า ๑๐ โมง; ใส่, บรรจุ, เช่น เข้าหีบ; ประสม, แทรก, เช่น เข้ายาดำ; รวม เช่น เข้าหุ้น เข้าทุน; รวมเป็นพวก เช่น เข้าพรรค เข้าแถว เข้าข้าง; ถูกกัน, ลงรอยกัน, ทำให้ลงรอยกัน, เหมาะเจาะ, เช่น เสี่ยงเข้ากัน สี่ เข้ากัน เข้าไม้; เคลื่อนมาสู่ เช่น พระศุกร์เข้า; สิ่ง เช่น เจ้าเข้า ผีเข้า; เริ่ม เช่น เข้าเรียน, เริ่มทำงาน เช่น โรงเรียนเข้า; เริ่มอยู่ในภาวะ เช่น เข้าโรงเรียน เข้าทำงาน. ว. ตรงข้ามกับออก เช่น ทางเข้า ขา เข้า; ใช้ประกอบคำอื่นแสดงความหมายเร่งรัดหรือ เน้นความว่า มากขึ้น เช่น เร็วเข้า คิดเข้า นึกเข้า ดึกเข้า นานเข้า.

คำว่า “เข้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไปข้างในเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่เคลื่อนไปข้างในหรือทำให้เคลื่อนไปข้างในแล้ว ยังหมายถึงเคลื่อนมาสู่ที่หรือมาถึง ใส่หรือบรรจุ ประสมหรือแทรก รวม รวมเป็นพวก และถูกกัน ลงรอย

กัน ทำให้ลงรอยกัน หรือเหมาะเจาะ รวมทั้งหมายถึงเคลื่อนมาสู่ สิ่ง เริ่มหรือเริ่มทำงาน และเริ่มอยู่ในภาวะ นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์ตรงข้ามกับออก และใช้ประกอบคำอื่นแสดงความหมายเร่งรัดหรือเน้นความว่ามากขึ้นอีกด้วย

ข้าวเหนียว

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เข้าเหนียว , คือเข้าที่หุง, ถาหนึ่งสุกแล้วย่อมอ่อนเปนิยางเหนียว.	ข้าวเหนียว น. ชื่อข้าวพันธุ์หนึ่งของชนิด <i>Oryza sativa</i> L. เนื้อเมล็ดขุ่นกว่าข้าวเจ้า เมื่อหุงหรือหนึ่งแล้วเมล็ดจะเหนียวติดกัน มีชื่อต่างๆ กัน เช่น ข้าวเหนียวเขี้ยวงู ข้าวเหนียวดำ, ข้าวเหนียวที่เอามากวนกับกะทิและน้ำตาลทราย เรียกว่า ข้าวเหนียวแก้ว, ถ้าเอามากวนกับกะทิและน้ำตาลหม้อมีสีแดงเป็นสีน้ำตาลไหม้ เรียกว่า ข้าวเหนียวแดง, ถ้าเอามาหนึ่งใส่หน้ากะทิติดเป็นชิ้นๆ เรียกว่า ข้าวเหนียวตด, ถ้าเอามาห่อแล้วหนึ่งใส่หน้ากะทิ เรียกว่า ข้าวเหนียวห่อ; เรียกผลไม้ที่มีเนื้อนุ่มและเหนียวอย่างข้าวเหนียว เช่น สากข้าวเหนียว มะตาดข้าวเหนียว.

คำว่า “เข้าเหนียว” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ข้าวเหนียว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าข้าวเมื่อหุงหรือหนึ่งแล้วเมล็ดจะอ่อนเป็นยางเหนียวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อข้าวพันธุ์หนึ่ง เมื่อหุงหรือหนึ่งแล้วเมล็ดจะเหนียวติดกันแล้ว ยังหมายถึงเรียกผลไม้ที่มีเนื้อนุ่มและเหนียวอย่างข้าวเหนียวอีกด้วย

ขนาบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขนาบ , การทำเหมือนพื้นเรียบไม่เสมอ, แล้วเอาไม้ผูกกดลงให้เสมอกัน, อนึ่งทับฆ่าศึกอยู่สองข้าง, ทับเราอยู่กลาง, ว่าทับขนาบ.	ขนาบ ก. ประกบเข้าให้แน่น เช่น เอาไม้ขนาบทั้งข้างล่างข้างบนหรือขนาบข้างเป็นต้น, ประชิดเข้าไปทั้ง ๒ ข้าง เช่น กองทัพตีขนาบ, ติดชิดกันอยู่ทั้ง ๒ ข้าง เช่น ที่ดินขนาบคาบเกี่ยวกัน; (ปาก) ดุดันเอา เช่น ถุกขนาบ; โดยปริยายหมายความว่า เรื่อยมา, ตลอดมา, เช่น รับของถวายกันขนาบมา. (ประพาสมลายู).

คำว่า “ขนาบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าประกบหรือประชิดติดกันทั้ง ๒ ข้างเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าประกบเข้าให้แน่น ประชิดเข้าไปทั้ง ๒ ข้าง หรือติดชิดกันอยู่ทั้ง ๒ ข้างแล้ว ยังหมายถึงดุดันเอา และเรื่อยมาหรือตลอดมาอีกด้วย

ขย้า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขย้า , อาการที่คนที่เปนมhornวดเอามือกำๆ แล้ว, บีบๆ ตามมือแลเท้าเป็นต้น.	ขย้า ก. กำย้าๆ, บีบย้าๆ, คลุก.

คำว่า “ขย้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากำๆ แล้วบีบๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากำย้าๆ หรือบีบย้าๆ แล้ว ยังหมายถึงคลุกอีกด้วย

ขยัน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยัน , ความที่คนไม่ขี้เกียจ, อุตสาหะหมั่นทำสรรพกิจการงานทั้งปวง, คือความเพียรนั่นเอง.	ขยัน ๑ ก. ทำการงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลย, ทำหรือประพฤติเป็นปกติสม่ำเสมอ, ไม่เกียจคร้าน; แข็งแรง, เข้าที, เช่น เนื้อหนังขยันมันคงนุก. (อิเหนา), พอก้ากึ่งกลางนั้นขยันนุก. (เพลงยาวถวายโอวาท).

คำว่า “ขยัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
 อักษรวิธานศรึบท์มีความหมายว่าไม่เกียจคร้านเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
 บัณญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำงานอย่างแข็งขันไม่ปล่อยปละละเลย ทำหรือ
 ประพฤติเป็นปกติสม่ำเสมอ หรือไม่เกียจคร้านแล้ว ยังหมายถึงแข็งแรงหรือเข้าที่อีกด้วย

ขยัน

หนังสืออักษรวิธานศรึบท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยัน , อาการที่คนรากออกมาบ้างแล้ว, ยังให้ คลื่อนเขียนทำอาการดูจากรากอีก.	ขยัน ก. ทำอาการจะอาเจียน; ถอยกลับ.

คำว่า “ขยัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
 อักษรวิธานศรึบท์มีความหมายว่าทำอาการจะอาเจียนอีกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม
 ฉบับราชบัณญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำอาการจะอาเจียนแล้ว ยังหมายถึงถอย
 กลับอีกด้วย

เขยื่อน

หนังสืออักษรวิธานศรึบท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เขยื่อน , คือของสิ่งใดๆ สะเทือนถาเคลื่อนจาก ที่.	เขยื่อน ก. ไหวตัวหรือเคลื่อนที่ไปเล็กน้อย, ทำให้ ไหวตัวหรือให้เคลื่อนที่ไปเล็กน้อย.

คำว่า “เขยื่อน” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เขยื้อน” เปลี่ยนแปลงความหมาย
 แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษรวิธานศรึบท์มีความหมายว่าสะเทือนหรือเคลื่อนที่
 เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณญัติฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า
 ไหวตัวหรือเคลื่อนที่ไปเล็กน้อยแล้ว ยังหมายถึงทำให้ไหวตัวหรือให้เคลื่อนที่ไปเล็กน้อยอีกด้วย

ขยับ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขยับ, คือสิ่งของใดๆ, เดิมกะลงไว้เพียงนี้แล้ว เลื่อนไปจากที่นั้นอีกน้อยหนึ่ง.	ขยับ ก. เคลื่อนไหวหรือทำท่าว่าจะทำอย่างใด อย่างหนึ่ง เช่น ขยับปากจะพูด ขยับปีกจะบิน ขยับดาบ; เลื่อนที่ เช่น ขยับตู้ใบนี้เข้าไปให้ชิดฝา, กระเถิบ เช่น นั่งอยู่ห่างนัก ขยับเข้ามาให้ใกล้. ว. ค่อนข้าง, เกือบ, เช่น ขยับจะจริง.

คำว่า “ขยับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเลื่อนไปจากที่อีกเล็กน้อยเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเลื่อนที่ หรือกระเถิบแล้ว ยังหมายถึง
เคลื่อนไหวหรือทำท่าว่าจะทำอย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงค่อนข้างหรือเกือบอีกด้วย

ข้าง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้าง, คือเบื้องขวา, ภาเบื้องซ้ายนั้น.	ข้าง น. เบื้อง เช่น ข้างหน้า ข้างหลัง; ส่วน เช่น ข้างหัว ข้างท้าย; ฝ่าย เช่น ข้างไหน ข้างนี้; สีข้าง เช่น เอาข้างเข้าดู. บ. ใกล้, ริม, เช่น ต้นฝรั่งข้างรั้ว.

คำว่า “ข้าง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเบื้องเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ
พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเบื้องแล้ว ยังหมายถึงส่วน ฝ่าย และสีข้าง นอกจากนี้ยังเป็น
คำบุรพบทหมายถึงใกล้หรือริมอีกด้วย

ขด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขด, คือสิ่งของใดๆ ที่โค้งเข้าเป็นวงกลมๆ.	ขด ๑ ก. ม้วนตัวให้เป็นวงๆ เช่น งูขด, ทำให้เป็น วงๆ เช่นนั้น เช่น เอลวดมาขด, งอหรือทำให้งอ เช่น นอนขด ขดให้เป็นลวดลาย. น. สิ่งที่เป็นวงๆ, ลักษณะนามเรียกของที่เป็นวงๆ เช่นนั้น เช่น เชือก ๓ ขด.

คำว่า “ขัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งของที่โค้งเข้าเป็นวงกลมๆ เพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่เป็นวงๆ แล้ว ยังหมายถึง
ลักษณะนามเรียกของที่เป็นวงๆ เช่นนั้น และเป็นคำกริยาหมายถึงม้วนตัวให้เป็นวงๆ ทำให้เป็นวงๆ
เช่นนั้น หรืองอหรือทำให้งออีกด้วย

ขัด

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขัด , คือคนปิดประตูแล้วเอาไม้ขัดขวางไว้. ถ้าคน หนึ่งจะไปคนหนึ่งไม่ให้ไปแป้น.	ขัด ๑ ก. ให้ติดขวางไว้ไม่ให้หลุดออก เช่น ขัด กระดุม ขัดกลอน; เหน็บ เช่น ขัดกระบี่; ไม่ทำตาม , ฝ่าฝืน, ขึ้นไว้, เช่น ขัดคำสั่ง; แย้งกัน, ไม่ลงรอย กัน.

คำว่า “ขัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าให้ติดขวางไว้ และขึ้นไว้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ.
๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าให้ติดขวางไว้ไม่ให้หลุดออก และไม่ทำตาม ฝ่าฝืน หรือขึ้นไว้แล้ว
ยังหมายถึงเหน็บ และแย้งกันหรือไม่ลงรอยกันอีกด้วย

ขาด

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขาด , คือของสิ่งใดๆ นับไว้ครบถ้วนจำนวนแล้ว, หายไป, ถ้าเชือกเส้นเดียวทำให้ขาดออกเป็นสอง ท่อน.	ขาด ก. แยกออกจากกันเพราะถูกดึง ดัด หรือ ฉีก เป็นต้น เช่น เชือกขาด แขนขาด ผ้าขาด; ควรจะมี แต่ไม่มี เช่น เศรษฐีขาดไฟ; มีไม่ครบ, มีไม่เต็ม, เช่น ขาดคุณสมบัติ; ไม่ครบ, บกพร่อง, เช่น คีล ขาด; ไม่เต็มตามจำนวน เช่น นับเงินขาด; ไม่มา ตามกำหนด เช่น ขาดเรียน ขาดประชุม.

คำว่า “ขาด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทำให้ขาดออกจากกัน และครบตามจำนวนแล้วหายไป ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแยกออกจากกันเพราะถูกดึง

ตัด หรือฉีก เป็นต้น และไม่เต็มตามจำนวนแล้ว ยังหมายถึงควรจะมีแต่ไม่มี มีไม่ครบหรือมีไม่เต็ม ไม่ครบหรือบกพร่อง และไม่มาตามกำหนดอีกด้วย

ขีด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขีด , การที่คนเอามือ ฤาตินสอ, ขีดหมายลงไว้รอบเพนที่กำหนด.	ขีด ก. ใช้ของแหลมหรือมีดเป็นต้นทำให้เป็นเส้นหรือรอยยาว. น. แนวเส้น; ระดับ เช่น เกินขีด, ขีดขึ้น ก็ว่า; ลักษณะนามเรียกสิ่งที่เป็นเส้นหรือรอยยาวปรากฏอยู่บนพื้นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น มีรอย ๓ ขีด; (ปาก) เรียกเครื่องหมายแสดงระดับชั้นของข้าราชการพลเรือน เช่น ข้าราชการชั้นตรีที่ปามีขีดใหญ่ ๑ ขีด; เรียกน้ำหนัก ๑ ใน ๑๐ ของกิโลกรัมว่า ขีดหนึ่ง.

คำว่า “ขีด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาของแหลมหมายลงไว้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าใช้ของแหลมหรือมีดเป็นต้นทำให้เป็นเส้นหรือรอยยาวแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงแนวเส้น ระดับ ลักษณะนามเรียกสิ่งที่เป็นเส้นหรือรอยยาวปรากฏอยู่บนพื้นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เรียกเครื่องหมายแสดงระดับชั้นของข้าราชการพลเรือน และเรียกน้ำหนัก ๑ ใน ๑๐ ของกิโลกรัมว่าขีดหนึ่งอีกด้วย

ซุด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ซุด , การที่คนเอาจอบ, แลเสียมถามิด, เจาะลงในแผ่นดิน, ถาเจาะคุดรากล้างสิ่งใด, ถาเผือกมันเปนต้น. ซุดหลุม , การที่คนเอาจอบเสียม, ถาสั่งใด, ซุดลงในแผ่นดิน, ให้เปนหลุมเปนบ่อ.	ซุด ก. กิริยาที่สับ เจาะ แทะ หรือ คุดเอาดินหรือสิ่งที่อยู่ในดินขึ้น เช่น ซุดดิน ซุดศพ, อาการที่ซุดดินหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้มีรูปร่างตามที่ต้องการ เช่น ซุดหลุม; เรียกเรือชนิดที่ทำด้วยไม้ซุงทั้งต้นหรือทั้งท่อน ซุดด้านบนให้เป็นรางแล้วเบิกปากออกให้กว้าง ถากหัวและท้ายเรือให้เรียวเขชันตามส่วนว่า เรือซุด; โดยปริยายหมายถึงอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ซุดเรื่องเก่าๆ ขึ้นมาพูด, ซุดคุด หรือ คุดเขี่ย ก็ว่า.

คำว่า “ซุด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาจอบ เสียม หรือมีดเจาะหรือคุดดินหรือสิ่งที่อยู่ในดิน เช่น ซุดดิน หรือเอาจอบ เสียม หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งซุดดินให้เป็นหลุมหรือบ่อในคำว่าซุดหลุมเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากิริยาที่สับ เจาะ แทะ หรือคุดเอาดินหรือสิ่งที่อยู่ในดินขึ้น หรืออาการที่ซุดดินหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้มีรูปร่างตามที่ต้องการแล้วยังหมายถึงเรียกเรือชนิดที่ทำด้วยไม้ซุงทั้งต้นหรือทั้งท่อน ซุดด้านบนให้เป็นรางแล้วเบิกปากออกให้กว้าง ถากหัวและท้ายเรือให้เรียวเขชันตามส่วนว่าเรือซุด และอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ซุดเรื่องเก่าๆ ขึ้นมาพูดอีกด้วย

ชาน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชาน , คือคนหนึ่งร้องเรียก, แล้วผู้หนึ่งรับตอบค่านั้น, คือคำรับนั่นเอง.	ชาน ๑ ก. กล่าว, เรียก, เอ่ย, พูด, ตอบ, เช่น ชานรับ ชานยาม.

คำว่า “ชาน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตอบรับเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตอบแล้ว ยังหมายถึงกล่าว เรียก เอ่ย หรือพูดอีกด้วย

ขึ้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขึ้น, คืออาการที่ไปในเบื้องบน, หรือน้ำที่ไหลกลับไปเบื้องบนมากขึ้น.	ขึ้น ๑ ก. ไปสู่เบื้องบน เบื้องสูง หรือ เบื้องหน้า, ไปสู่เบื้องที่ถือว่าตรงข้ามกับลง; เพิ่มหรือทำให้เพิ่ม เช่น ขึ้นราคา ขึ้นภาษี ราคาขึ้น ภาษีขึ้น; เริ่ม เช่น ขึ้นหนุ่ม ขึ้นบรรทัดใหม่; เอาเข้าไว้เป็นหลักฐาน เช่น ขึ้นทะเบียน ขึ้นทำเนียบ; แอ่คำหยาบออกมาด้วยความโกรธ เช่น ขึ้นมึง ขึ้นกู; เกิด, มี, เช่น ฝึขึ้น สนิมขึ้น; นิยมนับถือ, เลื่อมใส, เช่น อาจารย์คนนี้มีคนขึ้นมาก; อยู่ในสังกัด เช่น กรมศิลปากรขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ; อัดพอง เช่น ศพขึ้น ท้องขึ้น; พู เช่น ขนมหขึ้น; แรกปรากฏจากขอบฟ้า เช่น ตะวันขึ้น; งอก เช่น ต้นไม้ขึ้น; มีโชค จะทำอะไรก็ประสบผล เช่น มื้อขึ้น ชะตาขึ้น; กัง เช่น ขึ้นธนู; ชิ่ง เช่น ขึ้นกลอง ขึ้นร้อง; เริ่มเดินเป็นครั้งแรก เช่น ขึ้นขุน ขึ้นโคน; ทำให้เป็นรูปร่าง เช่น ขึ้นรูป ขึ้นกระบุง; เอาเชือกเป็นต้นไปขอรับเป็นตัวแทนจากธนาคาร เรียกว่า ขึ้นเงิน; เอาเข้าเก็บไว้ เช่น ขึ้นคลัง; (ปาก) แล่นไปตามทางจากใต้ไปเหนือ เช่น รถขึ้น ขาขึ้น. น. ข้างขึ้น เช่น ขึ้นค่ำหนึ่ง ขึ้น ๒ ค่ำ.

คำว่า “ขึ้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไปในเบื้องบนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไปสู่เบื้องบน เบื้องสูง หรือเบื้องหน้า หรือไปสู่เบื้องที่ถือว่าตรงข้ามกับลงแล้ว ยังหมายถึงเพิ่มหรือทำให้เพิ่ม เริ่ม เอาเข้าไว้เป็นหลักฐาน แอ่คำหยาบออกมาด้วยความโกรธ เกิดหรือมี นิยมนับถือหรือเลื่อมใส อยู่ในสังกัด อัดพอง พู แรกปรากฏจากขอบฟ้า งอก และมีโชค จะทำอะไรก็ประสบผล นอกจากนี้ยังหมายถึงกัง ชิ่ง เริ่มเดินเป็นครั้งแรก ทำให้เป็นรูปร่าง เอาเชือกเป็นต้นไปขอรับเป็นตัวแทนจากธนาคารเรียกว่าขึ้นเงิน เอาเข้าเก็บไว้ แล่นไปตามทางจากใต้ไปเหนือ และเป็นคำนามหมายถึงข้างขึ้นอีกด้วย

ขึ้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขึ้น , ความที่ใจนั้นไม่อย่ากิน, ต้องจำกิน, เหมือนเด็กๆ เขาข่มให้กินยาที่ขมๆ เป็นต้น. ขึ้นเรือ , การเหมือนหนึ่งเรือเอียงไปแคมข้างโน้น, เรานั่งถ่วงให้เอียงกลับมาแคมข้างนี้.	ขึ้น ก. ยิ่งไว้หรือบังคับไว้ไม่ให้เป็นไปตาม เช่น ขึ้นตัว ขึ้นเรือ; ไม่ควรทำแต่ยังกล้าทำ เช่น ขึ้นกิน ขึ้นสู้, ไม่ยอมทำตาม เช่น ขึ้นคำสั่ง.

คำว่า “ขึ้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าถ่วงไว้ไม่ให้เป็นไปตามในคำว่าขึ้นเรือ และไม่อย่ากินแต่จำต้องทำ เช่น ขึ้นกิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายิ่งไว้หรือบังคับไว้ไม่ให้เป็นไปตาม และไม่ควรทำแต่ยังกล้าทำแล้ว ยังหมายถึงไม่ยอมทำตามอีกด้วย

ขบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขบ , การที่คนถลัดตัว, เอาลูกไม้, แลสิ่งของใส่เข้าไปในปากแล้ว, เอาฟันเบียดตำ, เบียดบนนั้น, กดลงให้แตก. ขบฟัน , คืออาการที่คนแลลัดตัว, เอาฟันเบียดตำ, แลฟันเบียดบน, กดกดกันลงไว้. ขบเอา , การที่คือกัดเอา, ตอดเอานั่นเอง.	ขบ ๑ ก. เอาฟันแน่นเพื่อให้แตก เช่น ขบเมล็ดแตงโม, เอาฟันแน่นกัน เช่น ขบฟัน; กัด เช่น หมาไต่ตัวร้ายขบบาทา. (โลกนิติ); อาการที่เมื่อยปวดเหมือนมีอะไรบีบหรือกดอยู่ที่ตรงนั้น เรียกว่าเมื่อยขบ, ลักษณะของสิ่งที่ยังเข้ากันได้ไม่สนิท ยังป็นหรือเกยกันอยู่ เช่น บานประตูขบกัน; อาการที่เล็บมือเล็บเท้ายาวจนกดเนื้อข้างเล็บ เรียกว่า เล็บขบ.

คำว่า “ขบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาฟันกดลงให้แตก เช่น ขบลูกไม้ หรือเอาฟันกัดกดกันในคำว่าขบฟัน และกัดหรือตอดในคำว่าขบเอา ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาฟันแน่นเพื่อให้แตก หรือเอาฟันแน่นกัน และกัดแล้ว ยังหมายถึงอาการที่เมื่อยปวดเหมือนมีอะไรบีบหรือกดอยู่ที่ตรงนั้นเรียกว่าเมื่อยขบ หรือลักษณะของสิ่งที่ยังเข้ากันได้ไม่สนิท ยังป็นหรือเกยกันอยู่ และอาการที่เล็บมือเล็บเท้ายาวจนกดเนื้อข้างเล็บเรียกว่าเล็บขบอีกด้วย

ขับ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขับ , การที่คนทำความชั่ว, ทำไม่ดี, เราไล่ให้มันไปเสียจากบ้าน. ขับม้า , คือการที่ขี่ม้าหาถาเดินไล่มาให้มันไปนั้น.	ขับ ๑ ก. ต้อนให้ไป, บังคับให้ไป, ไต่; ไต่ตาม; บังคับให้เคลื่อนไปได้ เช่น ขับเกวียน ขับรถม้า, สามารถบังคับเครื่องยนต์ให้ยานพาหนะเคลื่อนที่ไปได้ เช่น ขับรถ ขับเรือ; บังคับให้ออก เช่น ขับปัสสาวะ; ประชดอย่างล้อ, พุดล้อเพื่อสนุก.

คำว่า “ขับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไล่ให้ไปเสีย เช่น ขับไปเสียจากบ้าน และบังคับให้เคลื่อนที่ได้ในคำว่าขับม้า ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าต้อนให้ไป บังคับให้ไป หรือไล่ และบังคับให้เคลื่อนที่ได้แล้ว ยังหมายถึงไล่ตาม สามารถบังคับเครื่องยนต์ให้ยานพาหนะเคลื่อนที่ไปได้ บังคับให้ออก และประชดอย่างล้อหรือพุดล้อเพื่อสนุกอีกด้วย

ขับเคี่ยว

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขับเคี่ยว , คือการที่คนเร่งรัด, ทำการทั้งกลางวันกลางคืน, เร่งรัดจักให้แล้วเร็วๆ.	ขับเคี่ยว ก. เร่งรัด, ต่อสู้หรือแข่งขันกันไปจนถึงที่สุด หรือจนแพ้ชนะไปข้างหนึ่ง.

คำว่า “ขับเคี่ยว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเร่งรัดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเร่งรัดแล้ว ยังหมายถึงต่อสู้หรือแข่งขันกันไปจนถึงที่สุดหรือจนแพ้ชนะไปข้างหนึ่งอีกด้วย

ชม

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชม, การที่คนกดผู้อื่นลงให้ต่ำกว่าตน, ถากถ้าว คำกัดทับคำแห่งผู้อื่น. อนึ่งเมื่อหญิงจนจะคลอด ลูกเขาช่วยกดส่งให้ออกไป.	ชม ก. ใช้กำลังกดลงไม่ให้เผยอขึ้น; สานลายด้วย การใช้เส้นตอกเป็นต้นที่เป็นเส้นสานขัดทับอยู่ ข้างบนเส้นตอกที่เป็นเส้นยืน ตรงข้ามกับคำ ยก คือ ใช้เส้นสานสอดใต้เส้นยืน เช่น ยก ๒ ชม ๒; โดยปริยายหมายความว่า แสดงกิริยาวาจาให้เห็น ว่าเหนือกว่า หรือทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่ายก กว่า เช่น แต่งตัวชมเพื่อน พุดชม, บังคับ เช่น ชม ใจ ชมอารมณ์; ครอบ.

คำว่า “ชม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าใช้กำลังกดลงให้ต่ำกว่าหรือกดส่งให้ออกไป และถากถ้าวคำกัดทับคำ
ของผู้อื่น ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าใช้กำลังกดลง
ไม่ให้เผยอขึ้น และแสดงกิริยาวาจาให้เห็นว่าเหนือกว่าหรือทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่ายกกว่า หรือบังคับ
แล้ว ยังหมายถึงสานลายด้วยการใช้เส้นตอกเป็นต้นที่เป็นเส้นสานขัดทับอยู่ข้างบนเส้นตอกที่เป็นเส้น
ยืน และครอบอีกด้วย

ขาว

หนังสืออักษรอาธานศรบัท	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขาว, เปนสีสิ่งของทั้งปวง, ที่บริสุทธิ์ผ่อง, เหมือน อย่างหิมะ, ฤาชนนยกางเปนต้น.	ขาว ๑ น. สีชนิดหนึ่งเหมือนสำลี. ว. มีสีอย่าง สำลี, โดยปริยายหมายความว่า แจ่มแจ้ง, สะอาด บริสุทธิ์, ปราศจากมลทิน.

คำว่า “ขาว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษรอาธานศรบัทมีความหมายว่าสีเหมือนหิมะหรือชนนยกางเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสีชนิดหนึ่งเหมือนสำลีแล้ว ยังเป็นคำ
วิเศษณ์หมายถึงมีสีอย่างสำลี และแจ่มแจ้ง สะอาด บริสุทธิ์ และปราศจากมลทินอีกด้วย

เขี่ย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เขี่ย, การที่คู้ยกออกมา, ถ้าเราเอาไม้คู้ยให้มาหาเรา. เขี่ยได้, การที่เอาไม้คู้ยเขี่ยได้นั้นขึ้น. เขี่ยผง, การที่เอาไม้เขี่ยผงขึ้นเสีย.	เขี่ย ก. ใช้ไม้หรือสิ่งอื่นๆ ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไป เช่น เขี่ยฟุตบอล เขี่ยสระ; ค่อยๆ สะกิดออก เช่น เขี่ยผงที่ถูกตา เขี่ยก้านพลูเขี่ยตา; สะกิด เช่น เขี่ยหัวเขี่ยหลัง; คู้ยเขี่ยให้ไฟกลับลุกขึ้นอีก เช่น เขี่ยขี้ได้ เขี่ยขี้เถ่า, เขี่ยหัวเคาะหรือตีตบหรือเอาบูหรือเคาะที่สิ่งอื่นเพื่อให้ขี้บูหรือร่วง เรียกว่า เขี่ยบูหรือ; ขีดไปขีดมาหรือบิดไปบิดมาเพื่อให้กระจายออก เช่น เขี่ยดินเพื่อหาของที่ตกอยู่ในดิน ไก่เขี่ยดินหาอาหาร; (ปาก) เขี่ยหรือวาดอย่างหวัดๆ เช่น ช่วยเขี่ยๆ ประวัติเรื่องนี้ให้หน่อยเถอะ ลายมือเป็นไก่เขี่ย; บิดไปให้พัน เช่น ถูกเขี่ยออกไป.

คำว่า “เขี่ย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาไม้เป็นต้นคู้ยกออกมา ค่อยๆ สะกิดออกในคำว่าเขี่ยผง และคู้ยเขี่ยให้ไฟกลับลุกขึ้นอีกในคำว่าเขี่ยได้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าใช้ไม้หรือสิ่งอื่นๆ ทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไป ค่อยๆ สะกิดออก และคู้ยเขี่ยให้ไฟกลับลุกขึ้นอีกแล้ว ยังหมายถึงสะกิด เขี่ยหัวเคาะหรือตีตบหรือเอาบูหรือเคาะที่สิ่งอื่นเพื่อให้ขี้บูหรือร่วง เรียกว่าเขี่ยบูหรือ ขีดไปขีดมาหรือบิดไปบิดมาเพื่อให้กระจายออก เขี่ยหรือวาดอย่างหวัดๆ และบิดไปให้พันอีกด้วย

ขวา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ขวา, อาการที่คน, ถ้านั่งบ่ายหน้าไปทิศตะวันออก, มือข้างทิศได้นั้นว่ามือขวา, คือทักษิณนั่นเอง.	ขวา ว. ตรงข้ามกับซ้าย, ถ้ามหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ด้านทิศใต้เรียกว่า ด้านขวามือ ด้านทิศเหนือเรียกว่า ด้านซ้ายมือ, ถ้ามหันหลังไปทางต้นน้ำหรือยอดน้ำ ด้านขวามือเรียกว่า ฝั่งขวา ด้านซ้ายมือเรียกว่า ฝั่งซ้าย, คู่กับซ้าย แต่ใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่า เช่น มเหสีฝ่ายขวา อัครสาวกฝ่ายขวา. (การเมือง) น. เรียกกลุ่มที่มีอุดมคติทางการเมืองการเศรษฐกิจเป็นต้นโน้มไปทางอนุรักษนิยมว่า ฝ่ายขวา.

คำว่า “ขวา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าถ้ามหันหน้าไปทิศตะวันออก มือข้างทิศใต้เรียกว่ามือขวาเพียง

ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตรง

ข้ามกับซ้ายแล้ว ยังหมายถึงคู่กับซ้าย แต่ใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่า และเป็นคำนามหมายถึงเรียกกลุ่มที่มีอุดมคติทางการเมืองการเศรษฐกิจเป็นต้นโน้มไปทางอนุรักษนิยมว่าฝ่ายขวาก็ด้วย

ไขว่

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ไขว่, การที่คนเอาไม้ตอกมาไขว้ไปข้างโน้นข้างนี้, สานเปนชะลอม.	ไขว่ ก. ไขว่ เช่น ไขว้ชะลอม, ก่ายกัน. ว. อาการที่เคลื่อนไหวไปมาอย่างสับสน เช่น เดินไขว่ โบกมือไขว่. น. เรียกแผ่นกระดาษที่รองรับแผ่นทองคำเปลวสีเหลี่ยมเล็กๆ จำนวน ๒๐ แผ่น ว่า ๑ ไขว่.

คำว่า “ไขว่” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาไม้ตอกไขว้ไปข้างโน้นข้างนี้ในการสานชะลอมเพียงความหมาย

เดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไขว่ หรือก่ายกัน

แล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงอาการที่เคลื่อนไหวไปมาอย่างสับสน และเป็นคำนามหมายถึงเรียก

แผ่นกระดาษที่รองรับแผ่นทองคำเปลวสีเหลี่ยมเล็กๆ จำนวน ๒๐ แผ่น ว่า ๑ ไขว่อีกด้วย

ไขว้เขว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ไขว้เขว , การที่คนเปนนีเขาหลายราย, ไปยืมเอาของคนนี้, ใ้ให้คนโน้นแล้วเอาของคนโน้นมาใช้ให้คนนี้.	ไขว้เขว ก. สับสน; (ปาก) โดยปริยาย หมายความว่า เอาของไปจำหน่าย.

คำว่า “ไขว้เขว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ายืมเงินคนโน้นไปใช้คนโน้น แล้วยืมเงินคนโน้นมาใช้คนโน้น เพราะเป็นหนี้หลายรายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสับสนแล้ว ยังหมายถึงเอาของไปจำหน่ายอีกด้วย

ขวาง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ขวาง , การที่คนเอาเรือขวางคลองไว้, ถ้าเอาไม้กั้นหนทางไว้, คือความที่ไม่รู้ไปตามยวานั้นเอง.	ขวาง ก. กีดกัน, สกั้ด; รำคาญหรือไม่ถูกใจ; ใ้เข้าคู่กับ กว้าง เป็น กว้างขวาง หมายความว่าอย่างเดียวกับคำว่า กว้าง.

คำว่า “ขวาง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากั้น และไม่รไปตามยว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากีดกันหรือสกั้ด และใช้เข้าคู่กับกว้างเป็นกว้างขวาง หมายความว่าอย่างเดียวกับคำว่ากว้างแล้ว ยังหมายถึงรำคาญหรือไม่ถูกใจอีกด้วย

คูหา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คูหา , ว่าถ้าที่เปนโพรงรกเข้าไป, ในภูเขาทั้งปวงนั้น.	คูหา น. ถ้ำ; สิ่งก่อสร้างเป็นห้องๆ อย่างตึกแถว แต่ละห้องเรียกว่า คูหา, ลักษณะนามเรียกสิ่งก่อสร้างเช่นนั้น เช่น ตึกแถวนี้มี ๑๐ คูหา; โดยอนุโลมใช้เรียกช่องที่กั้นไว้เป็นสัดส่วนสำหรับใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น คูหาลงคะแนนในที่เลือกตั้งสำหรับใช้ในการกาบัตรออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง.

คำว่า “คูหา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าถ้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าถ้ำแล้ว ยังหมายถึงสิ่งก่อสร้างเป็นห้องๆ อย่างตึกแถว แต่ละห้องเรียกว่าคูหา ลักษณะนามเรียกสิ่งก่อสร้างเช่นนั้น และโดยอนุโลมใช้เรียกช่องที่กั้นไว้เป็นสัดส่วนสำหรับใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งอีกด้วย

คู

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คู, คือสิ่งของทั้งปวงที่เป็นสอง, ฤาเป็นสี่, เป็นหก, เป็นแปด, เป็นสิบ, เป็นต้นคือมิใช่สิ่งที่เป็นขอนนั้นเอง.	คู น. จำนวนที่หารด้วย ๒ ลงตัว, ตรงข้ามกับ คี่; ของ ๒ สิ่งสำหรับกันหรือใช้กำกับกันอย่างซ้อนซ้อน; ลักษณะนามหมายถึงของที่มีลักษณะเป็น ๒ เช่น ตะเกียบคู่หนึ่ง; ผัวหรือเมีย เช่น เลือกคู่ มีคู่หาคู่. ว. ลักษณะของสิ่ง ๒ สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาวะคล้ายคลึงกัน เช่น ดวงอาทิตย์คู่กับดวงจันทร์ หรือมีความสัมพันธ์กัน เช่น หญิงคู่กับชาย; โดยปริยายหมายความว่า เท้า, เสมอ, เช่น คู่ฟ้า คู่ดิน.

คำว่า “คู” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งของที่เป็นสอง เป็นสี่ เป็นหก เป็นแปด หรือเป็นสิบ เป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าจำนวนที่หารด้วย ๒ ลงตัว ตรงข้ามกับคี่แล้ว ยังหมายถึงของ ๒ สิ่งสำหรับกันหรือใช้กำกับกันอย่างซ้อนซ้อน ลักษณะนามหมายถึงของที่มีลักษณะเป็น ๒ และผัวหรือเมีย นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงลักษณะของสิ่ง ๒ สิ่งที่แตกต่างกันแต่มีภาวะคล้ายคลึงกัน หรือมีความสัมพันธ์กัน และเท่าหรือเสมออีกด้วย

คชาธาร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คชาธาร , คือช้างสำหรับกระษัตริย์ที่นั่งคือช้างพระที่นั่งนั่นเอง.	คชาธาร น. ช้างทรง, ช้างพระที่นั่ง; เครื่องแต่งหลังช้างชนิดหนึ่ง มี ๓ อย่าง คือ ๑. พระคชาธาร เครื่องม้น สำหรับใช้ในการสงคราม. ๒. พระคชาธารพุดตานทอง สำหรับผูกช้างพระที่นั่งทรงซึ่งใช้ในกระบวนอิสริยยศ. ๓. พระคชาธารกาญจฉัตร สำหรับผูกหลังช้างประดิษฐานพระชัชวาลย์. (ป. คช + อาธาร).

คำว่า “คชาธาร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “คชาธาร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช้างพระที่นั่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าช้างทรงหรือช้างพระที่นั่งแล้ว ยังหมายถึงเครื่องแต่งหลังช้างชนิดหนึ่งอีกด้วย

คอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คอก , คืออาการที่ล่อมสำหรับขังวัว, ควาย, แพะ, แกะ, หมูทั้งปวง, อนึ่งคนแขนเสียงออยู่เหยียดไม่ตรงนั้น.	คอก น. ที่ล่อมขังสัตว์บางชนิด เช่น วัว ควาย ม้า หมู, โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น คอกพยาน; ว. ลักษณะของแขนที่พิการเหยียดตรงไม่ได้ เรียกว่า แขนคอก.

คำว่า “คอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่ล่อมสำหรับขังสัตว์บางชนิด และแขนที่เสียงออยู่เหยียดไม่ตรง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าที่ล่อมขังสัตว์บางชนิด และเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าลักษณะของแขนที่พิการเหยียดตรงไม่ได้เรียกว่าแขนคอกแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงสิ่งที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น คอกพยานอีกด้วย

คางหมู

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คางหมู , คืออาการคางของหมูนั่นเอง, อนึ่งประเทศที่ใดๆ มีสันฐานเหมือนคางหมู, ก็เรียกอย่างนั้น.	คางหมู น. ชื่อรูปสี่เหลี่ยมที่มีด้านขนานกันคู่หนึ่ง อีกคู่หนึ่งสอบเข้ามา; ชื่อหนึ่งของดาวฤกษ์โรหิณี มี ๗ ดวง, ดาวพราหมี หรือ ดาวปลาตะเพียน ก็เรียก.

คำว่า “คางหมู” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่ซึ่งมีสันฐานเหมือนคางของหมูเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อรูปสี่เหลี่ยมที่มีด้านขนานกันคู่หนึ่ง อีกคู่หนึ่งสอบเข้ามาแล้ว ยังหมายถึงชื่อหนึ่งของดาวฤกษ์โรหิณีอีกด้วย

ค้าง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ค้าง , การที่คนทิ้งสิ่งใดๆ ขึ้นไปบนที่สูงเกี่ยวค่องอยู่, ถ้าคนติดทรัพย์สิ่งของทองเงินกันอยู่, ถ้าทำการสิ่งใดๆ ไม่แล้วนั้น. ค้างคิน , ความคือแรมคินอยู่, เหมือนคนไปธุระอันใดกลับไม่ทันในวันนั้น, ไปอยู่คินหนึ่งเป็นต้นว่าไป.	ค้าง ๑ ก. ตกลงมาหรือขึ้นไปติดอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง, ติดอยู่กลางทาง, ติดอยู่, เช่น เรือค้างแห่งค้างหนึ่ง, ยังไม่แล้วเสร็จตามที่กำหนด เช่น ทำงานค้าง; เหลือกหรืออ้าแล้วเอาลงหรือหุบไม่ได้ เช่น ตาค้าง อ้าปากค้าง ขากรรไตรค้าง; แรมคิน, ค้างคิน กัว่า. น. ไม้หลักสำหรับให้ไม้เถาขึ้นเกาะ เช่น ค้างพลู ค้างถั่ว.

คำว่า “ค้าง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขึ้นไปเกี่ยวติดอยู่ ติดทรัพย์สิ่งของทองเงินกันอยู่ หรือทำการยังไม่แล้ว และแรมคินในคำว่าค้างคิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตกลงมาหรือขึ้นไปติดอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ติดอยู่กลางทาง หรือติดอยู่ หรือยังไม่แล้วเสร็จตามที่กำหนด และแรมคินหรือค้างคินแล้ว ยังหมายถึงเหลือกหรืออ้าแล้วเอาลงหรือหุบไม่ได้ และเป็นค่านามหมายถึงไม้หลักสำหรับให้ไม้เถาขึ้นเกาะอีกด้วย

คาค

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คาค , เป็นชื่อการกระทำอย่างหนึ่ง, คือเอาเชือกมัดลงบ้าง, เอาด้ายมัดลงบ้าง, เรียกอย่างนั่นเอง.	คาค ๑ ก. พันโดยรอบแล้วทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นผูกหรือมัดเป็นต้นเพื่อไม่ให้หลุด เช่น เอาผ้าคาคพุง คาคเตี่ยวใบตอง คาคเข็มขัด, พาดเป็นทางยาวไป เช่น พันขาวคาคแดง.

คำว่า “คาค” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาเชือกหรือด้ายมัดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าพันโดยรอบแล้วทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อไม่ให้หลุดแล้ว ยังหมายถึงพาดเป็นทางยาวไปอีกด้วย

คันทะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คันทะ , ว่ากลิ่นทั้งปวงมีกลิ่นเหม็น, แลกลิ่นหอมเป็นต้น.	คันท-, คันทะ (แบบ) น. กลิ่น, กลิ่นหอม, เมื่อใช้เป็นส่วนหน้าสมาส แปลว่า หอม. (ป., ส.); ชื่อช้างตระกูล ๑ ใน ๑๐ ตระกูล เรียกว่า คันทหัตถิ กายสีไม้กฤษณา มีกลิ่นตัวหอม.

คำว่า “คันทะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “คันทะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากลิ่นทั้งที่เหม็นและหอมเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากลิ่นแล้ว ยังหมายถึงกลิ่นหอม หรือเมื่อใช้เป็นส่วนหน้าสมาสแปลว่าหอม และชื่อช้างตระกูล ๑ ใน ๑๐ ตระกูล เรียกว่าคันทหัตถิ กายสีไม้กฤษณา มีกลิ่นตัวหอมอีกด้วย

คอน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คอน , คือการที่คนเอาสิ่งของใส่ไว้ที่คานข้างเดียว , แล้ววางบนบ่าเดินไป, อนึ่งคนนั่งท้ายเรือข้างเดียว, แล้วหายไปนั้น.	คอน น. ไม้ที่ทำไว้ให้นกหรือไก่จับ. ว. นักข้างหนึ่งเบ้าข้างหนึ่ง. ก. เอาสิ่งของห้อยที่ปลายไม้คานหรือปลายไม้เพียงข้างเดียวแล้วแบกบ่าพาไป ; เหยียดแขนข้างหนึ่งแล้วเอามือจับปลายของที่นกยักขึ้น.
คอนนก , คือไม้ที่เขาทำไว้สำหรับให้นกจับที่ในกรงนั้น. อนึ่งคนเอาไม้ยาวๆ ยื่นขึ้นไปให้นกจับลงมา.	

คำว่า “คอน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม้ที่ทำไว้สำหรับให้นกจับในคำว่าคอนนก และเอาสิ่งของใส่ไว้ที่คานเพียงข้างเดียวแล้ววางบนบ่าเดินไปหรือนั่งท้ายเรือข้างเดียวแล้วหายไป ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าไม้ที่ทำไว้ให้นกหรือไก่จับ และเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเอาสิ่งของห้อยที่ปลายไม้คานหรือปลายไม้เพียงข้างเดียวแล้วแบกบ่าพาไปแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงนักข้างหนึ่งเบ้าข้างหนึ่ง และเป็นคำกริยาหมายถึงเหยียดแขนข้างหนึ่งแล้วเอามือจับปลายของที่นกยักขึ้นอีกด้วย

ค้อน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ค้อน , อนึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับตีเหล็กตีทอง, ทำด้วยเหล็กบ้าง, ทองบ้าง.	ค้อน ๑ น. ชื่อเครื่องมือที่มีหัวและด้าม สำหรับเคาะ ตอก ตี ทุบ, ลักษณะนามว่า เค้า หรือ อัน; เครื่องมือชนิดหนึ่งใช้ในการจับปลา.

คำว่า “ค้อน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องมือสำหรับตีเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อเครื่องมือที่มีหัวและด้าม สำหรับเคาะ ตอก ตี ทุบแล้ว ยังหมายถึงเครื่องมือชนิดหนึ่งใช้ในการจับปลาอีกด้วย

ควร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ควร , คือการพอดี, พอดี, พอดี, เหมือนอย่างคนรู้ประมาณเป็นต้น.	ควร ว. เหมาะ เช่น กินแต่พอควร; ชอบ, ถูกต้อง, เช่น เห็นควรแล้ว; เป็นคำช่วยกริยาในความคล้อยตาม เช่น ควรทำ ควรกิน.

คำว่า “ควร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพอดีหรือสมควรเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเหมาะสมแล้ว ยังหมายถึงชอบหรือถูกต้อง และเป็นคำช่วยกริยาในความคล้อยตามอีกด้วย

คม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คม , คืออาการอาวุธต่างๆ, มีกระบี่เป็นต้น, อันคนกระทำให้บางเฉียบแหลม, อาจตัดสิ่งของต่างๆ ให้ขาดได้นั้น.	คม ๒ น. ส่วนบางมากจนสามารถบาดได้ เช่น คมมีด คมดาบ คมหย้า. ว. ไม่ทื่อ เช่น มีดคม, บาดได้ เช่น ปานคม; เฉียบแหลม เช่น ปัญญาคม; ชัดเจน เช่น ภาพคม เส้นคม, โดยปริยายใช้สำหรับตาและปากซึ่งมีลักษณะอย่างของที่คมอาจบาดหรือแทงใจได้.

คำว่า “คม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าส่วนที่บางเฉียบของอาวุธซึ่งอาจตัดสิ่งของให้ขาดได้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าส่วนบางมากจนสามารถบาดได้แล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงไม่ทื่อ หรือบาดได้ นอกจากนี้ยังหมายถึงเฉียบแหลม ชัดเจน และใช้สำหรับตาและปากซึ่งมีลักษณะอย่างของที่คมอาจบาดหรือแทงใจได้อีกด้วย

คาว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คาว , คือกลิ่นที่เหม็นเหมือนพลาสติก, ภาชนะ สดเป้นต้นนั้น.	คาว น. กลิ่นเหม็นอย่างหนึ่งอย่างกลิ่นพลาสติก เนื้อสด; โดยปริยายหมายถึงความเสื่อมเสีย ความ มัวหมอง มลทิน เช่น ราศีคาว คนนั้นยังมีคาว; เรียกกับข้าวว่า ของคาว, คู่กับขมว่า ของหวาน.

คำว่า “คาว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากลิ่นที่เหม็นเหมือนพลาสติกหรือเนื้อสดเป็นต้นเพียงความหมาย
เดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากลิ่นเหม็นอย่าง
หนึ่งอย่างกลิ่นพลาสติกเนื้อสดแล้ว ยังหมายถึงความเสื่อมเสีย ความมัวหมอง หรือมลทิน และเรียก
กับข้าวว่าของคาวอีกด้วย

คิ้ว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คิ้ว , คือส่วนอาการที่หน้า, มีขนดำขึ้นเป็นแถวอยู่ บนขอบตาทั้งสองข้างนั้น, เหมือนอย่างคิ้วคน เป้นต้น. คิ้วหน้าต่าง , คือไม้ที่มีอาการเป็นลวดอยู่ที่หน้าต่าง นั่นเอง, เหมือนอย่างไม้คิ้วเป้นต้น.	คิ้ว น. ส่วนโค้งขอบกระบอกตาข้างบนซึ่งมีขนขึ้น ที่โค้งนั้น; ไม้ที่ช่างลอกเป็นลวดสำหรับประกอบ ขอบหรือริมประตูหน้าต่างเป็นต้น, เรียกสิ่งอื่นที่มี ลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น คิ้วรถยนต์; เรียก พายุที่ทำเป็นลวดในใบพายุว่า พายุคิ้ว.

คำว่า “คิ้ว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าส่วนบนขอบตาซึ่งมีขนดำขึ้นเป็นแถวอยู่ และไม้ที่เป็นลวดอยู่ที่
หน้าต่างในคำว่าคิ้วหน้าต่าง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี
ความหมายว่าส่วนโค้งขอบกระบอกตาข้างบนซึ่งมีขนขึ้นที่โค้งนั้น และไม้ที่ช่างลอกเป็นลวดสำหรับ
ประกอบขอบหรือริมประตูหน้าต่างเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงเรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น
เช่น คิ้วรถยนต์ และเรียกพายุที่ทำเป็นลวดในใบพายุว่าพายุคิ้วอีกด้วย

คุย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คุย, คือคำที่พูดมากนั้น.	คุย ๑ ก. พูดจาสนทนากัน; (ปาก) ปรีกษาหารือ เช่น เรื่องนี้ขอคุยกันก่อนที่จะตัดสินใจ; พูดเป็นเชิงโอ้อวด เช่น เรื่องแค้นนี้ทำเป็นคุย.

คำว่า “คุย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพูดจาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าพูดจาสนทนากันแล้ว ยังหมายถึงปรีกษาหารือ และพูดเป็นเชิงโอ้อวดอีกด้วย

คั่ว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คั่ว, อนึ่งการที่เอาสิ่งของใส่ลงในภาชนะร้อนๆ ทำให้สุกนั้น.	คั่ว ๑ ก. เอาสิ่งของใส่กระเบื้องหรือกระทะตั้งไฟให้ร้อน แล้วคนไปจนสุกหรือเกรียม เช่น คั่วถั่ว คั่วงา, เรียกของที่คั่วแล้ว เช่น ข้าวคั่ว ถั่วคั่ว; เรียกแกงกะทิชนิดหนึ่งคล้ายแกงเผ็ด แต่มีรสออกเปรี้ยว ว่า แกงคั่ว เช่น แกงคั่วผักนึ่ง แกงคั่วมะระ.

คำว่า “คั่ว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาสิ่งของใส่ภาชนะร้อนๆ แล้วทำให้สุกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาสิ่งของใส่กระเบื้องหรือกระทะตั้งไฟให้ร้อน แล้วคนไปจนสุกหรือเกรียมแล้ว ยังหมายถึงเรียกของที่คั่วแล้ว และเรียกแกงกะทิชนิดหนึ่งคล้ายแกงเผ็ด แต่มีรสออกเปรี้ยวว่าแกงคั่วอีกด้วย

ครก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ครก , คือเครื่องสำหรับตำ, แลโขลกสิ่งทั้งปวง, ทำด้วยไม้บ้าง, หินบ้าง, เหล็กบ้าง.	ครก น. เครื่องใช้ที่มีลักษณะอย่างหลุมสำหรับตำหรือโขลกด้วยสาก, เครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้ทั้งท่อนขนาดใหญ่ ยาวประมาณ ๗๐ เซนติเมตร ขุดเนื้อในออกให้เป็นหลุมลึก สำหรับตำหรือข้อมข้าวเป็นต้นด้วยสากหรือตะลุมพุก เรียกว่า ครกข้อมมือ, ถ้าใช้ตำด้วยกระเดื่อง เรียกว่า ครกกระเดื่อง; เรียกขนมที่ทำด้วยแป้งกับกะทิหยอดในภาชนะกระเบื้องหรือโลหะที่ทำเป็นหลุมๆ ตั้งบนไฟ ว่าขนมครก; ซ้อป็นใหญ่ขนาดสั้น ใช้สำหรับยิงโดยมีวิถีกระสุนโค้งมาก, เครื่องยิงลูกระเบิด มีลำกล้องขนาดใหญ่และสั้น ผิวลำกล้องเป็นเกลียวหรือเรียบก็ได้ บรรจูลูกระเบิดทางปากกระบอก ใช้สำหรับยิงลูกระเบิดโดยมีวิถีกระสุนโค้งมาก.

คำว่า “ครก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องสำหรับตำและโขลกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องใช้ที่มีลักษณะอย่างหลุมสำหรับตำหรือโขลกด้วยสากแล้ว ยังหมายถึงเรียกขนมที่ทำด้วยแป้งกับกะทิหยอดในภาชนะกระเบื้องหรือโลหะที่ทำเป็นหลุมๆ ตั้งบนไฟว่าขนมครก และซ้อป็นใหญ่ขนาดสั้น ใช้สำหรับยิงโดยมีวิถีกระสุนโค้งมาก หรือเครื่องยิงลูกระเบิด มีลำกล้องขนาดใหญ่และสั้น ผิวลำกล้องเป็นเกลียวหรือเรียบก็ได้ บรรจูลูกระเบิดทางปากกระบอก ใช้สำหรับยิงลูกระเบิดโดยมีวิถีกระสุนโค้งมากอีกด้วย

ครีโครม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ครีโครม , คือการทั้งปวงที่มีเสียงกึกก้อง, เปนที่ยังจิตรให้รื่นเริง, เหมือนนารมโหรีสนั่น.	ครีโครม ว. อึกทึก, อื้ออึง, ชวนให้ตื่นเต้น, เป็นที่เล่าลือกันแพร่หลาย.

คำว่า “ครีกรโครม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากึ่งก้องหรือชวนให้รื่นเริงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอีกทีก อ้ออึง หรือชวนให้ตื่นเต้นแล้ว ยัง
หมายถึงเป็นที่เล่าลือกันแพร่หลายอีกด้วย

เครื่องมือ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เครื่องมือ , คือเครื่องที่สำหรับใช้ด้วยมือนั้น, เหมือนอย่างสิ่ว, ขวานกบเลื่อย เป็นต้น.	เครื่องมือ น. สิ่งของสำหรับใช้ในการงาน, โดย ปริยายหมายถึงคนหรือสิ่งที่ใช้ทำประโยชน์อย่าง เครื่องมือ เช่น อย่าตกเป็นเครื่องมือของโจรผู้ร้าย, ส่วนเครื่องมือที่มีคม ราชาศัพท์ว่า พระแสง เช่น พระแสงสิ่ว พระแสงกบ พระแสงเลื่อย. (ลัทธิ).

คำว่า “เครื่องมือ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องที่ใช้ด้วยมืออย่างสิ่ว ขวาน กบ หรือเลื่อย เป็นต้นเพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งของ
สำหรับการงานแล้ว ยังหมายถึงคนหรือสิ่งที่ใช้ทำประโยชน์อย่างเครื่องมืออีกด้วย

คราว

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คราว , คือเปนความเหมือนครั้ง, ฤาทีหนึ่ง, หน หนึ่งนั้น.	คราว ๑ น. ครั้ง, หน, เช่น คราวหน้า คราวหลัง, รุ่น เช่น เด็ก ๒ คนนี้อายุคราวเดียวกัน, ใช้เป็น ลักษณนาม เช่น สิ้นค้าชนิดนี้ส่งเข้ามา ๓ คราว.

คำว่า “คราว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าครั้ง ที หรือหนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าครั้งหรือหนแล้ว ยังหมายถึงรุ่น และใช้เป็นลักษณ
นามอีกด้วย

คลำ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คลำ , งม, คือการที่คนเอามือจับสิ่งของ, แล้วลูบไปลูบมา, เหมือนคนเที่ยวคลำหาสิ่งของ, ในที่มืดนั้น.	คลำ ก. กิริยาที่ใช้อวัยวะเช่นมือ แตะ ลูบ หรือควานอย่างช้าๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นอะไรอยู่ที่ไหน เช่น คลำหาทางออก คลำหาสวิตช์ไฟ; โดยปริยายหมายความว่า ค้นหา เช่น คลำหาเงื่อนไขไม่พบ.

คำว่า “คลำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอามือลูบสิ่งของไปมาเหมือนหาสิ่งของในที่มืดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากิริยาที่ใช้อวัยวะเช่นมือ แตะ ลูบ หรือควานอย่างช้าๆ เพื่อให้รู้ว่าเป็นอะไรอยู่ที่ไหนแล้ว ยังหมายถึงค้นหาอีกด้วย

เคลือบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เคลือบ , คือการที่ทำด้วยน้ำยาแล้วสุ่มไฟทำให้เป็นสีต่างๆ, เหมือนแจ็กทำเคลือบถ้วยชามเป็นต้น.	เคลือบ ก. ไล่ ทา หรือพอกผิวเดิมด้วยของเหลวบางชนิด แล้วทิ้งไว้ให้เย็นจนแข็งตัว เช่น เคลือบน้ำตาล เคลือบยาพิษ, ทาผิวนอกด้วยน้ำยาเคมีแล้วใช้ความร้อนอบให้น้ำยาเกาะแน่น, เรียกสิ่งที่เคลือบโดยกรรมวิธีเช่นนั้นว่า เครื่องเคลือบ; โดยปริยายหมายถึงลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ปากเคลือบน้ำตาล.

คำว่า “เคลือบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทำด้วยน้ำยาแล้วสุ่มไฟให้เป็นสีต่างๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทาผิวนอกด้วยน้ำยาเคมีแล้ว ใช้ความร้อนอบให้น้ำยาเกาะแน่น หรือเรียกสิ่งที่เคลือบโดยกรรมวิธีเช่นนั้นว่าเครื่องเคลือบแล้ว ยังหมายถึงไล่ ทา หรือพอกผิวเดิมด้วยของเหลวบางชนิด แล้วทิ้งไว้ให้เย็นจนแข็งตัว และลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ปากเคลือบน้ำตาลอีกด้วย

คว้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คว้น , คืออาการที่ต่อแห้งชั่วผลไม้ทั้งปวง, แล ดอกไม้ทั้งปวง, อนึ่งคือการที่เอามีดตัดรอบนั้น.	คว้น น. ที่ต่อชั่วผลไม้หรือดอกที่เป็นรอยรอบเช่น ที่ก้านผลขนุนหรือทุเรียนเป็นต้น. ก. ทำให้เป็น รอยด้วยคมมีดโดยรอบ. ว. เรียกอ้อยที่คว้นให้ขาด ออกเป็นข้อๆ ว่า อ้อยคว้น.

คำว่า “คว้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่ต่อชั่วผลไม้และดอกไม้ และเอามีดตัดรอบ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าที่ต่อชั่วผลไม้หรือดอกที่เป็นรอยรอบ และเป็นคำกริยามีความหมายว่าทำให้เป็นรอยด้วยคมมีดโดยรอบแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงเรียก อ้อยที่คว้นให้ขาดออกเป็นข้อๆ ว่าอ้อยคว้นอีกด้วย

คว้าน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
คว้าน , คืออาการที่คนเอามีดถากไม้, แทะเข้าไปใน ลูกไม้, แล้วคว้านเอาเนื้อออกมานั้น.	คว้าน ก. เอาสิ่งที่มีคมแหวกให้กว้าง, แทะให้ เป็นช่องเพื่อเอาส่วนข้างในออก เช่น คว้านผล มะพร้าว คว้านไส้, ทำให้กว้าง เช่น คว้านคอเสื้อ.

คำว่า “คว้าน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอามีดหรือไม้แทงเข้าไปแล้วเอาส่วนข้างในออกมาเพียง ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาสิ่ง ที่มีคมแหวกให้กว้างหรือแหวกให้เป็นช่องเพื่อเอาส่วนข้างในออกแล้ว ยังหมายถึงทำให้กว้างอีกด้วย

คอ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
คอ , กรรฐ, สอ, คืออาการที่ระหว่างหัว, กับตัวต่อกันนั้น, เป็นที่สำหรับกลืนอาหารทั้งปวงลงไปในห้องนั้น.	คอ น. ส่วนของร่างกายที่ต่อศีรษะกับตัว, ราชาศัพท์ว่า พระคอ; ส่วนของภาชนะที่คอดอยู่ระหว่างตัวกับปาก เช่น คอหม้อ; เรียกส่วนลำต้นของพรรณไม้วงศ์ปาล์มที่อยู่ระหว่างใบล่างสุดกับยอด เช่น คอมะพร้าว คอตาล; โดยปริยายหมายความว่า ความมีใจชอบเสพลึงใดสิ่งหนึ่งเป็นอาจिन เช่น คอเหล้า คอเปียร์ คอหนัง คอละคร.

คำว่า “คอ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่ต่อระหว่างหัวกับตัวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าส่วนของร่างกายที่ต่อศีรษะกับตัวแล้ว ยังหมายถึงส่วนของภาชนะที่คอดอยู่ระหว่างตัวกับปาก เรียกส่วนลำต้นของพรรณไม้วงศ์ปาล์มที่อยู่ระหว่างใบล่างสุดกับยอด และความมีใจชอบเสพลึงใดสิ่งหนึ่งเป็นอาจिनอีกด้วย

จน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จน , คืออาการสิ่งที่โชนๆ เหมือนนาข้างпенด้นนั้น.	จน ๑ น. ส่วนปลายแห่งของบางอย่างที่เป็นรูปยาวเรียวและข้อยขึ้น เช่น จนไถ. ว. ข้อยขึ้น, ้งขึ้น. ก. แสดงอาการโกรธเคืองหรือไม่พอใจเพื่อให้เขา้งอ, ทำจริตสะบัดสะบั้ง.

คำว่า “จน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการของสิ่งที่โชนๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าข้อยขึ้นหรือ้งขึ้นแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงส่วนปลายแห่งของบางอย่างที่เป็นรูปยาวเรียวและข้อยขึ้น และเป็นคำกริยาหมายถึงแสดงอาการโกรธเคืองหรือไม่พอใจเพื่อให้เขา้งอหรือทำจริตสะบัดสะบั้งอีกด้วย

เจียบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจียบ , สงัด, คือความที่ไม่มีเสียงอ้ออิงสงัดอยู่นั้น, เหมือนอย่างทีวีเวกเปนต์ัน.	เจียบ ว. ไม่มีเสียง เช่น นั่งเจียบ, ไม่มีเสียงอ้ออิง เช่น บ้านนี้เจียบ, สงบ, ปราศจากเสียงรบกวนหรือการก่อกวน, เช่น เหตุการณ์เจียบลงแล้ว; โดยปริยายหมายความว่า ไม่กระโตกกระตาก เช่น เก็บเรื่องเจียบ, ไม่แสดงออก เช่น พลังเจียบ. ก. หายไปโดยไม่มีข่าวคราวหรือไม่เป็นข่าวเลย เช่น หมู่นี้นาย ก เจียบไป.

คำว่า “เจียบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม่มีเสียงอ้ออิง สงัด หรือวิเวกเพียงความหมายเดียว ส่วน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่มีเสียง ไม่มีเสียงอ้ออิง สงบ

หรือปราศจากเสียงรบกวนหรือการก่อกวนแล้ว ยังหมายถึงไม่กระโตกกระตาก หรือไม่แสดงออก และ

เป็นคำกริยาหมายถึงหายไปโดยไม่มีข่าวคราวหรือไม่เป็นข่าวเลยอีกด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

งาม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
งาม , สวย, ดี, หมดจด, คืออาการแห่งสิ่งของทั้งปวงที่ดูเหมาะตา, ดูน่ารักชม, หน้าชม, ดูดีสะอาดตานั้น.	งาม ว. ลักษณะที่เห็นแล้วชวนให้ชื่นชมหรือพึงใจ เช่น มารยาทงาม รูปงาม; มีลักษณะสมบูรณ์ดี เช่น ต้นไม้งาม ปิ่นผ่องงาม; ดี, มาก, มีลักษณะที่เป็นไปตามต้องการ, เช่น กำไรงาม ธนาครนี้จ่ายดอกเบี้ยงาม.

คำว่า “งาม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการสิ่งของที่ดูเหมาะตา ดูน่ารักน่าชม หรือดูดีสะอาดตาเพียง

ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า

ลักษณะที่เห็นแล้วชวนให้ชื่นชมหรือพึงใจแล้ว ยังหมายถึงมีลักษณะสมบูรณ์ดี และดี มาก หรือมี

ลักษณะที่เป็นไปตามต้องการอีกด้วย

จ้อ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้อ, คืออาการที่ไม่มานะ, ไม่ถือตัวไม่โกรธตอบ, เหมือนเขาโกรธไม่พูดด้วย, ก็ไปอ่อนนวยหงุดกับเขานั้น.	จ้อ ก. ขอคืนดีด้วย, ขอพึ่งพาอาศัย.

คำว่า “จ้อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอ่อนนวยหงุดกับผู้ที่โกรธไม่พูดกับตนเป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าขอคืนดีด้วยแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้นหมายถึงขอพึ่งพาอาศัยอีกด้วย

จ้องอน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้องอน, อ่อนนวย, คืออาการที่ไม่ถือความโกรธ, เหมือนคนอื่นเขาโกรธตัวแล้ว, ต้องไปขอจ้อพูดด้วยเขานั้น.	จ้องอน ก. อ่อนนวยขอคืนดีด้วย, อ่อนเข้าหาเพื่อให้ยอมหรือช่วยเหลือ, งอนจ้อ ก็ว่า.

คำว่า “จ้องอน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอ่อนนวยขอพูดกับผู้ที่โกรธตนเป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอ่อนนวยขอคืนดีด้วยแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นจากความหมายเดิมไปในทางที่ดีขึ้นหมายถึงอ่อนเข้าหาเพื่อให้ยอมหรือช่วยเหลืออีกด้วย

จารึก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จารุก , เขียน, กระเสียน, คือการที่จารตัวอักษรลงที่ใบลานเพนต์นั้น. เหมือนอย่างคนเขียนหนังสือลงในแผ่นศิลาเพนต์.	จารึก ๒ ก. เขียนหรือจารให้เป็นรอยลึกเป็นตัวอักษรหรือภาพเป็นต้นบนแผ่นศิลา โลหะ หรือดินเป็นต้น, โดยปริยายหมายถึงลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น จารึกไว้ในดวงใจ, ในบทกลอนหมายความว่า เขียนโดยทั่วไป ก็มี. น. เรียกศิลาที่จารึกเป็นตัวอักษรหรือภาพเป็นต้นว่า ศิลาจารึก, เรียกสั้นๆ ว่า จารึก เช่น จารึกอโคกจารึกสุโขทัย.

คำว่า “จารุก” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จารึก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเขียนหรือจารเป็นตัวอักษรบนใบลานหรือแผ่นศิลาเป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเขียนหรือจารให้เป็นรอยลึกเป็นตัวอักษรหรือภาพเป็นต้นบนแผ่นศิลา โลหะ หรือดินเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น จารึกไว้ในดวงใจ หรือในบทกลอนหมายความว่าเขียนโดยทั่วไปก็มี และเป็นคำนามหมายถึงเรียกศิลาที่จารึกเป็นตัวอักษรหรือภาพเป็นต้นว่าศิลาจารึก หรือเรียกสั้นๆ ว่าจารึกอีกด้วย

แจ้

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แจ้ , คืออาการต้นไม้เตี้ยๆ, ที่มีกิ่งทอดแผ่ไป, เหมือนไม้กลางทุ่งนั้น, อนึ่งเป็นชื่อไม้ขนแดงงาม หงอนใหญ่ด้วย.	แจ้ น. ชื่อไม้ชนิดหนึ่ง ตัวเล็กเตี้ย หงอนใหญ่ ตัวผู้มีสีสันสวยงามกว่าไม้ตัวผู้ชนิดอื่น. ว. ลักษณะของต้นไม้เตี้ยๆ ที่มีกิ่งทอดแผ่ออกไปโดยรอบ, โดยปริยายหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เรือทรงแจ้.

คำว่า “แจ้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อไม้ที่มีหงอนใหญ่ และอาการต้นไม้เตี้ยๆ ที่มีกิ่งทอดแผ่ออกไป ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าชื่อไม้ชนิด

หนึ่ง ตัวเล็กเตี้ย หงอนใหญ่ และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงลักษณะของต้นไม้เตี้ยๆ ที่มีกิ่งทอดแผ่ออกไปโดยรอบแล้ว ยังหมายถึงสิ่งอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เรือนทรงแจ็กด้วย

ใจ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ใจ , คือจิตร, ที่สำหรับคิดตรึกตรองเหตุผลต่างนั้น, คือวิญญาณนั้น.	ใจ น. สิ่งที่ทำหน้าที่รู้ รู้สึก นึก และคิด เช่น ใจก็คิดอย่างนั้น, หัวใจ เช่น ใจเต้น, ลมหายใจ เช่น กลั้นใจ อึดใจ หายใจ, ความรู้สึกนึกคิด เช่น ใจคด ใจซื่อ; จุดสำคัญของบางสิ่งบางอย่าง เช่น ใจมือ, บริเวณที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญของสถานที่ เช่น ใจบ้านใจเมือง.

คำว่า “ใจ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่สำหรับคิดตรึกตรองเหตุผลต่างๆ เพียงความหมายเดียว ส่วน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่ทำหน้าที่รู้ รู้สึก นึก และคิดแล้ว ยังหมายถึงหัวใจ ลมหายใจ หรือความรู้สึกนึกคิด และจุดสำคัญของบางสิ่งบางอย่าง หรือบริเวณที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญของสถานที่อีกด้วย

เจ้านาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจ้านาย , คือพระหน่อของเจ้าที่เปนนายแห่งไพร่ทั้งปวงนั้น.	เจ้านาย น. เจ้า; ผู้บังคับบัญชา, เจ้าขุนมูลนาย หรือ เจ้าขุนมูลนาย ก็ว่า.

คำว่า “เจ้านาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพระหน่อของเจ้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช

บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเจ้าแล้ว ยังหมายถึงผู้บังคับบัญชาอีกด้วย

เจริญ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจริญ , คือใหญ่ขึ้น, มากขึ้น, ทวีขึ้น, เหมือนอย่างอาการที่เจริญไวใหญ่ขึ้นนั้น.	เจริญ ก. เติบโต, งอกงาม, ทำให้งอกงาม, เช่น เจริญทางพระราชไมตรี เจริญสัมพันธไมตรี, มากขึ้น; ทิ้ง เช่น เจริญยา, จำเริญยา ก็ว่า; ตัด เช่น เจริญเกศา, จำเริญเกศา ก็ว่า; สาธยาย, สวด, (ในงานมงคล) เช่น เจริญพระพุทธมนต์.

คำว่า “เจริญ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าใหญ่ขึ้น มากขึ้น หรือทวีขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเติบโตหรืองอกงาม หรือมากขึ้นแล้ว ยังหมายถึงทำให้งอกงาม นอกจากนี้ยังหมายถึงทิ้ง ตัด และสาธยายหรือสวดในงานมงคลอีกด้วย

จก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จก , คือการที่ควัก, เหมือนอย่างคนควักดินด้วยมือ, ถาขุดดินตื้นๆ ด้วยจอบนั้น.	จก ก. จก เช่น ระวังจะจกเอา, ล้วง เช่น รู้ลึก เหมือนกับว่ามีมือใครมาจากกระเป๋, ควัก เช่น น้องคงแอบมาจกเงินไป ๕๐๐ บาท, ขุด เช่น จกแรงๆ หน่อย ทำอย่างนี้พรงนี้ก็ได้สักหลุม, ค่อย, สับ เช่น เอาจอบจกลงไปตรงนั้นซิ; เอาตัวมา เช่น คุณต้องไปจกตัวเขามาให้ได้.

คำว่า “จก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าควักหรือขุดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าจก ล้วง ควัก ขุด ค่อย หรือสับแล้ว ยังหมายถึงเอาตัวมาอีกด้วย

จักร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จักร , เป็นชื่อของอย่างหนึ่งมีสัณฐานดังตราเงิน, แลกงรถ, มีฤทธิ์มาก, เหมือนอย่างพระยาจักรพรรดิ.	จักร, จักร - น. อาวุธในนินาย รูปเป็นวงกลมและมีแฉกๆ โดยรอบ เช่น พระนารายณ์ทรงจักร, สิ่งที่มีลักษณะเป็นวงกลมอย่างล้อรถ เช่น จักรที่ใช้ขว้างในการกีฬา, สิ่งที่มีรูปเป็นวงกลมมีพื้นเพื่องหมุนด้วยพลังงานต่างๆ เช่น จักรนาฬิกา, เรียกเครื่องกลบางชนิด เช่น เครื่องจักร รถจักร, เรียกเครื่องเย็บผ้าที่ใช้เดินด้วยพลังงานหรือใช้เท้าถีบหรือใช้มือหมุนว่า จักร หรือ จักรเย็บผ้า; บรรจบรอบแห่งปีหรือแห่งฤดู เช่น พฤษภดีจักร. (ส.; ป. จกฺก).

คำว่า “จักร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จักร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ

ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของอย่างหนึ่งมีสัณฐานเหมือนตราเงินหรือกงรถเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาวุธในนินาย รูปเป็นวงกลมและมีแฉกๆ โดยรอบแล้ว ยังหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะเป็นวงกลมอย่างล้อรถ สิ่งที่มีรูปเป็นวงกลมมีพื้นเพื่องหมุนด้วยพลังงานต่างๆ เรียกเครื่องกลบางชนิด หรือเรียกเครื่องเย็บผ้าที่ใช้เดินด้วยพลังงานหรือใช้เท้าถีบหรือใช้มือหมุนว่าจักรหรือจักรเย็บผ้า และบรรจบรอบแห่งปีหรือแห่งฤดูอีกด้วย

จอก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จอก , หนึ่งขันเล็กๆ นั้นด้วย.	จอก ๑ น. ภาชนะเล็กๆ รูปร่างขัน ถ้าใช้สำหรับตักน้ำโดยลอยอยู่ในขันใหญ่เรียก จอกลอย, ถ้าใช้ใส่หมากในเขี่ยนหมากเรียก จอกหมาก; ภาชนะเล็กๆ รูปทรงกระบอก ใช้กินยา ดื่มเหล้า เป็นต้น; ใช้เป็นลักษณนาม เช่น เหล้า ๓ จอก.

คำว่า “จอก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขันเล็กๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย
พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าภาชนะเล็กๆ รูปอย่างขันแล้ว ยังหมายถึงภาชนะเล็กๆ รูป
ทรงกระบอก และใช้เป็นลักษณนามอีกด้วย

จก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จก , เป็นชื่อเครื่องสำหรับใช้ปักทูปเทียนบวชนาค, ทำด้วยเหล็ก, เป็นสามกึ่งที่ปักเทียนนั้น, ทำเหมือนดอกจก.	จก น. บัว, บัวสาย, เช่น อันประดับด้วย อรพินธุเนานี้ก บุษบกจกจก. (ม. คำหลวง วนปเวสน์); สิ่งที่ทำให้มีรูปร่างคล้ายดอกบัวชนิด หนึ่ง สำหรับเป็นส่วนประกอบเครื่องใช้ เครื่องประดับตกแต่งต่างๆ เช่น จกเชิงเทียน จกปลายพระทวย จกปิ่น จกดาวเพดาน; ก้านของพู่ที่ประดับหัวม้ายึดอยู่กับขลุ้มทั้ง ๒ ข้าง ตั้งขึ้นไป.

คำว่า “จก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องสำหรับใช้ปักทูปเทียนบวชนาค ทำเหมือนดอกจกเพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่ทำ
ให้มีรูปร่างคล้ายดอกบัวชนิดหนึ่ง สำหรับเป็นส่วนประกอบเครื่องใช้ เครื่องประดับตกแต่งต่างๆ แล้ว
ยังหมายถึงบัวหรือบัวสาย และก้านของพู่ที่ประดับหัวม้ายึดอยู่กับขลุ้มทั้ง ๒ ข้างตั้งขึ้นไปอีกด้วย

แจ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แจ , อนึ่งคนเอาเบี้ยมาแบ่งให้เท่าๆ กัน.	แจ ๒ ก. กระจายออกเป็นส่วนๆ เช่น แจเบี้ย แจถั่ว, พุดหรือเขียนขยายความออกไป ในคำว่า ขี้แจ. น. เรียกเทศน์สังคายนาว่า เทศน์แจ.

คำว่า “แจ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแบ่งให้เท่าๆ กันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากระจายออกเป็นส่วนๆแล้ว ยังหมายถึงพุดหรือ

เขียนขยายความออกไปในคำว่าชี้แจง และเป็นคำนามหมายถึงเรียกเทศน์สังคายนาว่าเทศน์แจงอีกด้วย

จิต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จิต , คือรสที่ไม่เปรี้ยวไม่เค็ม, เหมือนอย่างรสน้ำท่าเป้นต้น.	จิต ว. มีรสไม่เค็มไม่เปรี้ยวเป็นต้น เช่น น้ำจิต ไข่จิต; ไม่เข้ม เช่น หน้าจิต, ไม่ฝาด เช่น หมาจิต, ไม่ฉุน เช่น ยาจิต; ไม่สนุก, ไม่ครึกครื้น, เช่น งานนี้จิต; หמד เช่น อันสมรรถมือนิพญา จิตเสียน. (ตะเลงพ่าย).

คำว่า “จิต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ารสที่ไม่เปรี้ยวไม่เค็มเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีรสไม่เค็มไม่เปรี้ยวเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงไม่เข้ม ไม่ฝาด หรือไม่ฉุน และไม่สนุกหรือไม่ครึกครื้น นอกจากนี้ยังมีความหมายว่าหמדอีกด้วย

จิตชิต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จิตชิต , คือรสของกินที่จิต, มีแตงโมที่มันไม่หวานนั้นเป้นต้น.	จิตชิต ว. ไม่มีรสชาติ, ไม่สนุก, เช่น งานเลี้ยงจิตชิต.

คำว่า “จิตชิต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ารสจิตเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่มีรสชาติแล้ว ยังหมายถึงไม่สนุกอีกด้วย

โจทย์

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โจทย์ , คือคำคนโจทหายกัน, เหมือนอย่างว่า, เปี้ย ๘๐๐ ต่อเฟื้อง, ๑๐๐๐๐๐ หนึ่งจะเป้นเงินเท่าไรนั้น.	โจทย์ น. คำถามในวิชาคณิตศาสตร์, โดยปริยายใช้หมายถึงสิ่งที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ปัญหานี้เป็นโจทย์ที่รัฐบาลแก้ไม่ตก.

คำว่า “โจทย์” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคำถามเกี่ยวกับการคำนวณตัวเลขเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าคำถามในวิชาคณิตศาสตร์
แล้ว ยังหมายถึงสิ่งที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ปัญหานี้เป็นโจทย์ที่รัฐบาลแก้ไม่ตกอีกด้วย

โจทนา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โจทนา , เป็นชื่อคำทักนั้น, เหมือนอย่างคน โจทนาว่า, ของสิ่งนี้เดิมเป็นของเราก่อนเป็นต้น.	โจทนา น. การทักท้วง, การฟ้องหา; คำฟ้องหา. (ป., ส.).

คำว่า “โจทนา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าการทักท้วงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าการทักท้วงหรือการฟ้องหาแล้ว ยังหมายถึงคำฟ้อง
หาอีกด้วย

จอด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จอด , อยุด, ปะทับ, คือการที่อยุดมักอยู่ที่ท่าฤ ตามทาง, เหมือนคนเอาเรือแพผูกจอดไว้ที่ท่านั้น.	จอด ก. หยุดอยู่หรือทำให้หยุด, หยุดอยู่ชั่วคราว, (ใช้แก่เรือรถเป็นต้น); (ปาก) พ่ายแพ้, ไม่มีทางสู้, ตาย; (กลอน) รัก เช่น มิตรใจเรียมจอดเจ้า จักคิด ถึงฤา. (นิ. นรินทร์).

คำว่า “จอด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหยุดหรือหยุดพักเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าหยุดอยู่หรือหยุดอยู่ชั่วคราวใช้แก่เรือรถเป็นต้นแล้ว
ยังหมายถึงทำให้หยุด นอกจากนี้ยังหมายถึงพ่ายแพ้ ไม่มีทางสู้ หรือตาย และรักอีกด้วย

จาน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จาน , เป็นชื่อเครื่องภาชนะทำด้วยดิน, เป็นรูปแบบๆ, แล้วเขียนเป็นลวดลายเคลือบสีต่างๆ, สำหรับใส่ผักใส่ปลาเป็นต้นนั้น.	จาน ๑ น. ภาชนะรูปแบบๆ สำหรับใส่สิ่งของต่างๆ, ลักษณะนามเรียกจานที่ไม่มีอะไรบรรจุว่า ไบ หรือ ลูก เช่น จานไบหนึ่ง จาน ๒ ลูก, ลักษณะนามเรียกสิ่งของที่บรรจุอยู่ในจานว่าจาน เช่น ข้าวจานหนึ่ง ข้าว ๒ จาน, เรียกของที่มีลักษณะเช่นนั้น เช่น จานเสียง, เรียกมะเขือชนิดหนึ่งว่า มะเขือจาน, คู่กับ มะเขือถั่ว.

คำว่า “จาน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าภาชนะเป็นรูปแบบๆ สำหรับใส่ผักใส่ปลาเป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าภาชนะรูปแบบๆ สำหรับใส่สิ่งของต่างๆ แล้ว ยังหมายถึงลักษณะนามเรียกสิ่งของที่บรรจุอยู่ในจานว่าจาน เรียกของที่มีลักษณะเช่นนั้น เช่น จานเสียง และเรียกมะเขือชนิดหนึ่งว่ามะเขือจานอีกด้วย

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวนลิขสิทธิ์

จับ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
จับ , กุม, คือการที่เอามือถือมิดพว้า, ฤาสิ่งของทั้งปวงไว้, ฤาจับถือผู้คนมิให้หนีได้, เหมือนจับผู้ร้ายเป็นต้นนั้น. จับเดิม , คือความที่ตั้งแต่แรกต้นนั้น, เหมือนอย่างตั้งปณณกัลปนั้น.	จับ ก. อาการที่ใช้มือแตะต้องสิ่งใดสิ่งหนึ่งตลอดจนกำไว้ยึดไว้; เกาะ เช่น นกจับคอน; ติด เช่น เขม่าจับกันหม้อ; กินหรือกลืน ในความว่า คราสจับดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์; เริ่ม เช่น จับเรื่องตั้งแต่ตอนนั้นไป; เกาะกุมตัวไว้ไม่ให้หนี เช่น จับผู้ร้าย, (กฎ) เกาะกุมตัวไว้โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย, จับกุม ก็ว่า; กิริยาที่ทำขนมจีนให้เป็นหัวๆ เรียกว่า จับขนมจีน, ลักษณะนามของขนมจีนว่า จับ หรือ หัว เช่น ขนมจีน ๕ จับ หรือ ขนมจีน ๕ หัว.

คำว่า “จับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียะที่มีความหมายว่าเอามือถือสิ่งของทั้งปวงไว้ เช่น จับมีดพริ้ว ตั้งแต่แรกต้นในคำว่า จับเดิม และเกาะกุมตัวไว้ไม่ให้หนี หรือจับไว้ไม่ให้หนีได้ เช่น จับผู้ร้าย ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่ใช้มือแตะต้องสิ่งใดสิ่งหนึ่งตลอดจนกำไว้ ยึดไว้ เริ่ม และเกาะกุมตัวไว้ไม่ให้หนี หรือเกาะกุมตัวไว้โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตามกฎหมายแล้วยังหมายถึงเกาะ ติด กินหรือกลืน กิริยาที่ทำขนมจีนให้เป็นหัวๆ เรียกว่าจับขนมจีน และลักษณะนามของขนมจีนว่าจับหรือหัวอีกด้วย

จม

หนังสืออักษรธานศรียะ	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จม , มิดลง, คือของตกลงในน้ำมันลงไปอยู่เบื้องต่ำนั้น, เหมือนคนเอาค้อนหินทุบเหล็ก, แลทองแดงเปนต์ัน, ทั้งลงไปใต้น้ำนั้น.	จม ก. หายลงไปหรืออยู่ใต้ผิวพื้น เช่น จมน้ำ จมดิน, โดยปริยายหมายความว่า เข้าลึก เช่น จมมีด จมเขี้ยว, หมกตัวหรือฝังตัวอยู่ เช่น จมอยู่ในห้องหนังสือ จมเลือด, ถอนทุนไม่ขึ้น เช่น ทุนจม, ยุบตัวลง เช่น สะบักจม; เรียกกลดลายที่ไม่เด่นว่าลายจม. (ปาก) ว. มาก เช่น วันนี้มีการบ้านจมเลย.

คำว่า “จม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรธานศรียะที่มีความหมายว่ามิดลงไปอยู่เบื้องต่ำเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าหายลงไปหรืออยู่ใต้ผิวพื้นแล้วยังหมายถึงเข้าลึก หมกตัวหรือฝังตัวอยู่ ถอนทุนไม่ขึ้น หรือยุบตัวลง และเรียกกลดลายที่ไม่เด่นว่าลายจม นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมากอีกด้วย

จ้อ

หนังสืออักษรธานศรียะ	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จ้อ , เปนชื่อลิงที่เขาเลี้ยงไว้วันั้น, ว่าอ้ายจ้อมีบ้าง.	จ้อ น. คำใช้เรียกลิงหรือเด็กที่ชนอย่างลึงว่า อ้ายจ้อ.

คำว่า “จ้อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อลิงว่าอ้ายจ้อ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ มี
ความหมายครอบคลุมถึงคำใช้เรียกลิงหรือเด็กที่ซนอย่างลิงว่าอ้ายจ้อ ไม่ได้เจาะจงเฉพาะใช้เรียกลิง
เท่านั้น

จร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
จรร , คืออาการที่เที่ยวไป, เหมือนอย่างคนไป เที่ยวเล่นนั้น.	จร ๑, จร- ว. ไม่ใช่ประจำ เช่น คนจร รถจร, แทรกแปลกเข้ามา เช่น โรคจร ลมจร. ก. ไป, เที่ยว ไป; ประพจน์. (ป., ส.), ใช้เป็นบทท้ายสมาสก็มี เช่น ขจร = เที่ยวไปในอากาศ, วนจร = เที่ยวไปใน ป่า, ที่ใช้ควบกับคำไทยก็มี.

คำว่า “จรร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “จร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเที่ยวไปเพียงความหมายเดียว
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไปหรือเที่ยวไปแล้ว ยัง
หมายถึงประพจน์ และใช้เป็นบทท้ายสมาสหรือใช้ควบกับคำไทย นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึง
ไม่ใช่ประจำ หรือแทรกแปลกเข้ามาอีกด้วย

ฉายา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉายา , ว่าเงาต่างๆ เหมือนอย่างเงาที่ร่มต้นไม้, ถ้าเงาในกระจกเป็นต้น.	ฉายา ๑ น. เงา, ร่มไม้. (ป.); ชื่อที่พระอุปัชฌาย์ ตั้งให้เป็นภาษาบาลีเมื่ออุปสมบท, ชื่อตั้งให้กัน เล่นๆ หรือตามลักษณะที่หมายรู้กันในหมู่คณะ. (ป., ส.).

คำว่า “ฉายา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเงาต่างๆ อย่างเงาที่ร่มไม้เป็นต้นเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเงาหรือร่มไม้แล้ว ยังหมายถึง
ชื่อที่พระอุปัชฌาย์ตั้งให้เป็นภาษาบาลีเมื่ออุปสมบท หรือชื่อตั้งให้กันเล่นๆ หรือตามลักษณะที่หมายรู้
กันในหมู่คณะอีกด้วย

ฉบับ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉบับ , เป็นชื่อแบบอย่างนั้น, เหมือนคนจะหัดเขียนหนังสือ, ต้องดูฉบับเดิมเป็นอย่างก่อนนั้น.	ฉบับ น. หนังสือเรื่องเดียวกันซึ่งมีข้อความหรือจำนวนแตกต่างกันเป็นต้น เช่น พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, ต้นเดิมของหนังสือที่พิมพ์หรือเขียน เรียกว่า ต้นฉบับ; ลักษณะนามเรียกหนังสือเล่มหรือหนังสือเป็นแผ่นที่ถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งๆ เช่น จดหมาย ๓ ฉบับ สลากกินแบ่ง ๕ ฉบับ หนังสือสัญญา ๒ ฉบับ. (ข. จวบ).

คำว่า “ฉบับ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ฉบับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าฉบับเดิมที่ใช้ดูเป็นแบบอย่างในการเขียนหนังสือเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าต้นเดิมของหนังสือที่พิมพ์หรือเขียนเรียกว่าต้นฉบับแล้ว ยังหมายถึงหนังสือเรื่องเดียวกันซึ่งมีข้อความหรือจำนวนแตกต่างกันเป็นต้น และลักษณะนามเรียกหนังสือเล่มหรือหนังสือเป็นแผ่นที่ถือว่าเป็นหน่วยหนึ่งๆ อีกด้วย

เฉพาะ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เฉพาะ , คือจำเภาะนั้น, เหมือนเขาสั่งกันว่า, ของนี้อ่าให้คนอื่น, จำเภาะแก่คนนั้น.	เฉพาะ ว. โดยเจาะจง, เฟ่งตรง, ตรงตัว; เฉพาะ; แต่; จำกัด, เท่านั้น, เท่านั้น. (ข. เฉพาะ).

คำว่า “เฉพาะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เฉพาะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าจำเภาะเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าโดยเจาะจง เฟ่งตรง หรือตรงตัวแล้ว ยังหมายถึงเฉพาะ แต่ และจำกัด เท่านั้น หรือเท่านั้นอีกด้วย

ฉวาง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉวาง, เป็นชื่อแห่งกระบวนตำราเลขอย่างหนึ่ง, เหมือนเขาพูดกันว่า, เลขเราได้เจริญถึงฉวาง.	ฉวาง น. วิธีเลขชั้นสูงของโบราณอย่างหนึ่ง. (ข. ฉวาง) ก. ขวาง เช่น อันว่าพยัคฆราช อันฉวาง มรรคาพระมัทรี. (ม. คำหลวง มัทรี).

คำว่า “ฉวาง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชื่อกระบวนตำราเลขอย่างหนึ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าวิธีเลขชั้นสูงของโบราณอย่างหนึ่งแล้ว ยังเป็นคำกริยาหมายถึงขวางอีกด้วย

ฉาก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉาก, คือสิ่งที่เขียนเป็นรูปภาพต่างๆ, เหมือนอย่างในกระจกเป็นต้น, อันเป็นเครื่องมือองๆ สำหรับพวกช่างไม้.	ฉาก น. เครื่องบังหรือเครื่องกัน มีหลายชนิด ใช้ตั้ง แขนง หรือพับได้, เครื่องประกอบเวทีละคร เพื่อให้ดูสมจริงตามเนื้อเรื่อง เช่น ฉากป่า ฉากเมือง; เครื่องสำหรับวัดมุมซึ่งมี ๙๐ องศา, มุมซึ่งกางได้ ๙๐ องศา เรียกว่า มุมฉาก, ลักษณะนามเรียกตอนย่อยของละครในองค์หนึ่งๆ หรือตอนหนึ่งของละครที่เปิดม่านหน้าเวทีครั้งหนึ่งๆ เช่น ละคร ๓ ฉาก.

คำว่า “ฉาก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งที่เขียนเป็นรูปภาพต่างๆ อย่างในกระจกเป็นต้น และเครื่องมือองๆ สำหรับช่างไม้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องบังหรือเครื่องกัน มีหลายชนิด ใช้ตั้ง แขนง หรือพับได้ และเครื่องสำหรับวัดมุมซึ่งมี ๙๐ องศาแล้ว ยังหมายถึงเครื่องประกอบเวทีละครเพื่อให้ดูสมจริงตามเนื้อเรื่อง มุมซึ่งกางได้ ๙๐ องศาเรียกว่ามุมฉาก และลักษณะนามเรียกตอนย่อยของละครในองค์หนึ่งๆ หรือตอนหนึ่งของละครที่เปิดม่านหน้าเวทีครั้งหนึ่งๆ อีกด้วย

ฉีก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉีก , คือการที่ขาด, ที่แหกออกไป, เหมือนอย่างผ้าแลกระดาดขาดฉีกไปเป็นต้นนั้น.	ฉีก ก. ขาดแยกออกจากกันหรือทำให้ขาดหรือแยกออกจากกัน เช่น ผ้าฉีก ฉีกผ้า ฉีกทุเรียน, โดยปริยายหมายความว่า แยกสิ่งที่เป็นคู่หรือเป็นสำหรับออกจากกัน เช่น ฉีกตอไฟ.

คำว่า “ฉีก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขาดหรือแหกออกไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าขาดแยกออกจากกันแล้ว ยังหมายถึงทำให้ขาดหรือแยกออกจากกัน และแยกสิ่งที่เป็นคู่หรือเป็นสำหรับออกจากกันอีกด้วย

ฉัตร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ฉัตร , เป็นชื่อของอย่างหนึ่ง, เขาทำเป็นชั้นๆ, ขึ้นต้นนั้นใหญ่, ชั้นกลางกับชั้นปลายเล็ก, เป็นลำดับกันขึ้นไป.	ฉัตร ๑, ฉัตร- น. เครื่องสูงชนิดหนึ่งมีรูปคล้ายร่มที่ซ้อนกันขึ้นไปเป็นชั้นๆ ชั้นบนมีขนาดเล็กกว่าชั้นล่างลดหลั่นกันไปโดยลำดับ สำหรับแขวน บั๊ก ตั่ง หรือเชิญเข้ากระบวนแห่เป็นเกียรติยศ. (ส. ฉตุร; ป. ฉตุต ว่า ร่ม); ส่วนที่ต่อจากปุ่มห้อยเป็นฐานแผ่ออกไปแล้วงอจุ่มลงมาเป็นขอบโดยรอบอย่างฉัตร; ชื่อดาวฤกษ์อาร์ทรา.

คำว่า “ฉัตร” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของอย่างหนึ่งทำเป็นชั้นๆ ขึ้นต้นใหญ่กว่าชั้นกลางกับชั้นปลายเป็นลำดับขึ้นไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องสูงชนิดหนึ่งมีรูปคล้ายร่มที่ซ้อนกันขึ้นไปเป็นชั้นๆ ชั้นบนมีขนาดเล็กกว่าชั้นล่างลดหลั่นกันไปโดยลำดับ สำหรับแขวน บั๊ก ตั่ง หรือเชิญเข้ากระบวนแห่เป็นเกียรติยศแล้ว ยังหมายถึงส่วนที่ต่อจากปุ่มห้อยเป็นฐานแผ่ออกไปแล้วงอจุ่มลงมาเป็นขอบโดยรอบอย่างฉัตร และชื่อดาวฤกษ์อาร์ทราอีกด้วย

เจ็บ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เจ็บ , คืออาการแห่งคนขึ้นนั่งอยู่บนเตียง, แล้วรำลอยหน้าด้วย, เหมือนอย่างพวกละครคนนั้น, เขาพูดว่าขึ้นนั่งลอยหน้ารำเจ็บอยู่บนเตียงนั้น.	เจ็บ, เจ็บ ๆ ว. คำร้องบอกจังหวะในการเต้นหรือรำ, มีท่าทางเนิบๆ เป็นจังหวะ เช่น รำเจ็บๆ เต้นเจ็บๆ พายเรือเจ็บๆ, ใช้ประกอบคำอื่นมีความหมายไปในทางที่มีอาการประหนึ่งว่าเป็นเช่นนั้น เช่น นั่งสบายใจเจ็บ.

คำว่า “เจ็บ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่นั่งแล้วลอยหน้ารำอย่างพวกละครเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีท่าทางเนิบๆ เป็นจังหวะแล้ว ยังหมายถึงคำร้องบอกจังหวะในการเต้นหรือรำ และใช้ประกอบคำอื่นมีความหมายไปในทางที่มีอาการประหนึ่งว่าเป็นเช่นนั้น เช่น นั่งสบายใจเจ็บอีกด้วย

เฉียว

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เฉียว , บินแหลบลง, คืออาการที่บินโฉบลงมานั้น, เหมือนอย่างเหยี่ยวบินโฉบเฉียวเอาขึ้นเนื้อเปนตัน.	เฉียว ก. กิริยาของนกที่โฉบลงมากว่าอาหารไปโดยเร็ว, อาการที่กระทบหรือเสียดสีไปโดยเร็ว เช่น รถเฉียวคน. (ปาก) ว. ล้ำยุค, นำสมัย, เช่น ผู้หญิงคนนี้แต่งตัวเฉียว.

คำว่า “เฉียว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าบินลงมาโฉบเอาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากิริยาของนกที่โฉบลงมากว่าอาหารไปโดยเร็วแล้ว ยังหมายถึงอาการที่กระทบหรือเสียดสีไปโดยเร็ว และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงล้ำยุคหรือนำสมัยอีกด้วย

ช

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชี้ , คืออาการที่คนกำมือเข้าแล้ว, เขี่ยดออกไว้ นิ้วหนึ่งสำหรับบอกการงาน, หรือหนทางเป็นต้น. ชี้นิ้ว , คือเอานิ้วชี้ๆ ของอันใดๆ ให้คนอื่นดูนั้น.	ชี้ น. เรียกนิ้วที่ ๒ นับแต่หัวแม่มือว่า นิ้วชี้. ก. เขี่ยดนิ้วชี้เป็นต้นตรงไปที่ใดที่หนึ่งเพื่อให้เห็นสิ่ง ที่ต้องการ, เขี่ยดตรง เช่น หางชี้; แนะนำ, บอก ให้, เช่น ชี้ทาง.

คำว่า “ชี้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากำมือเข้าแล้วเขี่ยดออกไว้นิ้วหนึ่งสำหรับบอกการงานหรือหนทาง
เป็นต้น เช่น ชี้ทาง และเรียกนิ้วนี้ว่านิ้วชี้ในคำว่าชี้นิ้ว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ.
๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเขี่ยดนิ้วชี้เป็นต้นตรงไปที่ใดที่หนึ่งเพื่อให้เห็นสิ่งที่
ต้องการ และเป็นคำนามหมายถึงเรียกนิ้วที่ ๒ นับแต่หัวแม่มือว่านิ้วชี้ แล้ว ยังเป็นคำกริยาหมายถึง
เขี่ยดตรง และแนะนำหรือบอกให้อีกด้วย

ใช้

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ใช้ , ให้กระทำ, คือความที่บังคับให้คนทำการงาน ต่างๆ, เหมือนอย่างนายบังคับบ่าวว่า, เองจงไป ทำสิ่งนี้นั่น. ใช้เงิน , คือความที่เอาเงินไปจำหน่ายซื้อสิ่งของ ต่างๆ นั้น, เพราะเหมือนอย่างใช้ให้เงินไปซื้อเป็น ต้น. ใช้หนี้ , คือการที่เอาทรัพย์สินเงินทอง, ไปกลับใช้ ให้เขา, เพราะเหตุเป็นหนี้เขานั้น.	ใช้ ก. บังคับให้ทำ เช่น ใช้งาน; จำจ่าย เช่น ใช้ เงิน; เอามาทำให้เกิดประโยชน์ เช่น ใช้เรือ ใช้รถ; ชำระ ในคำว่า ใช้หนี้; ตอบแทน, ให้ทดแทน, เช่น เมื่อเขาเลี้ยงเรา เราต้องเลี้ยงใช้เขา.

คำว่า “ใช้” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าบังคับให้ทำการงานต่างๆ เช่น ใช้งาน เอาเงินไปซื้อในคำว่าใช้เงิน
และเอาทรัพย์สินเงินทองไปให้เจ้านั้นในคำว่าใช้หนี้ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นอกจากจะมีความหมายว่าบังคับให้ทำ จำจ่าย และชำระแล้ว ยังหมายถึงเอามาทำให้เกิดประโยชน์
และตอบแทนหรือให้ทดแทนอีกด้วย

ชำระ

หนังสืออักษราภิกษานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชำระ , คือการที่กระทำให้ผ่อง, ทำให้บริสุทธิ์, ทำให้หมดมลทิน, เหมือนอย่างคนล้างถ้วยแก้วให้สะอาดเป็นต้น. ชำระความ , คือการพิจารณาว่าความให้คนผู้เป็นโจทก์จำเลยทั้งสองฝ่ายนั้น.	ชำระ ก. ชะล้างให้สะอาด เช่น ชำระร่างกาย; สะสาง, ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น, เช่น ชำระพระไตรปิฎก ชำระพจนานุกรม; พิจารณาตัดสิน เช่น ชำระความ; ใช้ในคำว่า ชำระหนี้.

คำว่า “ชำระ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิกษานศรัปท์มีความหมายว่าทำให้สะอาด บริสุทธิ์ หรือหมดมลทิน เช่น ชำระล้าง และพิจารณาว่าความในคำว่าชำระความ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชะล้างให้สะอาด และพิจารณาตัดสินแล้ว ยังหมายถึงสะสางหรือปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และใช้ในคำว่าชำระหนี้อีกด้วย

ชะตา

หนังสืออักษราภิกษานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชะตา , คือลักษณะที่บังเกิดสำแดงเหตุดีและชั่ว, เหมือนเขาพูดกันว่า, ชะตาดี, ชะตาชั่วนั้น.	ชะตา น. ลักษณะหรืออริยาไยบางอย่างที่ทำให้รู้สึกชอบหรือไม่ชอบในทันทีทันใด เช่น ถูกชะตากัน ไม่ถูกชะตากัน, ลักษณะที่บังเกิดสำแดงเหตุดีและร้าย เช่น ชะตาดี ชะตาร้าย; แบบรูปราศีที่บอกดาวพระเคราะห์เดินถึงราศีนั้นๆ ในเวลาเกิดของคนหรือเวลาสร้างสิ่งสำคัญ เช่น บ้านเมืองเป็นต้น ที่โหรคำนวณไว้ โดยแบ่งเป็น ๑๒ ราศี เรียกว่า ดวงชะตา หรือ ดวง, ชาดา ก็ว่า.

คำว่า “ชะตา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิกษานศรัปท์มีความหมายว่าลักษณะที่บังเกิดสำแดงเหตุดีและชั่วเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าลักษณะที่บังเกิดสำแดงเหตุดีและร้ายแล้ว ยังหมายถึงลักษณะหรืออริยาไยบางอย่างที่ทำให้รู้สึกชอบหรือไม่ชอบในทันทีทันใด และแบบรูปราศีที่บอกดาวพระเคราะห์เดินถึงราศีนั้นๆ ในเวลาเกิดของคนหรือเวลาสร้างสิ่งสำคัญที่โหรคำนวณไว้ โดยแบ่งเป็น ๑๒ ราศี เรียกว่าดวงชะตาหรือดวงอีกด้วย

ช้างพัง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ช้างพังค์, เป็นชื่อช้างตัวเมียนั้น, เหมือนอย่างช้างพังค์ทั้งปวงนั้น.	ช้างพัง น. ช้างตัวเมีย; ชื่อหนึ่งของดาวฤกษ์สวาตี มี ๕ ดวง, ดาวงูเห่าม ดาวสวาตี หรือ ดาวสวัสดิ ก็เรียก.

คำว่า “ช้างพังค์” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ช้างพัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช้างตัวเมียเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าช้างตัวเมียแล้ว ยังหมายถึงชื่อหนึ่งของดาวฤกษ์สวาตีอีกด้วย

ช้างพลาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ช้างพลาย, เป็นชื่อช้างตัวผู้ทั้งปวงนั้น, เหมือนอย่างพระบรมโกศเป็นต้น.	ช้างพลาย น. ช้างตัวผู้; ชื่อดาวฤกษ์บุรพาชาฒ.

คำว่า “ช้างพลาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช้างตัวผู้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าช้างตัวผู้แล้ว ยังหมายถึงชื่อดาวฤกษ์บุรพาชาฒอีกด้วย

ชุด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชุด, เป็นชื่อเครื่องสำหรับดักปลา, ทำด้วยหวายเป็นตาห่างๆ.	ชุด ๑ น. เครื่องดักปลาชนิดหนึ่ง ถักด้วยหวายหรือเถาวัลย์เป็นตา; สิ่งที่ทำด้วยหวายหรือเถาวัลย์เป็นตาห่างๆ รูปคล้ายกระชัง สำหรับใส่หมูเป็น.

คำว่า “ชุด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องสำหรับดักปลา ทำด้วยหวายเป็นตาห่างๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องดักปลาชนิดหนึ่ง ถักด้วยหวายหรือเถาวัลย์เป็นตาแล้ว ยังหมายถึงสิ่งที่ถักด้วยหวายหรือเถาวัลย์เป็นตาห่างๆ รูปคล้ายกระชัง สำหรับใส่หมูเป็นอีกด้วย

เชิด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เชิด , คือการที่ยกขูขึ้นนั้น, เหมือนอย่างคนเชิดหนัง, เชิดหุ่นเปตตันั้น.	เชิด ก. ยื่นหรือยกขึ้นจนเห็นเด่น เช่น เชิดหน้าเชิดอก; โดยปริยายหมายความว่า ถูกใช้ให้ออกหน้าแทน ในคำว่า ถูกเชิด. ว. ที่ยื่นหรือยกขึ้นจนเห็นเด่น เช่น ปากเชิด จมูกเชิด หน้าเชิด. น. ชื่อเพลงไทยประเภทหนึ่งใช้บรรเลงในการแสดงกิริยาไปมาอย่างรวดเร็วหรือการเดินทางระยะไกล เรียกว่า เพลงเชิด เช่น เชิดกลอง เชิดฉิ่ง เชิดฉาน เชิดนอก; ทำไชนทำหนึ่ง.

คำว่า “เชิด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ายกขูขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ายื่นหรือยกขึ้นจนเห็นเด่นแล้ว ยังหมายถึงถูกใช้ให้ออกหน้าแทนในคำว่าถูกเชิด และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่ยื่นหรือยกขึ้นจนเห็นเด่น นอกจากนี้ยังเป็นคำนามหมายถึงชื่อเพลงไทยประเภทหนึ่งใช้บรรเลงในการแสดงกิริยาไปมาอย่างรวดเร็วหรือการเดินทางระยะไกลเรียกว่าเพลงเชิด และทำไชนทำหนึ่งอีกด้วย

เชื่อม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เชื่อม , หนึ่งคือทำน้ำตานทรายให้ละลายนั้น. เชื่อน้ำตาน , คือการที่เอาน้ำตานทรายละลายน้ำตั้งไฟให้อุ่นปนน้ำใส, เหมือนอย่างน้ำวุ้นเปตตัน.	เชื่อม ๑ ก. ทำของหวานอย่างหนึ่ง โดยเอาน้ำตาลใส่น้ำตั้งไฟเคี่ยวให้ละลาย แล้วใส่สิ่งที่ต้องการเคี่ยวจนได้ที่ เช่น เชื่อมกล้วย, เคียวน้ำตาลให้ใสเพื่อประสมกับสิ่งอื่น เช่น วุ้นน้ำเชื่อม. ว. เรียกน้ำหวานที่เอาน้ำตาลเคี่ยวให้ใสเพื่อใช้ประสมหรือเคี่ยวกับสิ่งอื่นว่า น้ำเชื่อม; ใช้ประกอบคำ หวาน หมายความว่า หวานมาก เช่น ตาหวานเชื่อม.

คำว่า “เชื่อม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษรอาณานิคมศรีบริบูรณ์มีความหมายว่าทำน้ำตาลทรายให้ละลาย หรือเอาน้ำตาลทรายใส่น้ำตั้งไฟให้ละลายเป็นน้ำใสในคำว่าเชื่อมน้ำตาลเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำของหวานอย่างหนึ่ง โดยเอาน้ำตาลใส่น้ำตั้งไฟเคี่ยวให้ละลาย แล้วใส่สิ่งที่ต้องการเคี่ยวจนได้ที่ หรือเคี่ยวน้ำตาลให้ใสเพื่อประสมกับสิ่งอื่นแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์ หมายถึงเรียกน้ำหวานที่เอาน้ำตาลเคี่ยวให้ใสเพื่อใช้ประสมหรือเคี่ยวกับสิ่งอื่นว่าน้ำเชื่อม และใช้ประกอบคำ หวาน หมายความว่าหวานมากอีกด้วย

เช่า

หนังสืออักษรอาณานิคมศรีบริบูรณ์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
เช่า, เป็นชื่อธรรมเนียมเอาส่งของเขาไปใช้สอยแล้ว, กลับเอามาส่งเจ้าของ, แล้วต้องให้ค่าเช่าเขาตามสัญญานั้น.	เช่า ก. เข้าใช้ทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน รถยนต์ ของผู้อื่นชั่วคราว โดยให้ค่าเช่า; ชื่อวัตถุที่ถือว่าขลังหรือศักดิ์สิทธิ์ เช่น เช่าพระพุทธรูป.

คำว่า “เช่า” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เช่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษรอาณานิคมศรีบริบูรณ์มีความหมายว่าเอาส่งของเขาไปใช้แล้วเอามาส่งคืน โดยให้ค่าเช่าตามสัญญาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเข้าใช้ทรัพย์สินของผู้อื่นชั่วคราว โดยให้ค่าเช่าแล้ว ยังหมายถึงชื่อวัตถุที่ถือว่าขลังหรือศักดิ์สิทธิ์อีกด้วย

เช่า

หนังสืออักษรอาณานิคมศรีบริบูรณ์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒
เช่า, เป็นชื่อเพลที่อาทิตยพุ่งขึ้นมา, เหมือนอย่างเพลโมงหนึ่ง, สองโมงเช้า เป็นต้นนั้น.	เช่า ๑ น. เวลาระหว่างรุ่งสว่างกับสาย, เวลาตั้งแต่รุ่งสว่างถึงเที่ยง. ว. ที่อยู่ในช่วงเวลาดังแต่รุ่งสว่างถึงเที่ยง เช่น รอบเช้า ผลัดเช้า; เร็วกว่าเวลาที่กำหนดในระหว่างรุ่งสว่างกับสาย เช่น มาแต่เช้า; โดยปริยายหมายความว่า ก่อนเวลาที่กำหนด.

คำว่า “เช่า” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เช่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษรอาณานิคมศรีบริบูรณ์มีความหมายว่าเวลาที่พระอาทิตย์พุ่งขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเวลา

ระหว่างรุ่งสว่างกับสายหรือเวลาตั้งแต่รุ่งสว่างถึงเที่ยงแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงที่อยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่รุ่งสว่างถึงเที่ยง เร็วกว่าเวลาที่กำหนดในระหว่างรุ่งสว่างกับสาย และก่อนเวลาที่กำหนดอีกด้วย

ช่วย

หนังสืออักษราภิธานศรัพท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ช่วย, สงเคราะห์, คือการที่รับธุระแห่งผู้อื่น, เหมือนอย่างคนตอ้งไถได้ทุกข์, เอาเป็นธุระสงเคราะห์, ให้พ้นทุกข์เป็นต้นนั้น.	ช่วย ก. ส่งเสริมเพื่อให้สำเร็จประโยชน์; ป้องกัน เช่น ช่วยไม่ได้.

คำว่า “ช่วย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรัพท์มีความหมายว่าสงเคราะห์ให้พ้นทุกข์เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าส่งเสริมเพื่อให้สำเร็จประโยชน์แล้ว ยังหมายถึงป้องกันอีกด้วย

ชื่อ

หนังสืออักษราภิธานศรัพท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชื่อ, ตรง, สัจ, จริง, ธรรม, คืออาการแห่งสิ่งของทั้งปวงที่ไม่คดเฎาตรงนั้น, เหมือนอย่างเขาพูดถึงคนตรงนั้นว่า, คนชื่อเป็นต้น.	ชื่อ, ชื่อ ๆ ว. ตรง เช่น คนชื่อ, ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม เช่น พูดชื่อ ๆ, ไม่คดโกง เช่น หน้าชื่อ; นิ่งเฉยอยู่ไม่กระดุกกระดิกเหมือนสิ่งไม่มีชีวิต เช่น แข็งชื่อ, ที่อื่ก็ว่า.

คำว่า “ชื่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรัพท์มีความหมายว่าตรงหรือไม่คดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตรง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม หรือไม่คดโกงแล้ว ยังหมายถึงนิ่งเฉยอยู่ไม่กระดุกกระดิกเหมือนสิ่งไม่มีชีวิตอีกด้วย

ชอกแซก

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ชอกแซก , คืออาการที่หนทางเล็กๆ ซับซ้อน, แยกย้ายกันไปหลายแห่งหลายตำบลเป็นต้น.	ชอกแซก ก. ดันดันไปทุกชอกทุกมุมต่างๆ ที่ไม่น่าจะไป เช่น ชอกแซกไป, เสาะค้นขึ้นมาถามแม่ในเรื่องที่ไม่น่าจะถาม เช่น ชอกแซกถาม. ว. ทุกแห่งทุกมุม เช่น ถามชอกแซก, เสาะหาสรรพหามากิน เช่น กินชอกแซก, เป็นชอกเป็นตรอกมาก เช่น ทางชอกแซก.

คำว่า “ชอกแซก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหนทางเล็กๆ ซับซ้อนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเป็นชอกเป็นตรอกมากแล้ว ยังหมายถึงทุกแห่งทุกมุม หรือเสาะหาสรรพหามากิน และเป็นคำกริยาหมายถึงดันดันไปทุกชอกทุกมุมต่างๆ ที่ไม่น่าจะไป หรือเสาะค้นขึ้นมาถามแม่ในเรื่องที่ไม่น่าจะถามอีกด้วย

ซัง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซัง , เปนชื่อต้นเข้าที่เขาเกี่ยวแล้วนั้น. อนึ่งสิ่งของที่เปนเส้นๆ หุ้มยวงขนุนเป็นต้นนั้น.	ซัง น. ตอข้าวที่เกี่ยวรวงแล้ว; สิ่งที่เป็นเส้นๆ หุ้มยวงขนุน; ผักข้าวโพดที่เขาเมล็ดออกหมดแล้ว; ตาที่อยู่ตามมุมของกระดานดวด.

คำว่า “ซัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าต้นข้าวที่เกี่ยวแล้ว และสิ่งของที่เป็นเส้นๆ หุ้มยวงขนุน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตอข้าวที่เกี่ยวรวงแล้ว และสิ่งที่เป็นเส้นๆ หุ้มยวงขนุนแล้ว ยังหมายถึงผักข้าวโพดที่เขาเมล็ดออกหมดแล้ว และตาที่อยู่ตามมุมของกระดานดวดอีกด้วย

ซัด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซัด , สาด, คืออาการที่เอาสิ่งของเหวี่ยงปรายไป. อนึ่งอ้ายผู้ร้ายเขาจับไปได้ถามจะเอาพวกเพื่อน, มันให้การบอกต่อๆ ไปนั้น.	ซัด ๒ ก. สาดโดยแรง เช่น ซัดทราย ซัดปูน, เหวี่ยงไปโดยแรง เช่น ซัดดอก, ทอด เช่น ซัดลูกบาศก์ ซัดเชือกบาศ, อาการที่คลื่นเหวี่ยงตัวไปมาโดยแรง เช่น คลื่นซัดฝั่ง, ป้ายความผิดไปถึงคนอื่น เช่น นายดำซัดนายขาว, รำทึงแขนออกไปข้างหน้า เช่น ซัดแขน; เบน เช่น พระอาทิตย์ซัดได้ซัดเหนือ; คำค่อนว่าหมายความว่า ห่ม เช่นว่า ซัดแพรสี.

คำว่า “ซัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่เอาสิ่งของเหวี่ยงปรายหรือสาดไป หรือผู้ร้ายที่ให้การบอกตัวผู้ที่จะกระทำผิดร่วมกับตนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสาดโดยแรง เหวี่ยงไปโดยแรง ทอด อาการที่คลื่นเหวี่ยงตัวไปมาโดยแรง ป้ายความผิดไปถึงคนอื่น หรือรำทึงแขนออกไปข้างหน้าแล้ว ยังหมายถึงเบน และคำค่อนว่าหมายความว่าห่มอีกด้วย

ซับ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ซับ , ซุบ, เป็นชื่อการที่เอาสิ่งของมีผ้าเป็นต้น, แต้มซุบเหื่อถ่าน้ำให้แห้งนั้น, เหมือนอย่างผ้าซับเหื่อเป็นต้น.	ซับ ก. เอาของเช่นผ้าหรือกระดาษทาบลงที่น้ำหรือสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้นเพื่อให้แห้ง; น. รองในในการฝังเพชรหรือพลอยในกระเปาะแหวน; เรียกกระดาษที่ใช้ซับหมึกให้แห้งว่า กระดาษซับ; เรียกที่ที่มีน้ำซึมซาบอยู่ภายใต้ว่า ที่น้ำซับ.

คำว่า “ซับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาสิ่งของมีผ้าเป็นต้นแต้มซุบเหื่อหรือถ่าน้ำให้แห้งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาของเช่นผ้าหรือกระดาษทาบลงที่น้ำหรือสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้นเพื่อให้แห้งแล้ว ยังเป็นคำนามหมายถึงรองใน

ในการฝังเพชรหรือพลอยในกระเปาะแหวน เรียกกระดาศที่ใช้ซั่มหมึกให้แห้งว่ากระดาศซั่ม และเรียกที่มีน้ำซั่มซาบอยู่ภายใต้ว่าที่น้ำซั่มอีกด้วย

ชอย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ชอย , เป็นชื่อการที่เอาเม็ดหินสิ่งของทั้งปวงทำเป็นชิ้นเล็กๆ นั้น, เหมือนอย่างคนชอยชิงเป็นต้น.	ชอย ก. ทำถี่ๆ เช่น ชอยเท้า, สับถี่ๆ เช่น ชอยมะม่วง, หั่นถี่ๆ เช่น ชอยหอม; ผ่าหรือตัดให้เป็นส่วนเล็กๆ เช่น ชอยไม้ระแนง. ว. เรียกทางย่อยหรือทางแยกจากทางใหญ่ เช่น ถนนชอย คลองชอย. น. ถนนหรือทางย่อยที่แยกจากทางใหญ่ เช่น ชอยลาดพร้าว ๑; ลักษณะนามเรียกถนนหรือทางที่แยกจากถนนใหญ่ เช่น ถนนสายนี้มีหลายชอย.

คำว่า “ชอย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหินสิ่งของเป็นชิ้นเล็กๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำถี่ๆ สับถี่ๆ หรือหั่นถี่ๆ แล้ว ยังหมายถึง ผ่าหรือตัดให้เป็นส่วนเล็กๆ เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงเรียกทางย่อยหรือทางแยกจากทางใหญ่ เป็นคำนามหมายถึงถนนหรือทางย่อยที่แยกจากทางใหญ่ และลักษณะนามเรียกถนนหรือทางที่แยกจากถนนใหญ่อีกด้วย

หญ้าแพรก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
หญ้าแพรก , หญ้าอย่างหนึ่ง, ต้นเล็กๆ ใบเป็นฝอยสีเขียวงาม, เขามักใช้ในการโกนจุก.	หญ้าแพรก น. ชื่อหญ้าชนิด <i>Cynodon dactylon</i> (L.) Pers. ในวงศ์ Gramineae ใช้ในพิธีไหว้ครูและใช้ทำยาได้; (สำ) สามัญชน ในความว่า ช่างสารชนกัน หญ้าแพรกก็แหลกลาญ.

คำว่า “หญ้าแพรก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหญ้าอย่างหนึ่ง มักใช้ในการโกนจุกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าชื่อหญ้าชนิดหนึ่ง ใช้ในพิธี

ไหว้ครูและใช้ทำยาได้แล้ว ยังหมายถึงสามัญชน ในความว่าข้างสารชนกัน หญ้าแพรกก็หลากหลายอีกด้วย

ดง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ดง, ไพร, ป่า, คือป่าใหญ่ที่มีต้นไม้สูงๆ หลายชั้น, มีน้ำคั่งตมมาก, เหมือนอย่างดงพญาไฟ.	ดง ๑ น. ป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหนาแน่น เช่น ขึ้นเป็นดง, ที่ซึ่งมีต้นไม้อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นหนาแน่น เช่น ดงกล้วย, โดยปริยายเรียกสถานที่ที่มีคนหรือสัตว์เป็นต้นประเภทเดียวกันรวมอยู่ด้วยกันมากๆ เช่น ดงผู้ร้าย ดงเสือ.

คำว่า “ดง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าป่าใหญ่ที่มีต้นไม้สูงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหนาแน่นแล้ว ยังหมายถึงที่ซึ่งมีต้นไม้อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นหนาแน่น และเรียกสถานที่ที่มีคนหรือสัตว์เป็นต้นประเภทเดียวกันรวมอยู่ด้วยกันมากๆ อีกด้วย

เดช

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เดช, เป็นชื่อฤทธิธาอาณานาพนั้น, เหมือนอย่างเขาพูดกันว่า, มีฤทธิมีเดชมากหนัก.	เดช, เดชะ (แบบ) น. อำนาจ; ความร้อน, ไฟ. (ป. เดช; ส. เดชสุ).

คำว่า “เดช” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าฤทธิหรืออาณานาพเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอำนาจแล้ว ยังหมายถึงความร้อนหรือไฟอีกด้วย

โดน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โดน, ชนกัน, กะแทก, ปะทะ, กะทั่ง, เป็นชื่ออาการของที่มากระทบกระแทกกันเข้านั้น, เหมือนอย่างเรือไปกับเรือมาชนกัน.	โดน ๑ ก. กระทบกระทั่ง, กระทบกระแทก, สัมผัสถูกต้อง; ถูก เช่น โดนตี.

คำว่า “โดน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าชน กระแทก ปะทะ หรือกระทั่งเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากระทบกระทั่ง กระทบ
กระแทก หรือสัมผัสถูกต้องแล้ว ยังหมายถึงถูก เช่น โดนตีอีกด้วย

ตาบอด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตาบอด, เป็นชื่อตาที่เสียแล้วดูสิ่งใดไม่เห็น, เหมือนอย่างคนตาปะทุแตกออกมา.	ตาบอด น. ตามืด, ตามองไม่เห็น, โดยปริยาย หมายถึงหลงผิดไปชั่วคราว ไม่รู้ว่าอะไรผิดอะไร ถูก เช่น เพราะความรักเลยทำให้เขาตาบอดไปชั่ว ระยะหนึ่ง.

คำว่า “ตาบอด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตาที่ดูสิ่งใดไม่เห็นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช
บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตามืดหรือตามองไม่เห็นแล้ว ยังหมายถึงหลงผิดไป
ชั่วคราว ไม่รู้ว่าอะไรผิดอะไรถูกอีกด้วย

ตาลปัตร

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตาละปัด, เป็นชื่อพัดอย่างหนึ่งทำด้วยใบลาน, เหมือนอย่างตาละปัดปึงสกุณแผ่นดินที่พวก พระสงฆ์ถือ.	ตาลปัตร น. พัดใบตาล มีด้ามยาว สำหรับพระ ใช้ในพิธีกรรม เช่น ในเวลาให้ศีล ต่อมาอนุโลม เรียกพัดที่ทำด้วยผ้าหรือไหมซึ่งมีลักษณะ คล้ายคลึงเช่นนั้นว่า ตาลปัตร ด้วย, ตาลิปัตร ก็ ว่า.

คำว่า “ตาละปัด” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ตาลปัตร” เปลี่ยนแปลงความหมาย
แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพัดทำด้วยใบลาน สำหรับ
พระสงฆ์ใช้ถือเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี
ความหมายว่าพัดใบตาล มีด้ามยาว สำหรับพระใช้ในพิธีกรรมแล้ว ยังหมายถึงพัดที่ทำด้วยผ้าหรือไหม
ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้นอีกด้วย

ตาเหลือก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตาเหลือก, เป็นชื่อตาที่ซ่อนกลับขึ้นไป, เหมือน อย่างคนเมื่อใกล้ตายชักตากลับเป็นต้นนั้น.	ตาเหลือก ๑ น. ตาที่เบิกกว้าง, ตาที่กลอกขึ้น, ตาที่ตาดำอยู่ข้างบน. ว. อาการรีบร้อนฉุนเฉียว, ตื่นกลัว, ตาลีตาเหลือก ก็ว่า.

คำว่า “ตาเหลือก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตาที่ซ่อนกลับขึ้นไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับ
ราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตาที่เบิกกว้าง ตาที่กลอกขึ้น หรือตาที่ตาดำอยู่
ข้างบนแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงอาการรีบร้อนฉุนเฉียวหรือตื่นกลัวอีกด้วย

เต้า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เต้า, เป็นชื่อไม้อย่างหนึ่ง, แขนเป็นเหลี่ยม สำหรับใส่รูปลายเสารับเชิงกลอนเป็นต้น.	เต้า ๑ น. เครื่องบนของเรือนสำหรับสอดที่ช่อง ปลายเสารับเชิงกลอน, ถ้าอยู่ตามเสาที่ไม่ใช้มุม เรียก เต้าราย, ถ้าอยู่ที่เสามุมรับเชิงชายทั้ง ๒ ข้าง เรียก เต้ามุม; (ราชา) หม้อใส่น้ำ เรียกว่า พระเต้า ซิโณทก; นม; น้ำเต้า; เรียกภาชนะที่มีรูปคล้าย น้ำเต้า เช่น เต้าปูน เต้าน้ำ; ลักษณะนามเรียกนม หรือพวกลูกตาล เช่น นมเต้าหนึ่ง ตาล ๒ เต้า; เรียก สิ่งอื่นที่มีลักษณะฐานนูนขึ้นอย่างเต้านม.

คำว่า “เต้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม้แขนเป็นเหลี่ยมสำหรับใส่รูปลายเสารับเชิงกลอนเพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่อง
บนของเรือนสำหรับสอดที่ช่องปลายเสารับเชิงกลอนแล้ว ยังหมายถึงหม้อใส่น้ำเป็นคำราชาศัพท์
เรียกว่าพระเต้าซิโณทก นม น้ำเต้า เรียกภาชนะที่มีรูปคล้ายน้ำเต้า ลักษณะนามเรียกนมหรือพวกลูกตาล
และเรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะฐานนูนขึ้นอย่างเต้านมอีกด้วย

ตึง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตึง , เคร่ง, คืออาการที่ไม่ย่อหย่อนนั้น, เช่นคนซึ่งเชือกชักเหนี่ยวให้เคร่ง.	ตึง ๑ ว. ไม่หย่อน เช่น เชือกตึง เส้นตึง, ค้อนข้างคับ เช่น เลื้อยแขนตึง; มีอาการออกจะโกรธๆ เช่น หมูนี้ดุตึงไป.

คำว่า “ตึง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม่ย่อหย่อนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่หย่อนหรือค้อนข้างคับแล้ว ยังหมายถึงมีอาการออกจะโกรธๆ อีกด้วย

ตึงตัง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตึงตัง , เปนเสียงอย่างหนึ่ง, เช่นเสียงพวกเด็กวิ่งเล่นในห้องนั้น.	ตึงตัง ว. เสียงอย่างของหนักๆ ตกลงบนพื้นกระดานหลายๆ ครั้ง; โดยปริยายหมายถึงมีกิจกรรมยาบาทชุ่มซำไม่เรียบร้อย เช่น ทะลึ่งตึงตัง.

คำว่า “ตึงตัง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเสียงอย่างพวกเด็กวิ่งเล่นในห้องเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเสียงอย่างของหนักๆ ตกลงบนพื้นกระดานหลายๆ ครั้งแล้ว ยังหมายถึงมีกิจกรรมยาบาทชุ่มซำไม่เรียบร้อยอีกด้วย

ตบ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตบ , ตี, คือการที่แบมือตบเข้าที่ปากที่หน้านั้น, เช่นพวกตระลาการตบผู้ร้ายด้วยเกือกฤาษะลาเปนต้น.	ตบ ๒ ก. เอาฝ่ามือหรือของแบนๆ เป้นต้นตีอย่างแรง เช่น ตบหน้า ตบลูกเทนนิส, เอาฝ่ามือแตะเบาๆ ด้วยความเอ็นดู เช่น ตบหัวเด็ก.

คำว่า “ตบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรพ์ที่มีความหมายว่าแบมือแล้วตีเข้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาฝ่ามือหรือของแบนๆ เป็นต้นตืออย่างแรงแล้ว ยังหมายถึงเอาฝ่ามือแตะเบาๆ ด้วยความเอ็นดูอีกด้วย

แต่้ม

หนังสืออักขรานุศรพ์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
แต่้ม , จุด, คือการที่คนแตะกดลง, ฤๅตาคระดาน หมากรูกนั้น, เช่นแต่้มทอง, ฤๅตาคระดานหมากรูก.	แต่้ม ก. เอาสี่หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตะๆ ให้เป็นจุด เช่น แต่้มสี่ แต่้มยา; ปลูก (เฉพาะต้นยา). น. รอย หรือจุดที่มีลักษณะกลมๆ ปรากฏที่ผิวพื้น; คะแนน เช่น สอบได้กี่แต่้ม; ตาที่เดินอย่างตา หมากรูก; ชันเชิง เช่น เขาเดินแต่้มสูง.

คำว่า “แต่้ม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรพ์ที่มีความหมายว่าแตะกดลงให้เป็นจุด และเดินตาหมากรูก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าเอาสี่หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งแตะๆ ให้เป็นจุด และเป็นคำนามมีความหมายว่าตาที่เดินอย่างตาหมากรูกแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นคำกริยาหมายถึงปลูก ใช้เฉพาะต้นยา และเป็นคำนามหมายถึงรอยหรือจุดที่มีลักษณะกลมๆ ปรากฏที่ผิวพื้นคะแนน และชันเชิงอีกด้วย

ต่อม

หนังสืออักขรานุศรพ์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ต่อม , เปนเสียงอย่างหนึ่งมันดังอย่างนั้น, เช่น สัตว์เล็กๆ เติร์ที่น้ำตื้นตื้น.	ต่อม ว. เสียงอย่างของนกขนาดเล็กตกลงไปใน น้ำ, โดยปริยายหมายความว่า เงียบไป (ใช้แก่ กริยาหาย ว่า หายต่อม).

คำว่า “ต่อม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรพ์ที่มีความหมายว่าเสียงอย่างสัตว์เล็กๆ เดินที่น้ำตื้นๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเสียงอย่างของนกขนาดเล็กตกลงไปในน้ำแล้ว ยังหมายถึงเงียบไป ใช้แก่กริยาหายว่าหายต่อมอีกด้วย

ตาย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตาย, สิ้นชีวิต, ถึงแก่กรรม, เปนชื่อสิ้นชีวิตนั้น, เช่นคนแลสัตว์ทั้งปวงที่ไม่หายใจ.	ตาย ๑ ก. สิ้นใจ, สิ้นชีวิต, ไม่เป็นอยู่ต่อไป, สิ้นสภาพของการมีชีวิต, เช่น สภาวะสมองตาย; เคลื่อนไหวไม่ได้ เช่น มือตาย ตีนตาย; ไม่เดินเพราะเครื่องเสียหรือหยุดเป็นต้น เช่น รถยนต์ตาย นาฬิกาตาย; ยืนแต่มีอยู่อย่างเดียว เช่น ลูกเต๋าตายหก; ลักษณะที่ประตู่ในการเล่นการพนันบางประเภท เช่น ไป ถั่ว ไม่ออกเลย หรือนานๆ จึงจะออกสักครั้งหนึ่ง; ผิดตามที่กติกากำหนดไว้ในการเล่นกีฬาหรือการละเล่นบางชนิด.

คำว่า “ตาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ้นชีวิตเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ้นใจ สิ้นชีวิต ไม่เป็นอยู่ต่อไป หรือสิ้นสภาพของการมีชีวิตแล้ว ยังหมายถึงเคลื่อนไหวไม่ได้ ไม่เดินเพราะเครื่องเสียหรือหยุดเป็นต้น ยืนแต่มีอยู่อย่างเดียว ลักษณะที่ประตู่ในการเล่นการพนันบางประเภท และผิดตามที่กติกากำหนดไว้ในการเล่นกีฬาหรือการละเล่นบางชนิดอีกด้วย

ตรวจ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ตรวจ , กรวด, คือการที่นับสอบสวนดูให้ถูกต้อง ครบตามจำนวนนั้น, เช่นนายกรวดคุก.	ตรวจ ๑ ก. พิจารณาดูความเรียบร้อย เช่น ตรวจพล ตรวจราชการ, พิจารณาว่าถูกต้องหรือผิด ดีหรือร้าย เป็นต้น เช่น ตรวจบัญชี ตรวจแบบฝึกหัด ตรวจดวงชะตา, พิจารณาสัมมูลฐาน เช่น ตรวจโรค, สำนวน เช่น ตรวจพื้นที่. น. ชื่อเรือชนิดหนึ่ง.

คำว่า “ตรวจ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ตรวจ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่านับสอบสวนดูให้ถูกต้องเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า

พิจารณาดูความเรียบร้อย พิจารณาว่าถูกหรือผิด ดีหรือร้าย เป็นต้น พิจารณาหาสมมูลฐาน หรือ
สำรวจแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นคำนามหมายถึงชื่อเรือชนิดหนึ่งอีกด้วย

ตรา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ตรัม , ตาก, คือการที่ตากไฉนนั้น, เช่นคนที่ทำการ ตากแดดตรัมฝนตากน้ำค้าง.	ตรา ว. ปล่อยทิ้งตากแดดตากฝนไฉนนั้น เช่น ตัดไม้ทิ้งตราแดดตราฝนไว้, สู้ทนลำบาก เช่น ทำงานตราแดดตราฝน ตรางาน, กร้า ก็ว่า.

คำว่า “ตรัม” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ตรา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตากไว้เพียงความหมายเดียว
ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าปล่อยทิ้งตากแดดตากฝน
ไฉนนั้นแล้ว ยังหมายถึงสู้ทนลำบากอีกด้วย

โถ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
โถ , คือเครื่องภาชนะอย่างหนึ่งทำด้วยดิน, เขียน ปนลายต่างๆ มีฝาปิด, มาแต่เมืองจีน.	โถ ๑ น. ภาชนะโดยมากทำด้วยดินเผาหรือ กระเบื้องเคลือบ ปากกว้าง มีฝาปิด, เรียกสิ่งที่มี ลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น โถศโถ.

คำว่า “โถ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าภาชนะทำด้วยดิน เขียนลาย มีฝาปิดเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าภาชนะโดยมากทำด้วยดินเผา
หรือกระเบื้องเคลือบ ปากกว้าง มีฝาปิดแล้ว ยังหมายถึงเรียกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น โถศ
โถอีกด้วย

เถา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เถา, เครือ, เขือกเขา, เถาวัน, เป็นชื่อสิ่งของทั้งปวงที่เป็นเครือนั้น.	เถา น. เครือไม้, ลำต้นของไม้เลื้อย; ภาชนะที่จัดเข้าเป็นชุดเดียวกันอย่างปิ่นโต, ภาชนะหรือสิ่งของในจำพวกเดียวกันที่ใหญ่ รอง และเล็ก เรียงไปตามลำดับอย่างตะลุ่มมุกหรือหม้อ, ลักษณะนามเรียกภาชนะที่จัดเข้าเป็นชุดเดียวกัน เช่น ปิ่นโตเถาหนึ่ง ปิ่นโต ๒ เถา หรือเรียกภาชนะหรือสิ่งของในจำพวกเดียวกันที่ใหญ่ รอง และเล็ก เรียงไปตามลำดับ เช่น ตะลุ่มมุกเถาหนึ่ง หม้อ ๒ เถา; เพลงมโหรีปี่พาทย์ซึ่งเป็นเพลงเดียวกัน แต่มีอัตราลดหลั่นกันลงไปเป็นลำดับไม่ต่ำกว่า ๓ ชั้น และบรรเลงติดต่อกันไปไม่ขาดระยะจนจบ เรียกว่า เพลงเถา เช่น เพลงแขกมอญเถา เพลงราตรีประดับดาวเถา.

คำว่า “เถา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครือไม้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครือไม้หรือลำต้นของไม้เลื้อยแล้ว ยังหมายถึงภาชนะที่จัดเข้าเป็นชุดเดียวกันอย่างปิ่นโตหรือภาชนะหรือสิ่งของในจำพวกเดียวกันที่ใหญ่ รอง และเล็ก เรียงไปตามลำดับอย่างตะลุ่มมุกหรือหม้อ และลักษณะนามเรียกภาชนะที่จัดเข้าเป็นชุดเดียวกันหรือเรียกภาชนะหรือสิ่งของในจำพวกเดียวกันที่ใหญ่ รอง และเล็ก เรียงไปตามลำดับ นอกจากนี้ยังหมายถึง เพลงมโหรีปี่พาทย์ซึ่งเป็นเพลงเดียวกัน แต่มีอัตราลดหลั่นกันลงไปเป็นลำดับไม่ต่ำกว่า ๓ ชั้น และบรรเลงติดต่อกันไปไม่ขาดระยะจนจบ เรียกว่าเพลงเถาอีกด้วย

ถนัด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ถนัด, สนัด, เหน้ซัด, คือสิ่งของทั้งปวงที่จับต้องได้มั่นคงถาแลเห็นปรากฏชัดนั้นเช่นของเดิบ.	ถนัด ก. สันทัด, ชำนาญ, เช่น ถนัดแต่งกลอน. ว. สะดวก เช่น เดินไม่ถนัด; ชัด, แม่นยำ, เช่น เห็นไม่ถนัด; เช่น, รวากับ, เช่น ถนัดตั้งภูผาหลวง ทุ่มแท้. (ตะเลงพ่าย), สนัด ก็ว่า.

คำว่า “ถนัด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าจับได้อย่างมั่นคง และเห็นชัด ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสะดวก และชัดหรือแม่นยำแล้ว ยังหมายถึงเช่นหรือรวากับ และเป็นคำกริยาหมายถึงสันทัดหรือชำนาญอีกด้วย

ถึง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ถึง, กะทั่ง, ลูกแล้ว, เปนชื่อกะทั่งที่ตนปรารถนานั้น, เช่นคนเดินทางบกทางเรือถึงนั้นถึงนี้.	ถึง ก. บรรลุจุดหมาย เช่น เมื่อไรจะถึง; รับประทาน, ยืดถือ, เช่น ถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่งที่ระลึก; โดยปริยายหมายความว่า เท่าทัน, ทัดเทียม, เช่น เขาถึงกัน มีความรู้ไม่ถึง ฝีมือไม่ถึง. ว. มากพอ เช่น ถึงเกลือก ถึงน้ำตาล ถึงเครื่อง. บ. สู, กระทั่ง, ยัง, เช่น ไปถึงบ้าน; จนกระทั่ง เช่น ถึงน้ำตาลตก ถึงลูกไม่ขึ้น, ถึงแก่ถึงกับ ถึงกะ ก็ว่า; ใช้เป็นคำจําหน่ายในจดหมายระบุตัวผู้รับ. สัน. แม่ เช่น ถึงเขาจะเป็นเด็ก เขาก็มีความคิด; (ปาก) จึ่ง เช่น ทำอย่างนี้ถึงจะดี.

คำว่า “ถึง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากระทั่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสู กระทั่ง หรือยังแล้ว ยังหมายถึงจนกระทั่ง และใช้เป็นคำจําหน่ายในจดหมายระบุตัวผู้รับ เป็นคำกริยาหมายถึงบรรลุจุดหมาย รับประทานหรือยืดถือ และเท่าทันหรือทัดเทียม เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมากพอ เป็นคำสันธานหมายถึงแม้ และจึ่งอีกด้วย

ถุง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ถุง, เป็นชื่อสิ่งของที่เย็บด้วยด้ายบ้าง, ไหมบ้าง, ผ้าบ้าง, รูปเหมือนกะบอก, สำหรับใส่เบี้ย, ใส่เงิน. ถุงดิน, เป็นชื่อถุงที่สำหรับใส่ดิน, เช่นถุงดินพวกอังกฤษ. ถุงมือ, คือถุงที่สำหรับใส่มือนั้น.	ถุง น. เครื่องใช้สำหรับใส่สิ่งของ ทำด้วยผ้าหรือกระดาษเป็นต้น ก้นปิด ปากเปิด บางชนิดที่ปากมีหูหิ้วหรือหูหิ้ว, เรียกเครื่องใช้สำหรับสวมมือสวมเท้า มีลักษณะยืดหรือหดได้ว่า ถุงมือ ถุงเท้า, โดยปริยายใช้เรียกสิ่งทีคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ถุงน้ำดี ถุงน้ำคร่ำ ถุงน้ำตา, เรียกผ้านุ่งของผู้หญิงซึ่งใช้ผืนผ้าเย็บริมด้านข้างให้ติดกันว่า ผ้าถุง.

คำว่า “ถุง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งของที่เย็บด้วยด้าย ไหม หรือผ้า เป็นต้น รูปเหมือนกะบอก เช่น ถุงใส่เงิน และเรียกเครื่องใช้สำหรับสวมมือในคำว่าถุงมือ เรียกเครื่องใช้สำหรับสวมเท้าในคำว่าถุงดิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องใช้สำหรับใส่สิ่งของ ทำด้วยผ้าหรือกระดาษเป็นต้น ก้นปิด ปากเปิด บางชนิดที่ปากมีหูหิ้วหรือหูหิ้ว และเรียกเครื่องใช้สำหรับสวมมือสวมเท้า มีลักษณะยืดหรือหดได้ว่า ถุงมือ ถุงเท้าแล้ว ยังหมายถึงใช้เรียกสิ่งทีคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ถุงน้ำดี ถุงน้ำคร่ำ ถุงน้ำตา และเรียกผ้านุ่งของผู้หญิงซึ่งใช้ผืนผ้าเย็บริมด้านข้างให้ติดกันว่าผ้าถุงอีกด้วย

เท

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เท, รินลง, ถ่ายลง, คือการที่ใส่ลงในภาชนะๆ ทำให้ออกจากภาชนะนั้น, เช่นคนเทน้ำลงในตุ่มๆ เทน้ำออกจากมือจากไห. เทกัน, คือภาชนะๆ ข้างเดียวกัน, เหมือนอยู่ที่บนเรือกำปั่นเมื่อมีอันตะรายไฟไหม้ข้างท้าย, เขาหนีไปอยู่ข้างหัวหมด. เทหนึ่ง, คือเพลงทีหนึ่ง, เหมือนเขาซื้อเหล้าเขาตวงเพลงทีหนึ่งนั้นว่าเทหนึ่ง, เปนยี่สิบทนนาน.	เท ก. ตะแคงหรือเอียงภาชนะเพื่อให้สิ่งที่อยู่ในนั้นไหลลงไปหรือออกไป เช่น เทน้ำ เทขยะ, โดยปริยายหมายถึงกิริยาอาการคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ฝนตกลงมาหลายๆ อย่างเทน้ำ ก็เรียกว่า ฝนตกลงมา, อาการที่คนจำนวนมากๆ เคลื่อนไปรวมกันตามแนวเท. ว. เอียงหรือตะแคงไปข้างหนึ่ง เช่น เรือเท ฟันเท. น. ชื่อมาตราตวงเหล้า ๑ เท เท่ากับ ๒๐ ทะนาน.

คำว่า “เท” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรรับที่มีความหมายว่าใส่ลงในภาชนะหรือทำให้ออกจากภาชนะ เช่น เทน้ำ อาการที่คนจำนวนมากๆ เคลื่อนไปรวมกันตามแนวเทในคำว่าเทกันไป และชื่อมาตราดวงเกล้า ๑ เท เท่ากับ ๒๐ ทะนานในคำว่าเทหนึ่ง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำกริยามีความหมายว่าตะแคงหรือเอียงภาชนะเพื่อให้สิ่งที่อยู่ในนั้นไหลลงไปหรือออกไป อาการที่คนจำนวนมากๆ เคลื่อนไปรวมกันตามแนวเท และเป็นคำนามมีความหมายว่าชื่อมาตราดวงเกล้า ๑ เท เท่ากับ ๒๐ ทะนานแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นคำกริยาหมายถึงกิริยาอาการคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ฝนตกลงมามากๆ อย่างเทน้ำ ก็เรียกว่าฝนเทลงมา และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงเอียงหรือตะแคงไปข้างหนึ่งอีกด้วย

เทเวศร์

หนังสืออักขรานุศรรับ	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เทเวศร , แปลว่าเทวดาเป็นใหญ่เป็นอิสระ.	เทเวศ, เทเวศร์, เทเวศร์ น. เทวดาผู้เป็นใหญ่, หัวหน้าเทวดา; พระราชา, เจ้านาย.

คำว่า “เทเวศร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เทเวศร์” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขรานุศรรับที่มีความหมายว่าเทวดาผู้เป็นใหญ่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเทวดาผู้เป็นใหญ่หรือหัวหน้าเทวดาแล้ว ยังหมายถึงพระราชาหรือเจ้านายอีกด้วย

เทวี

หนังสืออักขรานุศรรับ	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เทวี , นางพระยา, คือนางพระยานั้น, เช่นนางกระษัตริย์นั้น.	เทวี น. เทวดาผู้หญิง, นางพญา, นางกษัตริย์. (ป.).

คำว่า “เทวี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุศรรับที่มีความหมายว่านางพญาหรือนางกษัตริย์เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่านางพญาหรือนางกษัตริย์แล้ว ยังหมายถึงเทวดาผู้หญิงอีกด้วย

ทะนาน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะนาน , ชะนาน, เปนชื่อของที่ทำด้วยกะลามะพร้าว, สำหรับตวงของนั้น.	ทะนาน น. เครื่องตวงอย่างหนึ่งทำด้วยกะโหลกมะพร้าวเป็นต้น; ชื่อมาตราตวงโบราณ ๒๐ ทะนาน เป็น ๑ ถัง, มาตราตวงของไทยโบราณเท่ากับ ๘ ฟายมือ. (เทียบ ส. ทินาร ว่า ตาชั่ง).

คำว่า “ทะนาน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของสำหรับตวงทำด้วยกะลามะพร้าวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องตวงอย่างหนึ่งทำด้วยกะโหลกมะพร้าวเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงชื่อมาตราตวงโบราณ ๒๐ ทะนาน เป็น ๑ ถัง หรือมาตราตวงของไทยโบราณเท่ากับ ๘ ฟายมืออีกด้วย

ทนาย

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทนาย , นายรอง, คนใช้ขุนนาง, เปนชื่อคนรับใช้พวกขุนนางนั้น, เช่นพวกมะหาดเล็กจ้าวต่างกรม	ทนาย น. ผู้รับใช้, ผู้แทนนาย, (ใช้แก่ผู้มีอำนาจ); คำเรียกทนายความอย่างสั้นๆ.

คำว่า “ทนาย” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทนาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคนรับใช้ของขุนนางหรือนายรองเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผู้รับใช้หรือผู้แทนนายแล้ว ยังหมายถึงคำเรียกทนายความอย่างสั้นๆ อีกด้วย

ทมิฬ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทมิฬ , ใจดุร้าย, ใจฉะกรรจ์, เปนชื่อคนใจดุร้ายที่อาจฆ่าคนได้นั้น, เช่นพวกแขกเอบพะริกานั้น.	ทมิฬ น. ชนพื้นเมืองอินเดียเผ่าหนึ่ง ปัจจุบันมีอยู่มากทางอินเดียแถบใต้และเกาะลังกาแถบเหนือ, ชื่อภาษาของชนเผ่านี้. ว. ดุร้าย, ร้ายกาจ, เช่น ใจทมิฬ ยุคทมิฬ, บางทีก็ใช้เข้าคู่กับคำ หินชาติ เป็น ใจทมิฬหินชาติ. (ป.).

คำว่า “ทะมิล” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทมิฬ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าใจดุร้ายหรือใจฉกรรจ์เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าดุร้ายหรือร้ายกาจแล้ว ยังหมายถึงชนพื้นเมืองอินเดียเผ่าหนึ่ง ปัจจุบันมีอยู่มากทางอินเดียแถบใต้และเกาะลังกาแถบเหนือ หรือชื่อภาษาของชนเผ่านั้นอีกด้วย

ทะเล้น

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะเล้น , คือสิ่งของที่ประทุษร้ายออกมาจากเหง้าและสูกครั้งดิบครั้งนั้น, เช่นเข้าทะเล้นมือ.	ทะเล้น ก. โปนออก เช่น ตาทะเล้น, ล้นออก เช่น เนื้อผ้าตรงตะเข็บทะเล้นออก. ว. ทำหน้าหัวเราะอย่างทะเล้งโดยไม่เหมาะแก่บุคคลหรือโอกาส.

คำว่า “ทะเล้น” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าประทุษร้ายออกมาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าโปนออกหรือล้นออกแล้ว ยังมีความหมายเพิ่มขึ้นเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงทำหน้าหัวเราะอย่างทะเล้งโดยไม่เหมาะแก่บุคคลหรือโอกาสอีกด้วย

ทะเล้ง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทะเล้ง , คือการทำตัวให้ผุดทะเล้งขึ้นพื้นน้ำครั้งตัวนั้น, เช่นจระเข้ผุดทะเล้ง.	ทะเล้ง ก. ถีบตัวพรวดขึ้นมา เช่น ทะเล้งขึ้นจากน้ำ, เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วผิดหูผิดตา เช่น ต้นไม้ทะเล้งขึ้น; แสดงกิริยาหรือวาจาอันไม่สมควรในเรื่องที่มีใช้ฐานะของตัวหรือในเวลาที่เขาไม่ต้องการ, แสดงกิริยาหรือวาจาอาจเอื้อม ไม่รู้จักที่ต่ำสูง.

คำว่า “ทะเล้ง” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทะลึ่ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผุดทะเล้งขึ้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าถีบตัวพรวดขึ้นมาแล้ว ยังหมายถึงเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วผิดหูผิดตา และแสดงกิริยาหรือวาจาอันไม่สมควรในเรื่องที่มีใช้ฐานะของตัวหรือในเวลาที่เขาไม่ต้องการ หรือแสดงกิริยาหรือวาจาอาจเอื้อม ไม่รู้จักที่ต่ำสูงอีกด้วย

แทง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แทง , ทิม, ต่ำ, แeng, เปนชื่อการที่ทิมต่ำด้วยอาวุธทั้งปวงหนัๆ นั้น, เช่นคนแทงปลาไหล.	แทง ก. เอาของแหลมทิ่มหรือปักเข้าไป; ลงบันทึก, ลงหมายเหตุ, เช่น แทงคำสั่ง แทงหนังสือ; เล่นการพนันบางชนิด เช่น แทงหวย แทงลอตเตอรี่ แทงโป, โดยปริยายหมายถึงกิริยาอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น กระแสน้ำแทงตลิ่ง ถูkn้ำแทง แทงศอก.

คำว่า “แทง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าทิ่มต่ำด้วยอาวุธเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาของแหลมทิ่มหรือปักเข้าไปแล้ว ยังหมายถึงลงบันทึกหรือลงหมายเหตุ เล่นการพนันบางชนิด และกิริยาอาการที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น กระแสน้ำแทงตลิ่ง ถูkn้ำแทง แทงศอกอีกด้วย

ทัน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทัน , ถึงกัน, เทียมกัน, คือการที่ตามไปถึงกัน, ถาคิดถึงกัน, พุดถึงกัน, รู้ถึงกันนั้น, เช่นคนตามไปทันกันเข้า.	ทัน ๒ ว. เป็นไปตามเวลาที่กำหนด, เป็นไปพอดีกับเวลาที่กำหนด, เช่น ทันกาล ทันเวลา; ตามไปถึง เช่น เรียนทัน วึ่งทัน; เท่า, เทียมถึง, เช่น รู้ทันคน; เสมอด้วย เช่น อันว่าผู้จะทำนายฝนแล้งจะทันพระศรีสรรเพชญ์เสด็จภูมิบาลในสงสารภพนี้กับมี โสดแล. (ม. คำหลวง กุมาร).

คำว่า “ทัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตามไปถึงกัน และถึงกันหรือเทียมกัน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตามไปถึง และเท่าหรือเทียมถึงแล้ว ยังหมายถึงเป็นไปตามเวลาที่กำหนดหรือเป็นไปพอดีกับเวลาที่กำหนด และเสมอด้วยอีกด้วย

ทัณฑ์กรรม

หนังสืออักษราภิกษานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทัณฑ์กรรม , คือกะทำอาชา มีเขียนตีเป็นต้น, เช่น การปรับโทษนั้น.	ทัณฑ์กรรม น. การลงโทษ, โทษที่ลงแก่สามเณรที่ประพฤติผิด; (กฎ) ทัณฑ์สถานหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารและกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ คือ ให้ทำงานโยธา งานสุขาภิบาล หรืองานอื่นของราชการ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยาม นอกจากหน้าที่ประจำ. (ส.).

คำว่า “ทัณฑ์กรรม” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ทัณฑ์กรรม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิกษานศรัปท์มีความหมายว่าการลงโทษเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าการลงโทษแล้ว ยังหมายถึงโทษที่ลงแก่สามเณรที่ประพฤติผิด และทัณฑ์สถานหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยวินัยทหารและกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ คือ ให้ทำงานโยธา งานสุขาภิบาล หรืองานอื่นของราชการ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยามนอกจากหน้าที่ประจำอีกด้วย

ทาน

หนังสืออักษราภิกษานศรัปท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทาน , ให้, ว่าให้, เช่นคนให้ทาน.	ทาน ๑, ทาน- น. การให้, มักใช้ประกอบท้ายคำอื่น เช่น ธรรมทาน วิทยาทาน; สิ่งที่ให้ มักหมายถึงเงินหรือสิ่งของที่คนให้แก่คนยากจน, เป็นธรรมข้อ ๑ ในทศพิธราชธรรม. (ป., ส.).

คำว่า “ทาน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิกษานศรัปท์มีความหมายว่าสิ่งที่ให้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่ให้ มักหมายถึงเงินหรือสิ่งของที่คนให้แก่คนยากจน เป็นธรรมข้อ ๑ ในทศพิธราชธรรมแล้ว ยังหมายถึงการให้ มักใช้ประกอบท้ายคำอื่น เช่น ธรรมทาน วิทยาทานอีกด้วย

ทบ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทบ , พับ , คือการที่พับเข้ามานั้น, เช่นคนทบขาตา ทบเชือก, ทบไปทบมา.	ทบ ๑ ก. พับเข้ามา เช่น ทบผ้า ทบเชือก, เพิ่มเข้า เช่น เอาเชือกมาทบเข้าอีกเส้นหนึ่ง, ลักษณะนาม เรียกสิ่งพับเข้ามาหรือเพิ่มเข้ามา เช่น ผ้าทบหนึ่ง ผ้า ๒ ทบ.

คำว่า “ทบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพับเข้ามาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช

บัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าพับเข้ามาแล้ว ยังหมายถึงเพิ่มเข้า และลักษณะนาม
เรียกสิ่งพับเข้ามาหรือเพิ่มเข้ามามากด้วย

ทับทิม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทับทิม , พลอยแดง, หนึ่งเป็นชื่อพลอยที่เขาทำหัว แหวนศรีแดงๆ นั้น.	ทับทิม ๑ น. พลอยสีแดงชนิดหนึ่ง; เรียกสิ่งที่เป็น เกล็ดสีม่วงแก่ เมื่อละลายน้ำจะออกเป็นสีทับทิม ว่า ต่างทับทิม; เรียกหินที่มีสีคล้ายทับทิมใช้รอง แกนในนาฬิกาข้อมือเป็นต้นว่า ทับทิม; เรียกขนม ชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งมันใส่สีแดงเหมือนเม็ด ทับทิมต้มกินกับน้ำเชื่อมหรือน้ำหวานว่า ทับทิม ลอยแก้ว, ถ้าทำด้วยหัวหรือมันแกวหั่นเป็นชิ้น เล็กๆ คลุกแป้ง แล้วทำด้วยกรรมวิธีเดียวกัน เรียกว่า ทับทิมกรอบ. ว. สีแดงชนิดหนึ่งคล้าย ทับทิม เรียกว่า สีทับทิม. (ไทยเดิม ทับทิม ว่า แสง แดง). (ส. ทาขิม).

คำว่า “ทับทิม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพลอยแดงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช

บัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าพลอยสีแดงชนิดหนึ่งแล้ว ยังหมายถึงเรียกสิ่งที่เป็น
เกล็ดสีม่วงแก่เมื่อละลายน้ำจะออกเป็นสีทับทิมว่าต่างทับทิม เรียกหินที่มีสีคล้ายทับทิมใช้รองแกนใน
นาฬิกาข้อมือเป็นต้นว่าทับทิม เรียกขนมชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งมันใส่สีแดงเหมือนเม็ดทับทิมต้มกินกับ

น้ำเชื่อมหรือน้ำหวานว่าทับทิมลอยแก้วหรือถ้าทำด้วยแห้วหรือมันแกวหั่นเป็นชิ้นเล็กๆ คลุกแป้งแล้วทำ
ด้วยกรรมวิธีเดียวกันเรียกว่าทับทิมกรอบ และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงสีแดงชนิดหนึ่งคล้ายทับทิม
เรียกว่าสีทับทิมอีกด้วย

เทียม

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เทียม , เสมอ, คือเทียบเปรียบเสมอ, เหมือนผู้อื่น ตั้งตัวไว้เปรียบเสมอด้วยพระเจ้า.	เทียม ๑ ก. เอาสัตว์พาหนะผูกเข้ากับยานหรือ คราดไถเป็นต้น เช่น เทียมเกวียน เทียมรถ เทียม แอก. ว. ทำเอาอย่างให้เหมือนหรือคล้ายของจริง ของแท้ เช่น ทำเทียม ของเทียม ฝนเทียม ดาวเทียม; เสมอกัน, เท่ากัน, เช่น สูงเทียมเมฆ.

คำว่า “เทียม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเปรียบเสมอเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราช

บัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเสมอกันหรือเท่ากันแล้ว ยังหมายถึงทำเอาอย่างให้
เหมือนหรือคล้ายของจริงของแท้ และเป็นคำกริยาหมายถึงเอาสัตว์พาหนะผูกเข้ากับยานหรือคราดไถ
เป็นต้นอีกด้วย

เท่า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เท่า , บาท, ที่ตั้ง, ตีน, อีกอย่างหนึ่งเป็นชื่อที่ตั้ง แลตีนทั้งปวง. หนึ่งเป็นชื่อกิริยากระทำเหมือนทำ แขน.	เท่า น. ตีน (ใช้ในความสุภาพ), เรียกขาโต๊ะหรือ ขาตู้. ก. ย่น เช่น ย่นเอามือเท่าโต๊ะ เอามือเท่าเอว; อ้างถึง เช่น เท่าความ.

คำว่า “เท่า” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เท้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าตีนหรือที่ตั้ง และกิริยาเหมือน
ทำแขน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำนามมีความหมายว่าตีน
หรือเรียกขาโต๊ะหรือขาตู้ และเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าย่นแล้ว ยังหมายถึงอ้างถึงอีกด้วย

ท้าว

หนังสืออักษราภิธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ท้าว , เป็นชื่อหญิงข้าราชการในวังหลวงมีท้าวอินทร์สุริยาเป็นต้น.	ท้าว ๑ น. ผู้เป็นใหญ่, พระเจ้าแผ่นดิน, (โดยมากใช้ในบทกลอน); ตำแหน่งบรรดาศักดิ์ข้าราชการฝ่ายใน.

คำว่า “ท้าว” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรียที่มีความหมายว่าหญิงที่เป็นข้าราชการในวังหลวงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าตำแหน่งบรรดาศักดิ์ข้าราชการฝ่ายในแล้ว ยังหมายถึงผู้เป็นใหญ่หรือพระเจ้าแผ่นดินอีกด้วย

ทรุด

หนังสืออักษราภิธานศรีย	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ทรุด , ชำรุด, ยุบลง, คือสิ่งของที่ยุบต่ำลงไปนั้น, เช่นกำแพงถาเจดีย์, วิหาร, ทรุดต่ำลงไป.	ทรุด ก. จมลงหรือลดลงกว่าระดับเดิมเพราะสิ่งรองรับมีกำลังต้านทานไม่พอ เช่น กำแพงทรุด สะพานทรุด, ยุบลง เช่น ดั้งจมูกทรุด, มีฐานะตกต่ำกว่าเดิม เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจกำลังทรุดหนัก, เรียกอาการใช้ที่หนักลงไปกว่าเดิมน่า ไร่ ทรุด.

คำว่า “ทรุด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรียที่มีความหมายว่ายุบต่ำลงไปหรือยุบลงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าจมลงหรือลดลงกว่าระดับเดิมเพราะสิ่งรองรับมีกำลังต้านทานไม่พอ หรือยุบลงแล้ว ยังหมายถึงมีฐานะตกต่ำกว่าเดิม หรือเรียกอาการใช้ที่หนักลงไปกว่าเดิมน่า ไร่ ทรุดอีกด้วย

ธาตุ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ธาตุ, ว่ากระดูกแห่งท่านผู้เป็นใหญ่, เช่นธาตุแห่งพระชินาสพนัน.	ธาตุ ๒ น. กระดูกของพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ โดยทั่วไป เรียกรวมๆ ว่า พระธาตุ, ถ้าเป็นกระดูกของพระพุทธเจ้า เรียกพระบรมธาตุ หรือ พระบรมสารีริกธาตุ, ถ้าเป็นกระดูกของพระอรหันต์ เรียกว่า พระธาตุ, ถ้าเป็นกระดูกส่วนใดส่วนหนึ่งของพระพุทธเจ้า ก็เรียกตามความหมายของคำนั้นๆ เช่น พระอุรังคธาตุ พระทันตธาตุ, ถ้าเป็นผมของพระพุทธเจ้า เรียกว่า พระเกศธาตุ; ชื่อคัมภีร์ในพระพุทธศาสนาซึ่งว่าด้วยธาตุ เช่น ธาตุกถา ธาตุปาฐ. (ป., ส.).

คำว่า “ธาตุ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากระดูกแห่งท่านผู้เป็นใหญ่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากระดูกของพระพุทธเจ้า พระปัจเจกพระพุทธเจ้า และพระอรหันต์ โดยทั่วไป เรียกรวมๆ ว่าพระธาตุแล้ว ยังหมายถึงชื่อคัมภีร์ในพระพุทธศาสนาซึ่งว่าด้วยธาตุอีกด้วย

ธง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ทง, คือสิ่งของทำด้วยผ้าบ้าง, กระดาษบ้าง, ต้องลมปลิวไหวๆ นั้น, เช่นทงที่กำปั่น.	ธง น. ผืนผ้าโดยมากเป็นสีและบางอย่างมีลวดลายเป็นรูปต่างๆ ที่ทำด้วยกระดาษและสิ่งอื่นๆ ก็มี สำหรับ (๑) ใช้เป็นเครื่องหมายบอกชาติตำแหน่งในราชการ โดยมีกำหนดกฎเกณฑ์เป็นต้น เช่น ธงชาติ ธงแม่ทัพนายกอง. (๒) ใช้เป็นเครื่องหมายตามแบบสากลนิยม เช่น ธงกาชาด บอกที่ตั้งกองบรรเทาทุกข์, ธงขาว บอกความจำนนขอหย่าศึกหรือยอมแพ้, ธงเหลือง บอกเป็นเรือพยาบาลคนป่วยหรือเรือที่มีโรคติดต่ออันตราย, ธงแดง บอกเหตุการณ์อันเป็นภัย. (๓) ใช้เป็นเครื่องหมายเรือเดินทะเล คณะ สมาคม อาคารการค้า และอื่นๆ. (๔) ใช้เป็นอาณัติสัญญาณ. (๕) ใช้เป็นเครื่องตกแต่งสถานที่ในงานรื่นเริงหรือถือเข้ากระบวนแห่เป็นต้น; ชื่อดาวหมู่หนึ่งตามที่กล่าวว่า โนนดาวตรงหน้าอาชาไนย. (อภัย); ชื่อคันเบ็ดที่ปักประจำล่อปลา, กิริยาที่เอาเบ็ดนั้นไปปักเรียกว่า ธง; ชื่อความที่อธิบายนำไว้เป็นตัวอย่าง.

คำว่า “ทง” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ธง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งของทำจากผ้าหรือกระดาษเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผืนผ้าโดยมากเป็นสีและบางอย่างมีลวดลายเป็นรูปต่างๆ ที่ทำด้วยกระดาษและสิ่งอื่นๆ ก็มีแล้ว ยังหมายถึงชื่อดาวหมู่หนึ่ง ชื่อคันเบ็ดที่ปักประจำล่อปลาหรือกิริยาที่เอาเบ็ดนั้นไปปักเรียกว่าธง และชื่อความที่อธิบายนำไว้เป็นตัวอย่างอีกด้วย

ธุระ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ธุระ , คือกิจการอันใดอันหนึ่งนั้น, เช่นคณธุระ, แลวิปัสนาธุระ เป็นต้น.	ธุระ- ธุระ น. หน้าที่การงานที่พึงกระทำ, กิจในพระศาสนา มี ๒ อย่าง คือ การเล่าเรียน เรียกว่า คณธุระ และ การปฏิบัติทางใจ เรียกว่า วิปัสนาธุระ; (ปาก) เรื่องส่วนตัว เช่น ไม่ใช่ธุระของคุณ. (ป., ส.).

คำว่า “ธุระ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่ากิจการอันใดอันหนึ่ง เช่น คณธุระและวิปัสนาธุระเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าหน้าที่การงานที่พึงกระทำหรือกิจในพระศาสนา มี ๒ อย่าง คือ การเล่าเรียนเรียกว่าคณธุระและการปฏิบัติทางใจเรียกว่าวิปัสนาธุระแล้ว ยังหมายถึงเรื่องส่วนตัวอีกด้วย

หน้าด้าน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
หน้าด้าน , คือคนหน้าไม่มีความเจ็บความอาย คือตังนั้น, เช่นหน้าคนคุกหน้าด้าน.	หน้าด้าน, หน้าทน, หน้าหนา ว. มีสีหน้าไม่สลดทั้งที่ควรจะอายแต่ก็ไม่อาย, โดยปริยายหมายความว่า ไม่มีความรู้สึกอายในสิ่งที่ควรอาย.

คำว่า “หน้าด้าน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหน้าที่ไม่แสดงความเจ็บความอายเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีสีหน้าไม่สลดทั้งที่ควรจะอายแต่ก็ไม่อายแล้ว ยังหมายถึงไม่มีความรู้สึกอายในสิ่งที่ควรอายอีกด้วย

น้ำ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
น้ำ, อุทกัณ, คือของที่เหลวไหล, รศจีดบ้าง, เค็ม บ้างนั้น.	น้ำ น. สารประกอบซึ่งมีองค์ประกอบเป็นธาตุ ไฮโดรเจนและออกซิเจนในอัตราส่วน ๑ : ๘ โดยน้ำหนัก เมื่อบริสุทธิ์มีลักษณะเป็นของเหลว ใส ไม่มีสี กลิ่น รส มีประโยชน์มาก เช่น ใช้ดื่ม ชำระล้าง สิ่งสกปรก, โบราณถือว่าเป็น ธาตุ ๑ ในธาตุ ๔ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม, ใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะเป็นน้ำ หรือเหลวเหมือนน้ำ เช่น น้ำตา น้ำปลา น้ำพริก น้ำส้ม; โดยปริยายหมายถึงคุณสมบัติที่ถือว่าเป็น สาระของสิ่งที่กล่าวถึง เช่น น้ำคำ น้ำใจ น้ำพักน้ำแรง น้ำมือ; ความแวววาว (ใช้แก่ รัตนชาติ); ลักษณะนามเรียกเรือที่ใช้มาแล้ว ๒ ปี ๓ ปี ว่า เรือ ๒ น้ำ เรือ ๓ น้ำ, และที่ใช้เกี่ยวกับน้ำ หมายความว่า ครั่ง เช่น ล้าง ๓ น้ำ ต้ม ๓ น้ำ. ว. มีแสงแวววาว (ใช้แก่รัตนชาติ) เช่น เพชรน้ำหนึ่ง ทับทิมน้ำงาม.

คำว่า “น้ำ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของที่มีลักษณะเหลวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสารประกอบซึ่งมีองค์ประกอบเป็นธาตุ ไฮโดรเจนและออกซิเจนในอัตราส่วน ๑ : ๘ โดยน้ำหนัก เมื่อบริสุทธิ์มีลักษณะเป็นของเหลว ใส ไม่มีสี กลิ่น รส มีประโยชน์มาก โบราณถือว่าเป็นธาตุ ๑ ในธาตุ ๔ หรือใช้เรียกสิ่งอื่นที่มีลักษณะเป็นน้ำหรือเหลวเหมือนน้ำแล้ว ยังหมายถึงคุณสมบัติที่ถือว่าเป็นสาระของสิ่งที่กล่าวถึง ความแวววาวใช้แก่รัตนชาติ และลักษณะนามเรียกเรือที่ใช้มาแล้ว ๒ ปี ๓ ปี ว่าเรือ ๒ น้ำ เรือ ๓ น้ำ และที่ใช้เกี่ยวกับน้ำ หมายความว่า ครั่ง นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงมีแสงแวววาวใช้แก่รัตนชาติอีกด้วย

น้ำค้าง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
น้ำค้าง , คือน้ำที่เป็นลอมตกลงมาจากอากาศ, ติดค้างอยู่ตามใบไม้ใบหญ้านั้น, เหมือนหิมะ.	น้ำค้าง น. ไอน้ำในอากาศที่ถูกความเย็นแล้ว หยาดลงมาค้างบนใบไม้ใบหญ้าเป็นต้นในเวลา กลางคืนหรือเช้ามืด; ชื่อเพลงไทยทำนองหนึ่ง.

คำว่า “น้ำค้าง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าละอองน้ำที่ตกจากอากาศลงมาติดค้างอยู่ตามใบไม้ใบหญ้าเพียง ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไอน้ำ ในอากาศที่ถูกความเย็นแล้วหยาดลงมาค้างบนใบไม้ใบหญ้าเป็นต้นในเวลา กลางคืนหรือเช้ามืดแล้ว ยังหมายถึงชื่อเพลงไทยทำนองหนึ่งอีกด้วย

นมัสการ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
นมัสการ , คือกระทำนอบน้อมด้วยกาย, ด้วย วาจาด้วยใจนั้น, เช่นคนกราบไหว้พระเจ้านั้น.	นมัสการ (แบบ), นมัสการ น. การแสดงความ อ่อนน้อมด้วยการกราบไหว้; คำที่ใช้ขึ้นต้นและลง ทำยจดหมายที่มีไปถึงพระภิกษุสามเณร. (ป. นมกุการ; ส. นมสุการ).

คำว่า “นมัสการ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าการกระทำนอบน้อมด้วยกาย วาจา และใจเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าการแสดงความอ่อนน้อม ด้วยการกราบไหว้แล้ว ยังหมายถึงคำที่ใช้ขึ้นต้นและลงทำยจดหมายที่มีไปถึงพระภิกษุสามเณรอีกด้วย

น้อง

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
น้อง , ชะนิฐา, คือคนเกิดท้องมารดาเดียวกัน, แต่เกิดทีหลังว่าน้อง, คนเป็นลูกของน้ำของอาเรียกว่าน้อง.	น้อง น. ผู้ร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกันและเกิดทีหลัง, ลูกของอาหรือของน้า, เรียกคนที่มีอายุคราวน้อง เช่น น้องแดง น้องเขียว; ออกทีหลัง, มาทีหลัง, เช่น หมากทะลายน้อง มะพร้าวทะลายน้อง, คู่กับ ทะลายพี่; ลักษณะนามใช้นับอายุไม่จำพวกไม้ไผ่ เช่น ไม่น้องเดียว คือ ไม้ที่มีอายุ ๒ ปี ไม้ ๒ น้อง คือ ไม้ที่มีอายุ ๓ ปี.

คำว่า “น้อง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผู้ที่เกิดท้องมารดาเดียวกันและเกิดทีหลังหรือลูกของน้ำของอาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าผู้ร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกันและเกิดทีหลัง ลูกของอาหรือของน้า หรือเรียกคนที่มีอายุคราวน้องแล้ว ยังหมายถึงออกทีหลังหรือมาทีหลังใช้กับหมากหรือมะพร้าวเป็นต้น คู่กับทะลายพี่ และลักษณะนามใช้นับอายุไม่จำพวกไม้ไผ่อีกด้วย

นอน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นอน , เอนหลัง, ทอดตัวลง, คือทอดตัวลงเหยียดยาว, คนถาสัตว์ทอดตัวยาวเหยียดมือเหยียดเท้าลงอยู่กับพื้น, ว่านอน.	นอน ก. เอนตัวลงกับพื้นหรือที่ใดๆ, อาการที่สัตว์เอนตัวลงกับพื้นเพื่อพักผ่อนเป็นต้นหรือยืนหลับอยู่กับที่, อาการที่ทำให้ของสูงๆ ทอดลง เช่น เาเสานอนลง, อาการที่พรรณไม้บางชนิด เช่น จามจุรี ผักกระเฉด ไม่ยวบ หลุบใบในเวลาใกล้จะสิ้นแสงตะวัน. ว. ลักษณะที่ตรงข้ามกับ ยืนหรือ ตั้ง เช่น แนวนอน แปนอน.

คำว่า “นอน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคนหรือสัตว์เอนหรือทอดตัวเหยียดยาวลงกับพื้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอนตัวลงกับพื้นหรือที่ใดๆ หรืออาการที่สัตว์เอนตัวลงกับพื้นเพื่อพักผ่อนเป็นต้นหรือยืนหลับอยู่กับที่แล้ว ยังหมายถึง

อาการที่ทำให้ของสูงๆ ทอดลง หรืออาการที่พรรณไม้บางชนิดหุบใบในเวลาใกล้จะสิ้นแสงตะวัน และ
เป็นคำวิเศษณ์หมายถึงลักษณะที่ตรงข้ามกับยืนหรือตั้งอีกด้วย

แนบ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แนบ , แอบ, คือแอบซิด, เช่นเขาเอาไม้เล็กๆ บางๆ ทาบลงให้ชิดดี, ว่าแนบลงทาบลงนั้น.	แนบ ก. แอบซิด, แอบเคียง, เช่น แนบข้าง แนบ กาย แนบเนื้อ; ติดไปด้วย เช่น ได้แนบสำเนา จดหมายมาด้วยแล้ว.

คำว่า “แนบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ
อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแอบซิดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย
พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแอบซิดหรือแอบเคียงแล้ว ยังหมายถึงติดสิ่งของอย่างหนึ่งไป
กับสิ่งของอีกอย่างหนึ่งอีกด้วย

แนบ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
แนบ , คือหนีบ, เปนเครื่องใช้สำหรับถอน หนวด, เขาทำด้วยเหล็กบ้างทองเหลืองบ้าง.	แนบ น. เครื่องสำหรับถอนหนวดถอนคิ้วเป็น ต้น รูปคล้ายคีมเล็กๆ; แผ่นเหล็กขนาดยาวต่างๆ กันซ้อนกัน หรือขึ้นเหล็กที่ขัดเวียนเป็นวง สำหรับ รับความสะเทือนหรือบังคับความเร็วเป็นต้น เช่น แหวนรถยนต์; เครื่องระลึกลูกที่ใช้เสียบปากกระเป๋ บนของเสื้อนอก; ซองบรรจุกระสุนปืนเป็นต้น; ลักษณะนามเรียกของบางอย่าง เช่น ซองรูปหรือ ใบตองที่พับ เช่น รูปแนบหนึ่ง ใบตอง ๒ แนบ. ก. กิริยาที่เอาของ ๒ สิ่งหนีบอย่างแนบ, เาหนีว มือบีบทำนองหยิกแต่ไม่ใช่เล็บ; กิริยาที่สัตว์บาง ชนิดกัดไม่ถนัดหรือกัดหยอกๆ เช่น หมาแนบ แมวแนบ; โดยปริยายหมายความว่า แนบเอาไว้; หนีบแนม, กระแนะกระแน, (ใช้แก่กิริยาพูด).

คำว่า “แหวน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเครื่องสำหรับถอนหนวดเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องสำหรับถอนหนวดถอนคิ้วเป็นต้น รูป คล้ายคีมเล็กๆ แล้ว ยังหมายถึงแผ่นเหล็กขนาดยาวต่างๆ กันซ้อนกันหรือขึ้นเหล็กที่ขดเวียนเป็นวง สำหรับรับความสะเทือนหรือบังคับความเร็วเป็นต้น เครื่องระลึกลูกที่ใช้เสียบปากกระเป๋าบนของเสื้อนอก ของบรรจุกระสุนปืนเป็นต้น และลักษณะนามเรียกของบางอย่าง เช่น ชองรูปหรือใบตองที่พับ นอกจากนี้ยังเป็นคำกริยาหมายถึงกริยาที่เอาของ ๒ สิ่งหนีบอย่างแหวนหรือเอานิ้วมือบีบทำนองหยิก แต่ไม่ใช่เล็บ กริยาที่สัตว์บางชนิดกัดไม่ถนัดหรือกัดหยอกๆ เม้มเอาไว้ และหนีบแนมหรือกระแหนะ กระแหนะใช้แก้กริยาพูดอีกด้วย

นม

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
นม , คืออะไยวะมีอยู่ที่พื้นอกทั้งชายแลหญิง, มี อยู่คนละคู่หนึ่ง.	นม ๑ น. ส่วนของร่างกาย อยู่บริเวณหน้าอก มี ๒ เต้า, ของผู้หญิงมีต่อมสำหรับผลิตน้ำนมเป็น อาหารสำหรับลูกอ่อน ส่วนของผู้ชายมีขนาดเล็ก และไม่มีน้ำนม, นมของสัตว์บางชนิด เช่น ลิง ค่าง ก็มี ๒ เต้าเช่นเดียวกับคน ส่วนของสัตว์บางชนิด เช่น สุนัข วัว ควาย มีหลายเต้าเรียงอยู่ที่ท้องเป็น ๒ แถว; แม่นม, ราชาศัพท์ว่า พระนม; น้ำนม เช่น เลี้ยงลูกด้วยนม; ชื่อสิ่งที่เป็นเต้าเป็นปุ่มคล้ายนม เช่น นมทองหลาง นมจะเข้; เรียกสิ่งที่มีลักษณะ เป็นนูนขาวห่อหุ้มต้นผักกระเฉดว่า นมผักกระเฉด , เรียกสิ่งที่มีลักษณะเป็นนูนขาวห่อหุ้มติดอยู่ตาม ข้อพังพวยว่า นมพังพวย.

คำว่า “นม” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอวัยวะที่พื้นอก มีคนละคู่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าส่วนของร่างกาย อยู่บริเวณหน้าอก มี ๒ เต้าแล้ว ยังหมายถึงแม่นม ราชาศัพท์ว่าพระนม และน้ำนม นอกจากนี้ยังหมายถึงชื่อสิ่งที่เป็นเต้าเป็น

ปุ่มคล้ายนม และเรียกสิ่งที่มีลักษณะเป็นปุ่มขาวห่อหุ้มต้นผักกระเฉดว่านมผักกระเฉด หรือเรียกสิ่งที่มีลักษณะเป็นปุ่มขาวห่อหุ้มติดอยู่ตามข้อพังกวว่านมพังกวอีกด้วย

เหนอะเหนะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เหนอะเหนะ, คือของที่เปนยางเหนียวเหนอะเหนะ นั้น.	เหนอะ, เหนอะเหนะ ว. มีลักษณะเหนียวติดมือ เช่น ข้าวติดมือเหนียวเหนอะเหนะ, โดยปริยาย หมายถึงอาการที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เหงื่อไหลจนรู้สึกว่ตัวเหนียวเหนอะเหนะไปหมด.

คำว่า “เหนอะเหนะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “เหนอะเหนะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่ที่เป็นยางเหนียวเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่มีลักษณะเหนียวติดมือแล้ว ยังหมายถึงอาการที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เหงื่อไหลจนรู้สึกว่ตัวเหนียวเหนอะเหนะไปหมดอีกด้วย

หน่อ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
หน่อ, คือที่กอไผ่ถาที่กอกล้วยเปนต้น, มีแขนงแตกออกงอกขึ้นมาแต่ได้ดินนั้น, เรียกว่าหน่อ.	หน่อ น. พืชที่งอกจากกอหรือเหง้าของต้นใหญ่, โดยปริยายเรียกสิ่งที่เกิดเช่นนั้น; ลูก, ลูกชาย, เชื้อสาย; แผลเรื้อรังที่เกิดจากคุดทะราด เป็นตามฝ่าเท้า.

คำว่า “หน่อ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่พืชที่แตกแขนงงอกออกจากกอของต้นใหญ่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่พืชที่งอกจากกอหรือเหง้าของต้นใหญ่แล้ว ยังหมายถึงเรียกสิ่งที่เกิดเช่นนั้น และลูก ลูกชาย หรือเชื้อสาย นอกจากนี้ยังหมายถึงแผลเรื้อรังที่เกิดจากคุดทะราด เป็นตามฝ่าเท้าอีกด้วย

ไป๋

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ไป๋, คือคนพูดออกไม่ได้, หูก็หนวกด้วย, คนเปิ่น เช่นนั้นว่าคนไป๋.	ไป๋ ว. ไม่สามารถจะพูดเป็นถ้อยคำที่คนทั่วไป เข้าใจได้, โดยปริยายหมายความว่า หนึ่งไม่พูด เช่น หนึ่งเป็นไป๋. ก. แสดงกิริยาท่าทางแทนถ้อยคำ เช่น ภาษาไป๋; แนะด้วยอุบาย เช่น บอกไป๋, บอก เลศนัย เช่น ไป๋หวย.

คำว่า “ไป๋” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าพูดออกไม่ได้และหูหนวกเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าไม่สามารถจะพูดเป็นถ้อยคำที่คนทั่วไป เข้าใจได้แล้ว ยังหมายถึงหนึ่งไม่พูด นอกจากนี้ยังเป็นคำกริยาหมายถึงแสดงกิริยาท่าทางแทนถ้อยคำ และแนะด้วยอุบาย หรือบอกเลศนัยอีกด้วย

เบา

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เบา, คือของไม่หนัก, เหมือนปุยปุ่นเป่นต้น, ปุย ปุ่นนั้นคือลูกไม้จืดต้นมันมีหนาม, ต้นสูงยี่สิบวา สามสิบวา, มันมีผลเป่นช่อแก่แล้ว, คนเก็บมาyard พุกหมอน. เบาราคา, คือราคายาean้อยนั้น.	เบา ว. มีน้ำหนักน้อย, ตรงข้ามกับ หนัก; ย่อมเบา เช่น เบาราคา; ค่อย, ค่อยๆ, เช่น เสี่ยง เบา เคนเบาๆ, ทุเลา เช่น ไข้เบาลง, ชะลอกำลัง เร็วให้ช้าลง เช่น เบารถ เบาฝีจักร; ที่ให้ผลเร็ว เช่น ข้าวเบา. (ปาก) น. เยี่ยว. ก. ถ่ายปัสสาวะ, เยี่ยว.

คำว่า “เบา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม่หนัก เช่น ของเบา และราคายาeanคำว่าเบาราคา ส่วน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ามีน้ำหนักน้อย ตรงข้ามกับ หนัก และย่อมเบาแล้ว ยังหมายถึงค่อยหรือค่อยๆ ทุเลา หรือชะลอกำลังเร็วให้ช้าลง และที่ให้ผลเร็ว นอกจากนี้ยังเป็นคำนามหมายถึงปัสสาวะ และเป็นคำกริยาหมายถึงถ่ายปัสสาวะอีกด้วย

เบามือ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เบามือ , คือของอันใดจับยกขึ้นไม่หนักมือ, อย่างหนึ่งคนทำการมีคนอื่นช่วย, ว่าค่อยเบามือ.	เบามือ, เบาไม้เบามือ ก. ทำเบาๆ หรือค่อยๆ ด้วยความระมัดระวัง, ทำให้ไม่หนักมือหรือรุนแรง; ช่วยให้ไม่ต้องทำงานมาก. ว. ที่ออกแรงน้อยในการจับถือหรือยกเป็นต้น เช่น ไม้เท้าเบามือ กระเป๋เบามือ.

คำว่า “เบามือ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าจับยกขึ้นไม่หนักมือ และช่วยแบ่งเบาภาระงาน ส่วนพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าที่ออกแรงน้อยในการจับถือหรือยกเป็นต้น และเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าช่วยให้ไม่ต้องทำงานมากแล้ว ยังเป็นคำกริยาหมายถึงทำเบาๆ หรือค่อยๆ ด้วยความระมัดระวัง หรือทำให้ไม่หนักมือหรือรุนแรงอีกด้วย

เบิก

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เบิก , เบิด, เฝย, คือเปิดขึ้น, คนทำของอันใดที่แคบอยู่, ให้กว้างวาเบิกออกเหมือนคนเบิกเรือมาด.	เบิก ๑ ก. เบิด ใช้ในลักษณะอย่างเปิดผ้าคลุมบายศรีออกเรียกว่า เบิกบายศรี, ทำให้กว้าง เช่น เบิกถนนออกไป เบิกท้องร้อง; ขอให้จ่าย เช่น เบิกเงิน เบิกของ; นำเข้าเฝ้า เช่น เบิกตัว.
เบิกเงิน , เบิดเงิน, คือการที่คนต้องซื้อของถวายในหลวง, ต้องทำฎีกาเบิกเงินในท้องพระคลัง.	

คำว่า “เบิก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเปิดขึ้นหรือทำของที่แคบให้กว้างออก เช่น เบิกทาง และขอให้จ่าย ในคำว่าเบิกเงิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเปิดหรือทำให้กว้าง และขอให้จ่ายแล้ว ยังหมายถึงนำเข้าเฝ้าอีกด้วย

เปื่องบน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เปื่องบน , คือหนบน, ของอันใดอยู่สูง, ว่าของนั้นอยู่เปื่องบน, คือหนบน, ของอันใดอยู่สูง, ว่าของนั้นอยู่เปื่องบน.	เปื่องบน น. ที่อยู่สูงขึ้นไป, โดยปริยายหมายถึงผู้หรือสิ่งที่มีอำนาจเหนือกว่า.

คำว่า “เปื่องบน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่อยู่สูงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าที่อยู่สูงขึ้นไปแล้ว ยังหมายถึงผู้หรือสิ่งที่มีอำนาจเหนือกว่าอีกด้วย

เบ็ดเตล็ด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เบ็ดเตล็ด , คนพูดถึงเรื่องนิทานเล็กน้อยๆ ของเล็กน้อยว่านิทานเบ็ดเตล็ด, แลของเบ็ดเตล็ดนั้น.	เบ็ดเตล็ด ว. เล็กๆ น้อยๆ หลายๆ อย่างรวมกัน เช่น ของเบ็ดเตล็ด, โดยปริยายหมายความว่า ไม่ผู้จะสำคัญอะไรนัก เช่น เรื่องเบ็ดเตล็ด.

คำว่า “เบ็ดเตล็ด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเล็กน้อยเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเล็กๆ น้อยๆ หลายๆ อย่างรวมกันแล้ว ยังหมายถึงไม่ผู้จะสำคัญอะไรนักอีกด้วย

บิณฑบาต

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บิณฑบาต , ภิกขาจาร, เทียวโคจร, เปนสัณฑ์ แปลว่าก่อนเข้าตกลง, คืออาการที่พระสงฆ์ขึ้นขึ้นเวลาเช้า, เอาบาตรไปรับก่อนเข้าแต่ท่ายกผู้ให้.	บิณฑบาต น. อาหาร (ให้แก่พระภิกษุสามเณร) เช่น รับบิณฑบาต. ก. กิริยาที่พระภิกษุสามเณรรับของที่เขานำมาใส่บาตร, โดยปริยายหมายถึงกิริยาที่พระภิกษุสามเณรขอหรือขอร้อง เช่น เรื่องนี้ขอบิณฑบาตให้เลิกแล้วต่อกัน. (ป. ปิณฑบาตว่า ก่อนข้าวที่ตก).

คำว่า “บินทบาตร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “บินทบาต” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่พระสงฆ์รับก้อนข้าวจากผู้ที่มาใส่บาตรในเวลาเช้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ากิริยาที่พระภิกษุสามเณรรับของที่เขานำมาใส่บาตรแล้ว ยังหมายถึงกิริยาที่พระภิกษุสามเณรขอหรือขอร้อง และเป็นคำนามหมายถึงอาหารใช้แก่พระภิกษุสามเณรอีกด้วย

บิน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บิน , คือการที่บินออกไปเหมือนเครื่องเหล็ก, มีมีดที่คนฟันไม้, คมมันบินออกไปนั้น.	บิน ก. แตกไปเล็กน้อย (ที่คม ที่แง หรือที่ยอด) เช่น มีดบิน ขามปากบิน. ว. บ้าอย่างahunหันพลันแล่น, บ้าบิน ก็ว่า.

คำว่า “บิน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคมของเครื่องเหล็กที่บินออกไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแตกไปเล็กน้อยที่คม ที่แง หรือที่ยอดแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงบ้าอย่างahunหันพลันแล่นอีกด้วย

บุญ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บุญ , คือการคนกระทำ, ด้วยกายสุจริต, วะจีสุจริต, แลมะโนสุจิตนั้น, ล้วนเปนบุญสิ้น.	บุญ, บุญ- น. การกระทำดีตามหลักคำสอนในศาสนา; ความดี, คุณงามความดี. ว. ดี เช่น คนใจบุญ, มีคุณงามความดี เช่น คนมีบุญ. (ป. บุญญ; ส. บุญ).

คำว่า “บุญ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าการกระทำด้วยกาย วาจา และใจที่สุจริตเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าการกระทำดีตามหลักคำสอนในศาสนาแล้ว ยังหมายถึงความดีหรือคุณงามความดี และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงดี หรือมีคุณงามความดีอีกด้วย

บริสุทธ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
บริสุทธ , ว่าหมดจดทั่ว.	บริสุทธ ว. แท้, ไม่มีอะไรเจือปน, เช่น ทองบริสุทธ, ปราศจากมลทิน, ปราศจากความผิด, เช่น เป็นผู้บริสุทธ, หมดจดไม่มีตำหนิ เช่น เพชรบริสุทธ เครื่องแก้วบริสุทธ; เรียกสาวพรหมจารีว่าสาวบริสุทธ. น. แร่ชนิดหนึ่ง ในจำพวกนวลโลหะ. (ป. บริสุทธ).

คำว่า “บริสุทธ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหมดจดทั่วเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแท้หรือไม่มีอะไรเจือปน ปราศจากมลทินหรือปราศจากความผิด หรือหมดจดไม่มีตำหนิแล้ว ยังหมายถึงเรียกสาวพรหมจารีว่าสาวบริสุทธ และเป็นคำนามหมายถึงแร่ชนิดหนึ่ง ในจำพวกนวลโลหะอีกด้วย

ปาฏิหาริย์

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปาฏิหาร , เปนสัพท์แผลง, นำเสียซึ่งผาคึก, แปลว่าสำแดงอัศจรรย์ต่างๆ, เปนการทำด้วยฤทธิ์นั้น.	ปาฏิหาริย์ น. สิ่งที่น่าอัศจรรย์, ความอัศจรรย์, มี ๓ อย่าง คือ ๑. อิทธิปาฏิหาริย์ = ฤทธิ์เป็นอัศจรรย์ หมายถึง การแสดงฤทธิ์ที่พ้นวิสัยของสามัญมนุษย์ได้อย่างน่าอัศจรรย์ ๒. อาเทศนาปาฏิหาริย์ = การดักใจเป็นอัศจรรย์ หมายถึง การดักใจทนายใจคนได้อย่างน่าอัศจรรย์ ๓. อนุสาสนีปาฏิหาริย์ = การสอนเป็นอัศจรรย์ หมายถึง คำสั่งสอนอันอาจจูงใจคนให้นิยมเชื่อถือไปตามได้อย่างน่าอัศจรรย์. (ปาก) ก. กระทำสิ่งที่ตามปกติทำไม่ได้ เช่น ปาฏิหาริย์ขึ้นไปอยู่บนหลังคา. (ป.).

คำว่า “ปาฏิหาร” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปาฏิหาริย์” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าความอัศจรรย์เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า

สิ่งที่น่าอัศจรรย์หรือความอัศจรรย์ มี ๓ อย่าง คือ ๑. อิทธิปาฏิหาริย์ ๒. อาเทศนาปาฏิหาริย์ ๓. อนุสาสนีปาฏิหาริย์แล้ว ยังเป็นคำกริยาหมายถึงกระทำการที่ตามปกติทำไม่ได้อีกด้วย

เป่า

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
เป่า , คือของที่เขาทำด้วยกดดาตเป้นที่หมายถึงปิ่น, เขาเอากดดาตตัดออกกว้างยาวสั้น, เอาหมึกทาไว้ที่กลางด้าอยู่เท่าลูกกลมขามป้อมนั้น.	เป่า ๑ น. สิ่งที่กำหนดไว้เป็นจุดหมาย เช่น นักยิงปืนยิงถูกตรงเป้าทุกนัด เอาต้นไม้เป็นเป้า; โดยปริยายหมายความว่า เป็นที่เพ่งเล็ง เช่น เป็นเป้าสายตา.

คำว่า “เป่า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของที่ทำขึ้นเพื่อเป็นที่หมายในการยิงปืนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าสิ่งที่กำหนดไว้เป็นจุดหมายแล้ว ยังหมายถึงเป็นที่เพ่งเล็งอีกด้วย

ปะ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ปะ , คือปูผ้าขาดทะเล, เขาเอาผ้าอื่นนอกเท่ากับรูทะเลทาบตามลงแล้วเย็บให้ติดกันนั้น.	ปะ ก. มาเจอกัน, มาประเชิญหน้ากัน; เอาวัตถุเช่นผ้าหรือไม้เป็นต้นปิดทับส่วนที่ชำรุดเป็นช่องเป็นรู เช่น ปะผ้า ปะวาว, ปิดทับ เช่น ปะหน้า.

คำว่า “ปะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาผ้าอื่นขนาดพอกับรูทะเลทาบตามลงบนผ้าตรงที่ทะเลแล้วเย็บให้ติดกันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาวัตถุเช่นผ้าหรือไม้เป็นต้นปิดทับส่วนที่ชำรุดเป็นช่องเป็นรูแล้ว ยังหมายถึงปิดทับและมาเจอกันหรือมาประเชิญหน้ากันอีกด้วย

ประกอบ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ประกอบ , คือประสมธาตุปรุง.	ประกอบ ก. เอาชิ้นส่วนต่างๆ มารวมหรือคูกกันเข้าเป็นรูปร่างตามที่ต้องการ เช่น ประกอบรถยนต์ ; ทำ เช่น ประกอบอาชีพ ประกอบธุรกิจ; ประสมหรือปรุงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่น ประกอบยา; เสริม, เพิ่มเติม, เช่น อธิบายประกอบ.

คำว่า “ประกอบ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประกอบ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าประสมหรือปรุงเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าประสมหรือปรุงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว ยังหมายถึงเอาชิ้นส่วนต่างๆ มารวมหรือคูกกันเข้าเป็นรูปร่างตามที่ต้องการ ทำ และเสริมหรือเพิ่มเติมอีกด้วย

ประกาย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
ประกาย , คือการที่คนตีเหล็กแดงชักเหล็กแดงออกจากเตาแล้วเอาค้อนตีลง, ที่มันแตกกระจายไปเรียกว่าประกาย. ประกายไป , คือเหล็กเอาใส่เข้าหลอมปนประกายไปนั้น.	ประกาย น. แสงที่เห็นกระเด็นกระจายออกจากวัตถุที่ลุกเป็นไฟ เช่น ประกายลุกไฟ, แสงที่เห็นกระเด็นกระจายออกจากของแข็งบางอย่างที่กระทบกันอย่างแรง เช่น ดาบกระทบกันเป็นประกาย ตีเหล็กไฟเป็นประกาย, ความแวววาวที่เปลี่ยมเพชรเป็นต้นกระทบแสง, แสงแปลบปลาบอย่างแสงฟ้าแลบ, โดยปริยายหมายถึงแสงที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ตาเป็นประกาย, แสงสะท้อนจากสิ่งที่เป็นมันเป็นเงา เช่น ประกายแสงจากกระเบื้องหลังคาโบสถ์. (แผลงมาจาก ผกาย).

คำว่า “ประกาย” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประกาย” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแสงที่เห็นแตกกระจายออกจากการเอาค้อนตีเหล็กแดง หรือแสงที่เห็นแตกกระจายออกจากเหล็กในเข้าหลอมในคำว่า

ประกายไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าแสงที่เห็นกระเด็นกระจายออกจากของแข็งบางอย่างที่กระทบกันอย่างแรง หรือแสงที่เห็นกระเด็นกระจายออกจากวัตถุที่ถูกเป็นไฟแล้ว ยังหมายถึงความแวววาวที่เปลี่ยมเพชรเป็นต้น กระทบแสง หรือแสงแปลบปลาบอย่างแสงฟ้าแลบ และแสงที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ตาเป็นประกาย หรือแสงสะท้อนจากสิ่งที่เป็นมันเป็นเงาอีกด้วย

ประตู

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประตู , คือช่องที่ฝาเรือนถาบ้านนั้น, สำหรับเดินเข้าออกนั้น, เป็นคำภาษาไทยมาแต่ก่อน.	ประตู น. ช่องทางเข้าออกของบ้านเรือนเป็นต้น มีบานเปิดปิดได้ เช่น ประตูบ้าน ประตูเมือง, ช่อง, ทาง, เช่น ไม่มีประตูสู่, โดยปริยายหมายถึงสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ประตูฟุตบอล ประตูรักบี้, ช่องหรือโอกาสที่จะได้หรือเสียในการเล่นการพนันบางชนิด เช่น ถั่ว โป ไฮโล น้ำเต้า; ลักษณะนามเรียกจำนวนครั้งที่เตะลูกบอลเข้าไปในประตู เช่น ได้ ๒ ประตู เสีย ๓ ประตู, เรียกช่องหรือโอกาสที่จะได้หรือเสียในการเล่นการพนันบางชนิด เช่น ถูกประตูเดียว กิน ๓ ประตู.

คำว่า “ประตู” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประตู” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช่องทางเข้าออกที่ฝาเรือนหรือบ้านเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าช่องทางเข้าออกของบ้านเรือนเป็นต้น มีบานเปิดปิดได้แล้ว ยังหมายถึงช่องหรือทาง และสิ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น ประตูฟุตบอล ประตูรักบี้ หรือช่องหรือโอกาสที่จะได้หรือเสียในการเล่นการพนันบางชนิด นอกจากนี้ยังหมายถึงลักษณะนามเรียกจำนวนครั้งที่เตะลูกบอลเข้าไปในประตู หรือเรียกช่องหรือโอกาสที่จะได้หรือเสียในการเล่นการพนันบางชนิดอีกด้วย

ปะทะ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปะทะ , คือปะกัน, คนสองฝ่ายสองพวกมาในหนทางอันเดียวกัน, มาถึงที่เดียวกันว่ามาปะทะกัน.	ปะทะ ก. โดนกัน, กระทบกัน, เช่น เรือปะทะกัน ข้างเรือปะทะกัน, ประจัญกัน เช่น กองทัพปะทะกัน, ต้านไว้ เช่น ยกทัพไปปะทะข้าศึก.

คำว่า “ปะทะ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าปะกันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าประจัญกันแล้ว ยังหมายถึงโดนกันหรือกระทบกัน หรือต้านไว้อีกด้วย

ประเทศ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประเทศ , คือที่ถานที่ภูมิลำเนาสถานใดๆ, ในบ้านในเมืองฤาในป่าในทุ่ง, ว่าประเทศ.	ประเทศ น. บ้านเมือง, แคว้นแคว้น; คำเพิ่มข้างหลังของคำเดิม เมื่อเพิ่มแล้วความหมายคงเดิม เช่น อูรประเทศ หทัยประเทศ. (ส.; ป. ปเทศ); (กฎ) ชุมนุมแห่งมนุษย์ซึ่งตั้งมั่นอยู่ในดินแดนอันมีอาณาเขตแน่นอน มีอำนาจอธิปไตยที่จะใช้ได้ อย่างอิสระ และมีการปกครองอย่างเป็นระเบียบเพื่อประโยชน์ของบรรดามนุษย์ที่อยู่ร่วมกันนั้น, รัฐ ก็เรียก.

คำว่า “ประเทศ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ประเทศ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสถานที่ใดๆ เช่น บ้านเมืองหรือป่าทุ่งเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าบ้านเมืองหรือแคว้นแคว้นแล้ว ยังหมายถึงคำเพิ่มข้างหลังของคำเดิม เมื่อเพิ่มแล้วความหมายคงเดิม และชุมนุมแห่งมนุษย์ซึ่งตั้งมั่นอยู่ในดินแดนอันมีอาณาเขตแน่นอน มีอำนาจอธิปไตยที่จะได้อย่างอิสระ และมีการปกครองอย่างเป็นระเบียบเพื่อประโยชน์ของบรรดามนุษย์ที่อยู่ร่วมกันนั้นอีกด้วย

ปาก

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปาก, โอรุ, คือ मुख ทวาร, เปนช่องอยู่ที่ได้จุมูก, มีพื้นข้างล่างข้างบนข้างในมีลิ้นนั้น. ปากกะจับ, คือปากภาชนะมีก้านนั้น, ปากมัน แฉกปลายแหลมนั้น. ปากน้ำ, คือช่องที่ใหญ่ๆ เข้ามาจากทะเล, มีปากน้ำเจ้าพระยานั้น.	ปาก น. ส่วนหนึ่งของร่างกายคนและสัตว์ อยู่ที่บริเวณใบหน้า มีลักษณะเป็นช่องสำหรับกินอาหารและใช้สำหรับเปล่งเสียงได้ด้วย; โดยปริยายหมายถึงส่วนต่างๆ ที่อยู่ในบริเวณปาก เช่น ปากเปื่อย; ขอบช่องแห่งสิ่งต่างๆ เช่น ปากหม้อ ปากไห; ต้นทางสำหรับเข้าออก เช่น ปากช่อง ปากตรอก; กลีบดอกกล้วยไม้คล้ายรูปกรวยหรือหลอดที่อยู่ตรงกลางเป็นที่อยู่ของเกสร, กระเป่า ก็เรียก; ใช้เป็นลักษณนามของสิ่งบางอย่าง เช่น แหวนหรือพยานบุคคล เช่น แหปากหนึ่ง อวน ๒ ปาก พยาน ๓ ปาก. ก. พุด เช่น ดีแต่ปาก.

คำว่า “ปาก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าช่องอยู่ที่ได้จุมูก มีพื้นล่างพื้นบนและลิ้น และขอบช่องของภาชนะ ในคำว่าปากกระจับ นอกจากนี้ยังมีความหมายว่าต้นทางเข้าในคำว่าปากน้ำ ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าส่วนหนึ่งของร่างกายคนและสัตว์ อยู่ที่บริเวณใบหน้า มีลักษณะเป็นช่องสำหรับกินอาหารและใช้สำหรับเปล่งเสียงได้ด้วย และขอบช่องแห่งสิ่งต่างๆ นอกจากนี้ยังหมายถึงต้นทางสำหรับเข้าออกแล้ว ยังหมายถึงส่วนต่างๆ ที่อยู่ในบริเวณปาก กลีบดอกกล้วยไม้คล้ายรูปกรวยหรือหลอดที่อยู่ตรงกลางเป็นที่อยู่ของเกสร และใช้เป็นลักษณนามของสิ่งบางอย่าง เช่น แหวนหรือพยานบุคคล นอกจากนี้ยังเป็นคำกริยาหมายถึงพุดอีกด้วย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โป่ง, คือพองขึ้น, คนเอาผ้าเปียกๆ แฉ่งที่น้ำ, มีลมอยู่ข้างในรวบชายเข้าผ้าพองอยู่นั้น, ว่าโป่งอยู่. โป่งดิน, คือที่ดินในป่ามันปนเนิ่นขึ้นหน่อยๆ, ที่นั้นเค็มฝูงสัตว์มีง้วนันมันมากิน.	โป่ง น. ลักษณะของสิ่งที่พองด้วยลมหรือแก๊ส เช่น ลูกโป่ง; พื้นดินที่มีเกลือสินเธาว์ผุดเกรอะกรังอยู่, ป่าหรือดินที่มีโป่ง เรียกว่า ป่าโป่ง ดินโป่ง, เรียกผีที่มีอยู่ในที่เช่นนั้นว่า ผีโป่ง, เรียกลักษณะที่นั่งห่างคอยยิงสัตว์ที่มากินดินโป่งว่า นั่งโป่ง, ป่ง ก็ว่า; เรียกพื้นดินที่มีน้ำผุดพุขึ้นมาว่า โป่งน้ำ และเรียกน้ำที่ผุดพุขึ้นมานั้นว่า น้ำโป่ง.

คำว่า “โป่ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าสิ่งที่พองขึ้นเพราะมีลมอยู่ข้างใน และดินในป่าที่มีรสเค็ม ฝูงสัตว์มากินในคำว่าโป่งดิน ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าลักษณะของสิ่งที่พองด้วยลมหรือแก๊ส พื้นดินที่มีเกลือสินเธาว์ผุดเกรอะกรังอยู่แล้ว ยังหมายถึงเรียกพื้นดินที่มีน้ำผุดพุขึ้นมาว่าโป่งน้ำ และเรียกน้ำที่ผุดพุขึ้นมานั้นว่าน้ำโป่งอีกด้วย

โป่ง

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
โป่ง, คือเสียงดังโป่ง, คนฟันไม้เถาเคาะไม้เสียงดังโงงๆ ว่าดังโป่งนั้น.	โป่ง ว. อาการที่พูดโพล่งออกมาโดยไม่ระมัดระวังปาก หรือพูดเปิดเผยสิ่งที่ไม่สมควรออกมาโดยไม่คำนึงถึงความผิดพลาดเสียหาย; ใหญ่ เช่น หัวโป่ง; เสียงดังอย่างเสียงปืนเป็นต้น.

คำว่า “โป่ง” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเสียงดังเช่นนั้นเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเสียงดังอย่างเสียงปืนเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงอาการที่พูดโพล่งออกมาโดยไม่ระมัดระวังปาก หรือพูดเปิดเผยสิ่งที่ไม่สมควรออกมาโดยไม่คำนึงถึงความผิดพลาดเสียหาย และใหญ่อีกด้วย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปิด , คือมัดไป, คนเอามือถุขุมปิดมัดแล้วกวาดไปนั้น.	ปิด ๑ ก. ทำให้หมดไปพ้นไปด้วยการพัดหรือโบกเป็นต้น เช่น ปิดฝุ่น ปิดแมลงวัน ปิดพิษ; เบนไป, เฉไป, เช่น พระอาทิตย์ปิดเหนือปิดได้ ทำยรถปิดไปทางหนึ่ง เดินขาปิด; กระทบเสียดไป เช่น กิ่งไม้ปิดหลังคา เดินเอามือปิดศีรษะ.

คำว่า “ปิด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่ามัด ผัว หรือกวาดไปเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำให้หมดไปพ้นไปด้วยการพัดหรือโบกเป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงเบนไปหรือเฉไป และกระทบเสียดไปอีกด้วย

ปัญหา

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปัญหา , แปลว่าปฤษฎางค์ นั่นคือท่านคิดผูกไว้ เป็นเนื้อความลับเป็นต้นว่ามีแต่หนึ่งไม่มีสองมีแต่สองไม่มีสามนั้นจะได้แก่อันใด.	ปัญหา น. ข้อสงสัย, ข้อขัดข้อง, เช่น ทำได้โดยไม่มีปัญหา, คำถาม, ข้อที่ควรถาม, เช่น ตอบปัญหา, ข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไข เช่น ปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาทางการเมือง. (ป.).

คำว่า “ปัญหา” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปัญหา” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าคำถามเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าคำถามหรือข้อที่ควรถามแล้ว ยังหมายถึงข้อสงสัยหรือข้อขัดข้อง หรือข้อที่ต้องพิจารณาแก้ไขอีกด้วย

ปั่นป่วน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปั่นป่วน , หมุนเวียน, วนเวียน, คือหันวน, เหมือนน้ำที่ปากคลองบางหลวงเป็นต้นอันปั่นหมุนเมื่อเวลาน้ำไหลเชี่ยวนั้น.	ปั่นป่วน ก. เคลื่อนไหวไปมาอย่างรุนแรง ผิดปกติ เช่น ทะเลปั่นป่วน; สับสนวุ่นวาย ผิดปกติ เช่น ใจคอปั่นป่วน ท้องปั่นป่วน บ้านเมืองปั่นป่วน, ป่วนปั่น ก็ว่า.

คำว่า “ปั่นป่วน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักขรานุสรณ์ที่มีความหมายว่าหมุนเวียน วนเวียน หรือหันวนอย่างน้ำที่ไหลเชี่ยวเพียง
ความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่า
เคลื่อนไหวไปมาอย่างรุนแรงผิดปกติแล้ว ยังหมายถึงสับสนวุ่นวายผิดปกติอีกด้วย

โป๊ะ

หนังสืออักขรานุสรณ์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒
โป๊ะ, คือเรือขวางจับปลาที่ทะเล, คนแจกมัน จับปลามันเอาไม้ทำเป็นสี่เหลี่ยม แล้วเอาปอมาถัก ติดกันเป็นผืนใหญ่มันเอาลงหลักปักไว้ในทะเล ล้อมปลาไว้ นั้น.	โป๊ะ ๑ น. ที่สำหรับดักปลาทะเล ทำด้วยเสาไม้ จริงปักเป็นวง ใ้ไม้ไผ่ทำเป็นเฟืองกรูข้างใน มี ประตูตรงกลาง ข้างประตูโป๊ะใช้เสาไม้จริงปักยาว เหยียดออกไปทั้ง ๒ ข้างเพื่อกันปลาให้ว่ายเลียบ เลาะมาเข้าโป๊ะ เรียกว่า ปีกโป๊ะ, ลักษณะนามว่า ปาก หรือ ลูก; เรียกเรือสำหรับจับปลาในโป๊ะว่า เรือโป๊ะ; ท่อนสำหรับเทียบเรือเพื่อขนถ่ายสินค้าหรือ ให้คนขึ้นลง; เครื่องครอบตะเกียงเพื่อบังลมหรือ บังคับแสงไฟ.

คำว่า “โป๊ะ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “โป๊” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ
ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขรานุสรณ์ที่มีความหมายว่าเรือสำหรับจับปลาทะเล ทำ
จากซี่ไม้เล็กๆ และปอถักเป็นผืน ลงหลักปักไว้ในทะเลเพื่อล้อมปลาเพียงความหมายเดียว ส่วน
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตย พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าที่สำหรับดักปลาทะเล ทำด้วย
เสาไม้จริงปักเป็นวง ใ้ไม้ไผ่ทำเป็นเฟืองกรูข้างใน มีประตูตรงกลาง ข้างประตูโป๊ะใช้เสาไม้จริงปักยาว
เหยียดออกไปทั้ง ๒ ข้างเพื่อกันปลาให้ว่ายเลียบเลาะมาเข้าโป๊ะเรียกว่าปีกโป๊ะแล้ว ยังหมายถึงเรียก
เรือสำหรับจับปลาในโป๊ะว่าเรือโป๊ะ ท่อนสำหรับเทียบเรือเพื่อขนถ่ายสินค้าหรือให้คนขึ้นลง และเครื่อง
ครอบตะเกียงเพื่อบังลมหรือบังคับแสงไฟอีกด้วย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปรี , คือรินๆ ไหลน้ำที่แนวเรือร่วนหินหน่อ้นนั้น, ไหลปรีๆ คือไหลรินๆ รื่นๆ นั้น.	ปรี ก. รื่น เช่น ปรีเข้าใส่. ว. เกือบล้น ในลักษณะ เช่นน้ำเต็มจนเกือบล้นมีล้นแหล่, รื่นๆ เช่น ไหลปรี.

คำว่า “ปรี” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่ารินๆ เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่ารินๆ แล้ว ยังหมายถึงเกือบล้น ในลักษณะเช่นน้ำเต็มจนเกือบล้นมีล้นแหล่ และเป็นคำกริยาหมายถึงรื้ออีกด้วย

ปรีอ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปรี , หัด, ศึกษา.	ปรีอ ๒ ว. ลักษณะอาการของนัยน์ตาที่หรีเพราะ ง่วงแต่ฝืนไว้, ลักษณะของนัยน์ตาที่มีอาการ เช่นนั้น. ก. ฝีกหัด ในคำว่า ฝีกปรีอ; เลี้ยงดู ในคำว่า ปรงปรีอ.

คำว่า “ปรี” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปรีอ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ

ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าหัดหรือศึกษาเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าฝีกหัดในคำว่า ฝีกปรีอแล้ว ยังหมายถึงเลี้ยงดูในคำว่าปรงปรีอ และเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงลักษณะอาการของนัยน์ตาที่หรีเพราะง่วงแต่ฝืนไว้หรือลักษณะของนัยน์ตาที่มีอาการเช่นนั้นอีกด้วย

ปรีอ

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปรี , คือบินไปเร็ว, นกฤาไก่อ, แรกบินออกจากที่เร็ว นัก, เขว่ามันบินปรีไป.	ปรีอ ว. อาการที่นกบินพุ่งไปอย่างรวดเร็ว, โดยปริยายหมายความว่า มีอาการรวดเร็วเช่นนั้น เช่น แล่นปรีอ วิ่งปรีอ.

คำว่า “ปรี” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปรีอ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบ

ความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าอาการที่นกหรือไก่อบินออกจากที่ไปอย่างรวดเร็วเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี

ความหมายว่าอาการที่นกบินพุ่งไปอย่างรวดเร็วแล้ว ยังหมายถึงมีอาการรวดเร็วเช่นนั้น เช่น เล่นปรี๊ด วิ่งปรี๊ดอีกด้วย

ประชัน

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประชัน , คือการแข่งกัน, เหมือนคนเล่นโยนต่อโยนนั้นด้วยกันในที่ใกล้กันเวลาเดียวกัน, ว่าใครจะดีกว่ากันนั้น.	ประชัน ว. อาการที่แข่งขันเพื่อให้รู้ว่าใครจะแสดงได้ดีกว่าหรือเก่งกว่ากัน เช่น จี๊ว ๒ โรง ประชันกัน อย่าเอาเปิดขันประชันไก่, โดยปริยายหมายถึงอาการคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เด็กร้องให้ประชันกัน.

คำว่า “ประชัน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่แข่งโดยแสดงในที่ใกล้กันเวลาเดียวกัน เพื่อให้รู้ว่าใครจะดีกว่ากันเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าอาการที่แข่งขันเพื่อให้รู้ว่าใครจะแสดงได้ดีกว่าหรือเก่งกว่ากันแล้ว ยังหมายถึงอาการคล้ายคลึงเช่นนั้น เช่น เด็กร้องให้ประชันกันอีกด้วย

ประเชิญ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประเชิญ , คือเย็บผ้าติดต่อกัน, ผ่ารุ่งเก่าขาดกลางผืน, เขาฉีกออกเอาข้างดีต่อดีเย็บต่อดิดกันเข้านั้น.	ประเชิญ ก. ชนกัน, ปะทะกัน, เจอหน้ากัน; เอา ผ่ารุ่ง ผ่าขวาม้าเป็นต้นที่ขาดกลางผืนมาดัดตรงขาดออก แล้วเอาชายมาต่อกันเข้าใหม่ เรียกว่า ประเชิญผ้า.

คำว่า “ประเชิญ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาผ่ารุ่งที่ขาดกลางผืนฉีกออก แล้วเอาข้างดีเย็บติดกันเข้าเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเอาผ่ารุ่ง ผ่าขวาม้าเป็นต้นที่ขาดกลางผืนมาดัดตรงขาดออก แล้วเอาชายมาต่อกันเข้าใหม่เรียกว่าประเชิญผ้าแล้ว ยังหมายถึงชนกัน ปะทะกัน หรือเจอหน้ากันอีกด้วย

ประกัดประกัด

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประดักประเดิด , คือการที่มีความลำบากหน้อยนั้น.	ประดักประเดิด ว. ไร้ๆ รอๆ, ที่ทำให้รู้สึกลำบากยุ่งยากกายหรือใจ.

คำว่า “ประดักประเดิด” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าที่มีความลำบากเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำให้รู้สึกลำบากยุ่งยากกายหรือใจแล้ว ยังหมายถึงไร้ๆ รอๆ อีกด้วย

ปริมณฑล

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประริมณฑล , คือที่วงรอบเหมือนดวงจันทร์ดวงอาทิตย์.	ปริมณฑล น. วงรอบ; ความเรียบร้อย เช่น นุ่งห่มให้เป็นปริมณฑล. (ป.).

คำว่า “ประริมณฑล” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปริมณฑล” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าวงรอบเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าวงรอบแล้ว ยังหมายถึงความเรียบร้อยอีกด้วย

ปรอท

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประหรด, คือของศรีเหมือนดีบุกเหลวปนน้ำคว่างอยู่, ทำให้มันแข็งไม่มีใครได้นั้น. ปรอด, คือของเหลวเหมือนดีบุกละลายคว่าง, คนทำให้มันแข็งยากหนัก.	ปรอท น. ธาตุลำดับที่ ๘๐ สัญลักษณ์ Hg เป็นโลหะ ลักษณะเป็นของเหลว สีเงิน แข็งตัวที่ -๓๘.๓๖° ซ. เดือดที่ ๓๕๗° ซ. ใช้ประโยชน์นำไปทำเทอร์โมมิเตอร์ บารอมิเตอร์ โลหะเจือซึ่งเรียกว่า อะมัลกัม (amalgam) ใช้ในงานทันตกรรมและทำเครื่องมือวิทยาศาสตร์อื่นๆ สารประกอบของปรอทเป็นพิษ แต่บางอย่างใช้เป็นยาได้. (อ. mercury); (ปาก) เครื่องวัดอุณหภูมิ; โดยปริยายหมายถึงอาการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วว่องไว เช่น ใจเป็นปรอท. (ป., ส. ปรอท).

คำว่า “ประหรด” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปรอท” เปลี่ยนแปลงความหมาย

แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของเหลวที่ละลายคว่าง สีเหมือนดีบุก ทำให้แข็งยากเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าธาตุลำดับที่ ๘๐ สัญลักษณ์ Hg เป็นโลหะ ลักษณะเป็นของเหลว สีเงิน แข็งตัวที่ -๓๘.๓๖° ซ. เดือดที่ ๓๕๗° ซ. ใช้ประโยชน์นำไปทำเทอร์โมมิเตอร์ บารอมิเตอร์ โลหะเจือซึ่งเรียกว่าอะมัลกัม (amalgam) ใช้ในงานทันตกรรมและทำเครื่องมือวิทยาศาสตร์อื่นๆ สารประกอบของปรอทเป็นพิษ แต่บางอย่างใช้เป็นยาได้แล้ว ยังหมายถึงเครื่องวัดอุณหภูมิ และอาการที่เป็นไปอย่างรวดเร็วว่องไวอีกด้วย

ปลัด

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ประหลัด, คือคนแปดที่สอ, คนแปดขุนนางตั้งอยู่ในที่สอจากขุนนางใหญ่, เรียกประหลัด.	ปลัด น. ผู้มีตำแหน่งหน้าที่รองจากผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เหนือตนโดยตรง เช่น ปลัดกระทรวง ปลัดจังหวัด; ตำแหน่งพระสุณานุกรมเหนือสมุห.

คำว่า “ประหลัด” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปลัด” เปลี่ยนแปลงความหมาย

แบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าขุนนางที่มีตำแหน่งรองจากขุนนางใหญ่เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี

ความหมายว่าผู้มีตำแหน่งหน้าที่รองจากผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่เหนือตนโดยตรงแล้ว ยังหมายถึงตำแหน่งพระฐานานุกรมเหนือสมุห์อีกด้วย

ปราณ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปราณ , คือลมหายใจ, คนเรียนวิชาความรู้เหตุนัน ลับ. อย่างหนึ่งด้วยสังเกตลมหายใจตามวิชา.	ปราณ น. ลมหายใจ; สัตว์มีชีวิต, ชีวิต, ใจ. (ส. ปราณ; ป. ปาณ).

คำว่า “ปราณ” น่าจะเป็นคำเดียวกับที่ปัจจุบันเขียนว่า “ปราณ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าลมหายใจเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าลมหายใจแล้ว ยังหมายถึงสัตว์มีชีวิต ชีวิต หรือใจอีกด้วย

ปรับ

หนังสืออักขราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ปรับ , คือจัดแจงตกแต่ง, คนแรกทำการจัดปรุงจะ ให้ของเรียบราบสนิทชนิดนั้น. ปรับไหม , คือลงโทษแก่คนผิด, คนละเมิดบังอาจ ทำผิดเบียดเบียนว่าดีเขาหัวแตก, ท่านให้เสียเงินให้ผู้ เจ็บว่าปรับไหม.	ปรับ ๒ ก. เปรียบ, เทียบ; ทำให้อยู่ในสภาพที่ เหมาะหรือดีขึ้น, ทำให้เรียบ, ทำให้เสมอ; ลงโทษ ให้ใช้เงินเพราะทำผิด, ลงโทษให้เป็นแพ; (กฎ) น. โทษทางอาญาสถานหนึ่ง ซึ่งผู้ต้องโทษต้องชำระ เงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาต่อศาล หรือตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบ เรียกว่า โทษ ปรับ.

คำว่า “ปรับ” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักขราภิธานศรับท์มีความหมายว่าจัดหรือตกแต่งให้ราบเรียบหรือสนิทชนิดดี และลงโทษผู้กระทำความผิดให้ชดใช้เงินในคำว่าปรับไหม ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าทำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมหรือดีขึ้น ทำให้เรียบ หรือทำให้เสมอ และลงโทษให้ใช้เงินเพราะทำผิดหรือลงโทษให้เป็นแพแล้ว ยังหมายถึงเปรียบเทียบ และเป็นคำนามหมายถึงโทษทางอาญาสถานหนึ่งซึ่งผู้ต้องโทษต้องชำระเงินตามจำนวนที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาต่อศาล หรือตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบเรียกว่าโทษปรับอีกด้วย

แปล

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เปล , คือของคนผูกข้างหัวข้างท้าย, ให้แกว่งโยนไปมาได้สำหรับนอนนั้น.	เปล น. เครื่องสำหรับนอน ใช้ไกวหรือโยก, เครื่องสำหรับนอนเล่นแกว่งไกวไปมาได้, เครื่องสำหรับหามคนเจ็บ; เรียกภาชนะบางอย่างที่มีรูปลักษณะอย่างเปล เช่น ชามเปล.

คำว่า “เปล” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าของคนผูกข้างหัวและข้างท้ายให้แกว่งไปมาได้ สำหรับนอนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าเครื่องสำหรับนอน ใช้ไกวหรือโยก หรือเครื่องสำหรับนอนเล่นแกว่งไกวไปมาได้แล้ว ยังหมายถึงเครื่องสำหรับหามคนเจ็บ และเรียกภาชนะบางอย่างที่มีรูปลักษณะอย่างเปลอีกด้วย

เปล้า

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
เปล้า , คือไม่มีอะไร, เหมือนอากาศไม่มีสิ่งใด เปล้าโรงอยู่, ถึงจะมีลมก็แลไม่เห็นนั้น.	เปล้า ว. ไม่มีอะไรนอกจากตัวของมันเองที่อ้างถึง เช่น ขวดเปล้า มือเปล้า, ว้างๆ; เป็นคำปฏิเสธ แปลว่า ไม่มี ไม่เป็นอย่างนั้น; ไม่มีข้อผูกพัน เช่น ให้เปล้า ได้เปล้า. ก. อ้างว้าง, ว้าเหว, เช่น เปล้าอก เปล้าใจ เปล้าเปลี่ยว.

คำว่า “เปล้า” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าไม่มีอะไรหรือว่างโล่ง และอ้างว้างหรือว้าเหวในคำว่าเปล้าอก ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะเป็นคำวิเศษณ์มีความหมายว่าไม่มีอะไร นอกจากตัวของมันเองที่อ้างถึง หรือว่างๆ และเป็นคำกริยาที่มีความหมายว่าอ้างว้างหรือว้าเหวแล้ว ยังเป็นคำวิเศษณ์หมายถึงเป็นคำปฏิเสธ แปลว่าไม่มี ไม่เป็นอย่างนั้น และไม่มีข้อผูกพันอีกด้วย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผูก, มัด, คือเอาเชือกพันรัดทำของอยู่แน่นในที่เดียว, รัดเข้าแล้วเอาหัวเงื่อนสองข้างเกี่ยวพันกันไว้แน่น.	ผูก ก. เอาเชือกเป็นต้นสอดคล้องกันให้เกิดเป็นเงื่อน เพื่อทำให้มันหรือติดต่อกันในตัวหรือกับสิ่งอื่น เช่น ผูกเชือก ผูกลวด ผูกโบ, ติดต่อหรือติดพันกันแน่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ผูกใจ ผูกโกรธ ผูกมิตร, ประกอบเข้า เช่น ผูกประโยค ผูกปริศนา ผูกลาย, ติดพันกันด้วยเรื่องสิทธิและหน้าที่ตามที่ตกลงกัน เช่น ผูกตลาด ผูกท่า; คຸ້ມครอง (ใช้ในการเล่นหมากรุก) เช่น เอาม้าผูกโคน เอาเรือผูกม้า; ขมวด เช่น ผูกคิ้วนูนหน้าไม่พาทิ. (นิ. นรินทร์); จอง เช่น ผูกเวร; ตรงกันข้ามกับ แก้. น. ลักษณะนามเรียกหนังสือโบราณที่ร้อยหวีไว้มัดหนึ่งๆ ว่า คัมภีร์เทศนาผูกหนึ่ง.

คำว่า “ผูก” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าเอาเชือกพันรัดของให้แน่น แล้วเอาปลายเชือกมัดเป็นเงื่อนเกี่ยวพันกันไว้เพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี ความหมายว่าเอาเชือกเป็นต้นสอดคล้องกันให้เกิดเป็นเงื่อน เพื่อทำให้มันหรือติดต่อกันในตัวหรือกับสิ่งอื่นแล้ว ยังหมายถึงติดต่อหรือติดพันกันแน่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ประกอบเข้า หรือติดพันกันด้วยเรื่องสิทธิและหน้าที่ตามที่ตกลงกัน และคຸ້ມครองใช้ในการเล่นหมากรุก นอกจากนี้ยังหมายถึงขมวด จอง ตรงกันข้ามกับแก้ และเป็นคำนามหมายถึงลักษณะนามเรียกหนังสือโบราณที่ร้อยหวีไว้มัดหนึ่งๆ ว่าคัมภีร์เทศนาผูกหนึ่งอีกด้วย

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผ่าน, คือผาด, คนเดินผาดไปนํ้าบ้านนั้น, เขาว่าคนเดินผ่านไปนํ้าบ้านนั้น. ผ่านเมือง, คือได้ครองราชสมบัติ, เจ้าเมืองตายแล้วไม่มีเจ้าเมือง, ผู้ได้สมบัติครองเมืองว่าผ่านเมืองนั้น.	ผ่าน ก. ล่วงจุดใดจุดหนึ่งไป เช่น รถผ่านสนามหลวง, อากาศที่เคลื่อนจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง เช่น รถสายนี้ผ่านสามย่าน สีลม, ล่วงเลย เช่น เวลาผ่านไป ๕ ปี; โดยปริยายหมายความว่าเคย เช่น ผ่านตามมาแล้ว ผ่านหูมาก่อน หรือชำนาญเชี่ยวชาญ เช่น ผ่านงานมามาก ผ่านศึกมาหลายครั้ง, ยอมให้ก่อน เช่น ผ่านไปก่อน, ยอมให้ล่วงเข้าไปได้ เช่น บัตรผ่านประตู, สอบได้ เช่น ผ่านชั้นประถมปีที่ ๑ แล้ว, ได้รับความเห็นชอบ เช่น พระราชบัญญัติงบประมาณผ่านสภาแล้ว, ตัดทาง, ลัดทาง, เช่น ห้ามเดินผ่านสนาม, ข้าม เช่น ไฟแดงห้ามผ่าน มองผ่านไป, เปลี่ยน เช่น ผ่านมือ, ครอบครอง เช่น ผ่านเมือง, บอกราคาสูงเกินไป ในความว่า บอกราคาผ่านมากไป, ล่วงพันไป เช่น เวลาผ่านไป. ว. เรียกม้าที่มีลายขาวขวางพาดตัวว่า ม้าผ่าน; ถ้าประกอบหน้านามบางคำหมายความว่า พระเจ้าแผ่นดิน เช่น ผ่านเกล้าฯ ผ่านเฝ้า ผ่านพิภพ ผ่านฟ้า.

คำว่า “ผ่าน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสืออักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผาด เช่น เดินผ่านไป และครอบครองในคำว่าผ่านเมือง ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าลวงจุดใดจุดหนึ่งไป และครอบครองแล้ว ยังหมายถึงอากาศที่เคลื่อนจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง หรือล่วงเลย และเคยชำนาญเชี่ยวชาญ ยอมให้ก่อน ยอมให้ล่วงเข้าไปได้ สอบได้ ได้รับความเห็นชอบ ตัดทางหรือลัดทาง ข้าม เปลี่ยน บอกราคาสูงเกินไปในความว่าบอกราคาผ่านมากไป หรือล่วงพันไป นอกจากนี้ยังเป็นคำวิเศษณ์เรียกม้าที่มีลายขาวขวางพาดตัวว่าม้าผ่าน และถ้าประกอบหน้านามบางคำหมายความว่าพระเจ้าแผ่นดินอีกด้วย

ผิน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผืน , คือผืน, คนมีหน้ามาทางเฉพาะตัวนอก, แล้วผืนหน้าไปซ้ายขวานั้น.	ผืน ก. หัน, ผืน หรือ หิน กี่ว่า; แปรพระพักตร์ (ใช้ แก่ พระพุทธรูป).

คำว่า “ผืน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าผืนเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมีความหมายว่าหันหรือผืนแล้ว ยังหมายถึงแปรพระพักตร์ใช้แก่พระพุทธรูปอีกด้วย

ผืน

หนังสืออักษราภิธานศรับท์	พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒
ผืน , แผ่น, คือแผ่น, คนธำพ้าทำเป็นแผ่นๆ, ว่า เขาธำพ้าเป็นผืนๆ แผ่นนั้น. ผืนเสื้อ , คือแผ่นเสื้อ, คนสานเสื้อยาวพอนอนได้ คนหนึ่งนั้น, ว่าเสื้อผืนหนึ่ง.	ผืน น. เรียกสิ่งที่มีลักษณะแบนเป็นแผ่นอย่างผ้า หนัง หรือเสื่อ เป็นต้น มีขนาดเต็มตามกำหนดและ อาจม้วนหรือพับได้ เช่น ผ้านุ่ง ผ้าห่ม เสื่อ พรม และหนัง ว่า ผืนผ้า ผืนหนัง เป็นต้น; ใช้เป็น ลักษณนาม เช่น ผ้า ๓ ผืน เสื่อ ๒ ผืน; เรียก แผ่นดินทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่ง เช่น ผืน แผ่นดิน แผ่นดินผืนนี้ ที่ดินผืนนั้น.

คำว่า “ผืน” เปลี่ยนแปลงความหมายแบบความหมายกว้างออก คือ ในหนังสือ

อักษราภิธานศรับท์มีความหมายว่าแผ่นของผ้าที่ทอ เช่น ผืนผ้า หรือแผ่นของเสื่อที่สานยาวพอนอนใน
คำว่าผืนเสื้อเพียงความหมายเดียว ส่วนพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยฯ พ.ศ. ๒๕๔๒ นอกจากจะมี
ความหมายว่าเรียกสิ่งที่มีลักษณะแบนเป็นแผ่นอย่างผ้า หนัง หรือเสื่อ เป็นต้น มีขนาดเต็มตามกำหนด
และอาจม้วนหรือพับได้ว่าผืนผ้า ผืนหนัง เป็นต้นแล้ว ยังหมายถึงใช้เป็นลักษณนามของสิ่งที่มีลักษณะ
แบนเป็นแผ่น และเรียกแผ่นดินทั้งหมดหรือส่วนใดส่วนหนึ่งอีกด้วย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล
ที่อยู่

นางสาวเนติมา พัฒนกุล
๔๖/๔ หมู่ ๖ ตำบลกุฎโง้ง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๔๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.๒๕๔๔ สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ ๒
สาขาวิชาภาษาไทย วิชาโทประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- พ.ศ.๒๕๔๕ ศึกษาต่อในระดับปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์